

Udskriftsdato: 15. december 2025

2024/1 LSF 78 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om varmeforsyning og lov om planlægning (Gennemsigtighed i varmeforsyningsvirksomheder)

Ministerium: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Forsyningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 2023-1705

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning

(Gennemsigthed i varmforsyningsvirksomheder)

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, ændres »jf. dog stk. 2« til: »jf. dog stk. 2, 4 og 5«.

2. I § 2 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Kollektive varmforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 omfatter ikke anlæg, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

3. I § 2 *c*, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.

4. I § 2 *d*, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.

5. I § 2 *f*, *stk. 1*, indsættes efter »tilknytning hertil«: », eller virksomhed omfattet af stk. 7«.

6. I § 2 *f* indsættes som *stk. 7*:

»Stk. 7. Stk. 2-4 og 6 finder tilsvarende anvendelse, når kommuner varetager eller deltager i virksomhed med anlæg omfattet af § 2, stk. 5, når varmepumperne i anlægget er væske-til-vand-varmepumper, som er forbundet til fælles jordslangeanlæg.«

7. Efter § 2 *j* indsættes i *kapitel 1 a*:

»§ 2 *k*. Det øverste ledelsesorgan i en virksomhed omfattet af § 2 *b*, stk. 1, nr. 1, der drives i et selskab med helt eller delvist begrænset ansvar, og som er ejet af en eller flere kommuner i forening, skal bestå af mindst 2 uafhængige medlemmer.

Stk. 2. Det øverste ledelsesorgan skal i indkaldelsen til generalforsamlingen og i ledelsesberetningen oplyse, hvilke kandidater og medlemmer der anses for uafhængige.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om medlemskab af det øverste ledelsesorgan.«

8. Efter § 14 *b* indsættes:

»§ 14 *c*. Ejendommens tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, som er bestemt af kommunalbestyrelsen, er uden virkning efter en periode på fire måneder fra tidspunktet for en afgørelse efter § 22 *b*, stk. 7 eller 8. Straks efter udløbet af de fire måneder giver kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om retsvirkninger til ejerne af de ejendomme, hvor tilslutningspligten er uden virkning. Kommunalbestyrelsen foretager offentlig bekendtgørelse om retsvirkningerne efter 1. og 2. pkt. i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af § 54 *b* i lov om planlægning.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes tilslutningspligt, som er uden virkning, skal meddeles eller offentliggøres.«

9. I § 20, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§§ 20 b, 20 c og 20 e« til: »§§ 20 b, 20 c, 20 e og 21 b«.

10. I § 20 *d* indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om varmedistributionsvirksomheders beregning og opkrævning af godtgørelse ved udtræden af leveringsforholdet.«

11. Efter § 21 *a* indsættes:

»§ 21 *b.* Aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed omfattet af § 20, *stk. 1*, indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal indgå på markedsmæssige vilkår.

Stk. 2. Aftaler omfattet af *stk. 1* skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Varmeforsyningsvirksomheden skal tilvejebringe og opbevare dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat, som skal forelægges Forsyningstilsynet efter anmodning.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris, når Forsyningstilsynet finder, at en aftale omfattet af *stk. 1* ikke er indgået på markedsmæssige vilkår. Forsyningstilsynet lægger den fastsatte markedsmæssige pris til grund for afgørelser om, hvilket beløb varmforsyningsvirksomheden kan indregne i priserne efter § 20, *stk. 1*.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan påbyde en varmforsyningsvirksomhed at afvikle beløb, der overstiger prisen fastsat efter *stk. 3*, ved indregning i tarifferne.

Stk. 5. Forsyningstilsynet fører tilsyn med følgende:

- 1) Overholdelse af reglerne i *stk. 1* og *2*.
- 2) Efterkommelse af afgørelser efter *stk. 3* og påbud efter *stk. 4*.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Vurdering af markedsmæssige vilkår og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris.
- 2) Definitionen af koncern- og interesseforbundne selskaber omfattet af *stk. 1*.
- 3) Dokumentationspligtens indhold og rækkevidde efter *stk. 2*.
- 4) Indsendelse og offentliggørelse af oplysninger.«

12. Efter § 22 *a* indsættes i *kapitel 4*:

»§ 22 *b.* Forsyningstilsynet beregner og udmelder årligt omkostninger til køb, installation og anvendelse, herunder drift og vedligeholdelse, af individuel varmforsyning baseret på vedvarende energi. Forsyningstilsynet udmelder grundlaget for den beregnede omkostning. Energistyrelsen beregner og udmelder dog omkostninger efter 1. pkt. i 2025 for 2023-2025.

Stk. 2. Forsyningstilsynet beregner og udmelder årligt en beregnet forbrugerpris for varmforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, *stk. 1*, til en slutkunde. Forsyningstilsynet beregner og udmelder desuden en beregnet forbrugerpris i 2026 for 2023 og 2024. Forsyningstilsynet udmelder grundlaget for den beregnede forbrugerpris efter 1. og 2. pkt. En varmforsyningsvirksomhed giver uden ugrundet ophold Forsyningstilsynet meddelelse, hvis varmforsyningsvirksomheden i forbindelse med Forsyningstilsynets udmelding efter 3. pkt. konstaterer, at Forsyningstilsynets beregning for den pågældende varmforsyningsvirksomhed er foretaget på et fejlagtigt grundlag.

Stk. 3. Forsyningstilsynet beregner årligt et gennemsnit over de forudgående tre års omkostninger efter *stk. 1* og de forudgående tre års forbrugerpriser efter *stk. 2*.

Stk. 4. Forsyningstilsynet offentliggør årligt en oversigt over de varmforsyningsvirksomheder, der har en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning efter *stk. 3*.

Stk. 5. Varmeforsyningsvirksomheder omfattet af oversigten efter *stk. 4* skal orientere varmeforbrugerne om, at varmforsyningsvirksomheden fremgår af oversigten.

Stk. 6. Varmeforsyningsvirksomheder omfattet af oversigten efter stk. 4 skal udarbejde og offentliggøre en plan, som beskriver varmforsyningsvirksomhedens forventede tiltag for nedbringelse af forbrugerprisen de næste tre år. Planen forelægges Forsyningstilsynet med dokumentation for, at planen er offentliggjort. En varmforsyningsvirksomhed vil ikke skulle udarbejde en ny plan før udløbet af den treårige periode, der er nævnt i 1. pkt.

Stk. 7. Forsyningstilsynet træffer afgørelse over for varmforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 6, når den gennemsnitlige beregnede forbrugerpris overstiger den gennemsnitlige omkostning i en treårig periode. Forsyningstilsynet orienterer på afgørelsestidspunktet kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, som har pålagt tilslutningspligt til varmforsyningsvirksomheden.

Stk. 8. En varmforsyningsvirksomhed kan anmode Forsyningstilsynet om at genoptage en sag efter stk. 7 inden 3 måneder efter, at afgørelsen i sagen er truffet. Forsyningstilsynet kan kun genoptage sagen, hvis varmforsyningsvirksomheden kan dokumentere, at beregningen af den beregnede forbrugerpris er foretaget på et fejlagtigt grundlag, som varmforsyningsvirksomheden på grund af helt særlige omstændigheder ikke har kunnet konstatere ved Forsyningstilsynets årlige udmelding efter stk. 2, og at varmforsyningsvirksomheden derfor ikke er omfattet af stk. 7. Forsyningstilsynet orienterer straks kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, som har pålagt tilslutningspligt til varmforsyningsvirksomheden, om anmodningen om genoptagelse. Forsyningstilsynet orienterer straks kommunalbestyrelsen om Forsyningstilsynets afgørelse i genoptagelsessagen.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 1-8.«

13. I § 33, *stk. 1*, indsættes efter »§ 21 a, stk. 3,«: »§ 21 b, stk. 4,«.

14. I § 34, *stk. 1, nr. 6*, udgår »eller«.

15. I § 34, *stk. 1*, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:

»7) overtræder § 21 b, stk. 1 eller 2, eller«.

Nr. 7 bliver herefter nr. 8.

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 29. maj 2024, som ændret ved § 18 i lov nr. 614 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 15 indsættes som *stk. 17*:

»*Stk. 17.* Bestemmelser i lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, er uden virkning efter en periode på fire måneder fra tidspunktet for en afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, i lov om varmforsyning. Det samme gælder bestemmelser, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede. Kommunalbestyrelsen giver straks efter udløbet af de fire måneder, der er nævnt i 1. pkt., skriftlig underretning om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. til ejerne af de ejendomme, der er omfattet af lokalplanen eller servitutten. Kommunalbestyrelsen foretager offentlig bekendtgørelse om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af § 54 b.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. For virksomheder, der inden den 1. januar 2025 har varetaget eller deltaget i virksomhed med anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, har § 1, nr. 2, 5 og 6, virkning fra den 1. januar 2035.

Stk. 3. Garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed nævnt i § 2, stk. 5, kan opretholdes til den 1. januar 2035, når kommunen har stillet garanti, og virksomheden har optaget lån, inden den 1. juli 2024.

Stk. 4. § 1, nr. 7, finder anvendelse fra varmemforsyningsvirksomhedens førstkommande valg til det øverste ledelsesorgan efter den 1. januar 2025.

Stk. 5. Regler udstedt i medfør af § 2, stk. 5, i lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 2, stk. 6, i lov om varmemforsyning, jf. denne lovs § 1, nr. 2.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Prisloft for opvarmet vand til slutkunder og beregnet forbrugerpris for varmforsyningsvirksomheder og afskæring af klageadgang
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.1.1 Lov om varmforsyning
 - 2.2.1.2 Lov om planlægning (planloven)
 - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.2.3 Den foreslåede ordning
 - 2.3. Udtrædelsesgodtgørelse
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Sammensætning af bestyrelsen eller tilsvarende ledelsesorgan i kommunalt ejede kapital-selskaber
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Tilsyn med koncern- og interesseforbundne aftaler
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
 - 2.6. Virksomhed med decentral varmeproduktion med varmepumper, herunder på samme vilkår som tilknyttet virksomhed for kommuner
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
3. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter
4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Klimamæssige konsekvenser
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Danmark står overfor at skulle udfase naturgas til opvarmning af boliger og udrulle fjernvarme der, hvor det giver mening og er til gavn for forbrugerne og samfundet som helhed. Fjernvarmen udgør en stor del af opvarmningen i Danmark, idet knap 70 pct. af de danske hjem i dag er opvarmet med fjernvarme. Dette tal forventes at stige til 73 pct. frem mod 2030.

Den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Alternativet og Kristendemokraterne indgik den 25. juni 2022 klimaaftale om grøn strøm og varme (herefter klimaaftalen 2022). Tiltagene i klimaaftalen 2022 har overordnet til formål at give bedre vilkår for investeringer i den grønne omstilling, sikre en hurtigere udrulning af grøn varme og øge forbrugerbeskyttelsen. Moderaterne har efterfølgende tilsluttet sig aftalens dele om forlig.

Den 28. juni 2024 indgik regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Liberal Alliance, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Alternativet opfølgende aftale ifm. klimaaftale om grøn strøm og varme 2022 og Rigsrevisionens beretning om tilsyn med aftaler i forsyningssektoren (herefter den opfølgende aftale 2024).

Lovforslaget gennemfører dele af den opfølgende aftale 2024.

Med lovforslaget foreslås det at indføre et prisloft for forbrugerpriser på fjernvarme. Det foreslås, at prisloftets niveau sættes ud fra omkostninger til køb, installation og anvendelse af individuel varmforsyning baseret på vedvarende energi. Prisloftet har til hensigt at fremme gennemsigtighed i forbrugernes varmepriser, herunder bidrage til klarhed over, om en forbruger vil kunne have fordele ved at skifte til en anden varmekilde. Endvidere vil forbrugerne gives bedre mulighed for at vælge anden varmekilde, ved at forbrugerbindinger i form af tilslutningspligt vil være uden virkning, hvis varmforsyningsvirksomheden ikke inden for en periode på tre år kan holde den gennemsnitlige forbrugerpris under det gennemsnitlige prisloft for samme periode. Hvorvidt fordele vil være varige vil dog afhænge af blandt andet den individuelle forbrugers skifteomkostninger, som ikke indgår i prisloftet, og den usikkerhed, der for alle opvarmningsformer vil være om eksempelvis fremtidige priser og omkostninger. Varmeforbrugeren vil fortsat kunne vælge at forblive som kunde i varmforsyningsvirksomheden og kan dermed i sit valg tage højde for forhold, som er relevante for varmforbrugers beslutning om varmekilde.

Det foreslås desuden at indføre en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte nærmere regler om udtrædelsesgodtgørelse i forbindelse med en ejendomsjers udtræden af kunde-forholdet med en varmforsyningsvirksomhed. Bemyndigelsen har til hensigt at understøtte ensartethed og gennemsigtighed, herunder at forbrugere i samme varmforsyningsvirksomhed sidestilles i tilfælde af udtrædelse. Bemyndigelsen vil ikke give mulighed for at afskære varmforsyningsvirksomhedernes adgang til at opkræve udtrædelsesgodtgørelse.

Det foreslås yderligere at indføre et krav om, at bestyrelsen eller det tilsvarende øverste ledelsesorgan i varmforsyningsvirksomheder med kommunale ejere, der drives i et selskab med helt eller delvist begrænset ansvar, vil skulle bestå af mindst to uafhængige medlemmer. Formålet er at fremme organisatorisk gennemsigtighed, god selskabsledelse og styrke kompetencer blandt medlemmerne af bestyrelsen eller det tilsvarende organ.

Det foreslås i øvrigt at indføre, at anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, herunder termonet, ikke skal være omfattet af reglerne om kollektive varmforsyningsanlæg. Det foreslås at indføre en adgang for kommunerne til at kunne varetage denne type virksomhed på samme vilkår som tilknyttet virksomhed. Det indebærer, at virksomheden vil skulle udøves på kommercielle vilkår, som udgangspunkt i selskaber med begrænset ansvar.

Endelig foreslås det som opfølgning på Statsrevisorernes kritik af Forsyningstilsynets manglende tilsyn med koncern- og interesseforbundne aftaler i forsyningssektoren at indføre krav om, at aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår. Forsyningstilsynet vil skulle føre tilsyn med disse aftalers markedsmæssighed.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Prisloft for opvarmet vand til slutkunder og beregnet forbrugerpris for varmforsyningsvirksomheder og afskæring af klageadgang

2.1.1. Gældende ret

Udgangspunktet for prisreguleringen følger af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning. Prisreguleringen indebærer, at varmepriserne reguleres efter princippet om nødvendige omkostninger – også kaldet den omkostningsbestemte varmepris. Varmeforsyningsvirksomhederne kan alene indregne nødvendige omkostninger i varmeprisen. Derudover må prisen ikke være urimelig, jf. § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning.

Prisreguleringen fastlægger, at en varmforsyningsvirksomheds indtægter via prisen på varme i et år skal dække årets nødvendige omkostninger. Da varmeprisen på baggrund af anmeldelsesreglerne, jf. § 21, stk. 1, er fastsat på baggrund af budgetterede omkostninger, vil der som følge heraf normalt kunne opstå henholdsvis en overdækning eller underdækning, når omkostninger og indtægter for et varmeregnskabsår opgøres. Har varmforsyningsvirksomheden ved årsafslutningen flere realiserede indtægter end realiserede omkostninger, har virksomheden en overdækning. Har varmforsyningsvirksomheden flere realiserede omkostninger end realiserede indtægter, har virksomheden en underdækning.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har i medfør af § 20, stk. 2, bemyndigelse til at fastsætte regler om afvikling af over- eller underdækning. Bemyndigelsen er på nuværende tidspunkt ikke udmøntet.

De såkaldte driftsmæssige ubalancer afvikles dermed fortsat i overensstemmelse med den administrative praksis. Ubalancer skal som udgangspunkt indregnes eller afvikles ved hhv. en forhøjelse eller nedsættelse af varmepriserne for det år, der følger umiddelbart efter det år, som ubalancen vedrører. Det tidligere energitilsyn har udstedt vejledning nr. 9297 af 1. juni 2009 om Energitilsynets praksis for afvikling af over- eller underdækning.

Lov om varmforsyning indeholder ingen definition af slutkunder. I bekendtgørelse nr. 734 af 23. maj 2022 om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v. forstås ved en slutkunde en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse.

Bestemmelsen i § 20, stk. 6, regulerer etablering af direkte kundeforhold. Ved direkte kundeforhold forstås, at varmeaftageren afregner direkte med varmforsyningsvirksomheden, uanset at varmeaftageren er ejer, lejer eller andelshaver. Det er imidlertid kun ejeren af ejendommen, der vil kunne træffe beslutning om at træde ud af leveringsforholdet, hvor ejendommen ikke er pålagt tilslutningspligt til varmforsyningsvirksomheden. Der henvises til lovforslagets afsnit 2.3 om udtrædelsesgodtgørelse.

Det følger af § 26, stk. 1, at Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af blandt andet Forsyningstilsynet efter lov om varmforsyning eller efter regler udstedt i henhold til loven. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger, jf. § 26, stk. 2.

Det følger af § 26 a, nr. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller efter regler udstedt i henhold til loven træffes af blandt andet Forsyningstilsynet, herunder at visse afgørelser, ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet. Ministerens bemyndigelse er på nuværende tidspunkt ikke udnyttet.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det følger af den opfølgende aftale 2024, at der skal indføres et prisloft på forbrugerpriser på fjernvarme. Formålet med indførelsen af et prisloft over forbrugerpriserne er blandt andet at sikre gennemsigtighed i prisen på fjernvarme sammenlignet med en alternativ og repræsentativ individuel varmforsyning.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at prisloftet på forbrugerpriser på fjernvarme skal have fokus på gennemsigtighed i priser, og hvor konsekvensen ved, at forbrugerprisen overstiger omkostningen til individuel varmforsyning, i sidste ende vil være, at en eventuel kommunalt pålagt tilslutningspligt vil være uden virkning. Der er således ikke tale om et prisloft i traditionel forstand, og heller ikke sådan som det kendes fra prisloftet på overskudsvarme og affaldsvarme efter lov om varmforsyning, hvor prisloftet lægger et loft over, hvor meget varmforsyningsvirksomheden vil kunne indregne i sine varmepriser.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at prisloftet vil skulle afspejle alle relevante skønnede omkostninger ved at købe, installere og anvende en alternativ VE-varmekilde på baggrund af de bedste tilgængelige data. Der vil være tale om et nationalt prisloft.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det forhold, at en kommunalt pålagt tilslutningspligt til varmforsyningsvirksomheden vil være uden virkning, vil give forbrugerne bedre mulighed for at skifte til alternativ varmekilde. Således vil forbrugeren – konkret ejendommejereren - kunne træde ud af kundeforholdet med varmforsyningsvirksomheden under iagttagelse af det gældende opsigelsesvarsel og eventuelt mod betaling af en udtrædelsesgodtgørelse. Efter opsigelsesperioden vil der dermed ikke længere skulle foretages betaling af de løbende faste bidrag, som anmeldes til Forsyningstilsynet, forudsat at leveringsforholdet rent faktisk ophører.

Reglerne i lov om varmforsyning giver varmforsyningsvirksomhederne en vis fleksibilitet i prisfastsættelsen. Der er en risiko for, at varmforsyningsvirksomhederne fastsætter deres varmepris på en sådan måde, at varmforsyningsvirksomhederne ikke vil blive omfattet af visse pligter efter loven, herunder for at komme under det foreslåede prisloft. Varmeforsyningsvirksomhederne vil for eksempel i en periode kunne fastsætte priserne lavere end det, der er nødvendigt af hensyn til at få dækket de omkostninger, der er forbundet med levering af opvarmet vand, eksempelvis ved at varmforsyningsvirksomheden budgetterer med lavere forventede nødvendige omkostninger eller med en underdækning.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at varmforsyningsvirksomhederne i forbindelse med prisfastsættelsen ikke skal kunne spekulere i, hvordan priserne ligger i forhold til prisloftet. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at Forsyningstilsynet vil skulle beregne forbrugerprisen – i hvert fald i første omgang – på baggrund af data fra varmforsyningsvirksomhedernes egne priseftersvisninger, som opgør de realiserede omkostninger og indtægter for det afsluttede varme-regnskabsår, som anmeldes til Forsyningstilsynet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at Forsyningstilsynet vil skulle beregne

et gennemsnit over en treårig periode af forbrugerpriser for fjernvarme og prislofterne. Denne gennemsnitsberegning vil skulle ligge til grund for, hvilke virksomheder der vil skulle offentliggøres på Forsyningstilsynets oversigt, udarbejde en plan for nedbringelse af priser og i sidste ende vil kunne have forbrugerbindinger, der er uden virkning. Det er vurderingen, at dette blandt andet i højere grad vil kunne medvirke til at sikre, at varmemforsyningsvirksomhederne ikke vil blive unødigt hårdt ramt i et år med for eksempel ekstraordinært høje brændselspriser, og at de driftsmæssige ubalancer, der opstår som følge af anmeldelsessystemet efter lov om varmemforsyning, så vidt muligt indgår i forbrugerpriserne. En gennemsnitsberegning vil sikre en større forudsigelighed for varmemforsyningsvirksomheder, der skal forholde sig til prisloftet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at ejendomsejere med pålagt tilslutningspligt vil skulle have mulighed for at kunne træde ud af kundeforholdet, hvis en varmemforsyningsvirksomhed ikke inden for en rimelig periode vil kunne holde sine forbrugerpriser under prisloftet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at Forsyningstilsynets afgørelser om, at en varmemforsyningsvirksomheds gennemsnitlige beregnede forbrugerpris over tre år har oversteget det gennemsnitlige prisloft for samme periode, ikke skal kunne påklages til Energiklagenævnet. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke er forbundet med umiddelbare betænkeligheder, at afgørelsen træffes endeligt i 1. instansen. Det skyldes, at Forsyningstilsynets afgørelser vil være baseret på objektive kriterier, der let kan konstateres og dokumenteres på baggrund af varmemforsyningsvirksomhedens løbende anmeldelser af egne data, den årlige udmelding af prisloftet og Forsyningstilsynets årlige offentliggørelse af oversigten over varmemforsyningsvirksomheder, der har en beregnet forbrugerpris over prisloftet. Der har således forud for den endelige konstatering været en både lang tidsmæssig horisont og proces, hvor varmemforsyningsvirksomhederne også har haft både ret og pligt til at orientere Forsyningstilsynet om eventuelle fejl i beregningsgrundlaget.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 22 b i lov om varmemforsyning, der vil have til formål at sikre øget gennemsigtighed om varmemforsyningsvirksomhedernes priser, herunder gøre det lettere for forbrugerne, som evt. kunne have varige fordele af at skifte til en anden varmekilde, både at sammenligne varmemforsyningsvirksomhedens priser med en alternativ VE-varmekilde og at fravælge fjernvarme som varmekilde for forbrugere med høje varmepriser.

Det foreslås, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne og udmelde både et prisloft og en forbrugerpris, som vil skulle holdes op imod prisloftet, jf. forslaget til § 22 b, stk. 1 og 2. Det foreslås, at Forsyningstilsynet vil skulle beregne og udmelde et prisloft første gang ved udgangen af 2025 med virkning fra og med kalenderåret 2026. Det foreslås, at det for kalenderårene 2023-2025 er Energistyrelsen, der vil skulle beregne og udmelde prislofterne. Det foreslås, at det vil være Energistyrelsen, da Forsyningstilsynet ikke vil kunne nå at beregne og udmelde prislofterne til den 1. januar 2025, da det er samme dato, som loven foreslås at træde i kraft. Det foreslås endvidere, at Energistyrelsen vil kunne anvende andre data til beregning af omkostningerne efter § 22 b, stk. 1, for 2023-2025. Det vil fx kunne være realiserede data i det omfang, de er tilgængelige på tidspunktet for beregningen.

Det foreslås, at der ved prisloft vil skulle forstås omkostninger til køb, installation og anvendelse, herunder drift og vedligeholdelse, af individuel varmemforsyning baseret på vedvarende energi. Det foreslås, at prisloftet i første omgang beregnes for et standardhus og på baggrund af omkostninger til en luft-til-vand varmepumpe.

Det foreslås i § 22 b, stk. 2, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne og udmelde en beregnet forbrugerpris. Det foreslås, at forbrugerprisen vil være udtryk for en beregnet forbrugerpris, der vil skulle

finde anvendelse for de varmemforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, stk. 1, til en slutkunde. Det foreslås, at der ved en slutkunde vil skulle forstås en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse, og som varmemforsyningsvirksomheden har indgået et direkte kundeforhold med.

Det foreslås, at forbrugerpriser i første omgang beregnes på baggrund af data fra varmemforsyningsvirksomhedernes egne priseftersvisninger, som anmeldes til Forsyningstilsynet. Det foreslås, at Forsyningstilsynet udmelder grundlaget for beregningen. Det foreslås, at Forsyningstilsynet beregner og udmelder en beregnet forbrugerpris første gang ved udgangen af 2026 for de senest anmeldte priseftersvisninger. Det foreslås endvidere, at Forsyningstilsynet beregner og udmelder en forbrugerpris på baggrund af varmemforsyningsvirksomhedernes priseftersvisninger for 2023 og 2024 til brug for gennemsnitsberegningen efter § 22 b, stk. 3, i 2026.

Det foreslås i § 22 b, stk. 3, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne et gennemsnit over de forudgående tre års prislofter og de forudgående tre års forbrugerpriser. Det foreslås, at Forsyningstilsynet vil skulle foretage en gennemsnitsberegning første gang ved udgangen af 2026 for årene 2023-2025.

Det foreslås i § 22 b, stk. 4, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle offentliggøre en oversigt over de varmemforsyningsvirksomheder, der over tre år gennemsnitligt har haft en beregnet forbrugerpris, som er højere end det gennemsnitlige prisloft i samme periode, jf. den foreslåede § 22 b, stk. 3, i lov om varmemforsyning. Det foreslås, at Forsyningstilsynet vil skulle offentliggøre en oversigt første gang ved udgangen af 2026.

Det foreslås i § 22 b, stk. 5, at varmemforsyningsvirksomhederne vil skulle orientere deres forbrugere om, at varmemforsyningsvirksomheden fremgår af oversigten.

Det foreslås i § 22 b, stk. 6, at varmemforsyningsvirksomheder med en gennemsnitlig beregnet forbrugerpris over en treårig periode, som er højere end den gennemsnitlige omkostning til individuel varmemforsyning i samme periode, jf. stk. 3, vil skulle udarbejde og offentliggøre en plan for nedbringelse af varmeprisen, der vil skulle forelægges Forsyningstilsynet.

Det foreslås i § 22 b, stk. 7, at Forsyningstilsynet vil skulle træffe afgørelse over for den varmemforsyningsvirksomhed, som er omfattet af stk. 6, og hvis gennemsnit af den beregnede forbrugerpris over en periode på tre år overstiger omkostningen til den individuelle varmemforsyning i samme periode. En afgørelse fra Forsyningstilsynet vil medføre, at en eventuel kommunalt pålagt tilslutningspligt vil være uden virkning, jf. den foreslåede § 14 c, stk. 1, i lov om varmemforsyning, og § 15, stk. 17, i lov om planlægning (planloven).

Det foreslås i § 22 b, stk. 8, at der vil skulle være en begrænset adgang for varmemforsyningsvirksomhederne til at kunne få genoptaget en afgørelse efter § 22 b, stk. 7, fra Forsyningstilsynet.

Endelig foreslås det i § 22 b, stk. 9, at indføre en bemyndigelse for ministeren til at kunne fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 1-8. Det drejer sig blandt andet om prisloftet, den beregnede forbrugerpris, tidsfrister for Forsyningstilsynets udmeldinger m.v. Den foreslåede bemyndigelse vil have til formål at sikre den hensigtsmæssige og nødvendige fleksibilitet, der er forbundet med at kunne fastsætte regler, herunder i takt med udvikling af teknologiske løsninger og de bagvedliggende data, der anvendes til beregningerne m.v.

Med henblik på at sikre, at konsekvensen i form af, at tilslutningspligt til det kollektive varmemforsyningsanlæg er uden virkning efter den foreslåede § 14 c, i lov om varmemforsyning, og planlovens § 15, stk. 17, vil få effekt hurtigst muligt, er det forventningen, at der samtidig med en første udmøntning af ministerens

bemyndigelse i § 22 b, stk. 9, vil blive fastlagt, at Forsyningstilsynets afgørelser efter stk. 7 eller 8 ikke vil skulle kunne påklages til Energiklagenævnet. Det vil ske ved en udmøntning af den eksisterende bemyndigelse i § 26 a, nr. 1, i lov om varmforsyning.

2.2. Tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1 Lov om varmforsyning

Frem til vedtagelsen af lov nr. 1712 af 27. december 2018 om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning (herefter ændringsloven fra 2018) havde kommunalbestyrelsen mulighed for at pålægge forbrugerbindinger i form af tilslutnings- og forblivelsespligt for eksisterende byggeri og nybyggeri, jf. de dagældende bestemmelser i § 11 og § 12.

En pålagt tilslutningspligt indebærer, at det kollektive varmforsyningsanlæg fra tilslutningstidspunktet, forudsat at der er forsyningsmulighed, kan pålægge ejendommens ejer at betale det tilslutningsbidrag og de faste bidrag, som det kollektive varmforsyningsanlæg har anmeldt til Forsyningstilsynet efter § 21, stk. 1. Tilslutningspligt er en forpligtelse for en ejendom til at være tilsluttet det kollektive varmforsyningsanlæg i området.

En pålagt forblivelsespligt indebærer, at det kollektive varmforsyningsanlæg fra tilslutningstidspunktet kan pålægge ejendommens ejer at betale de faste bidrag, som det kollektive varmforsyningsanlæg har anmeldt til Forsyningstilsynet. Forblivelsespligten er en forpligtelse for en ejendom, der allerede er tilsluttet det kollektive varmforsyningsanlæg i området, til at forblive tilsluttet anlægget.

Ændringsloven fra 2018 ophævede muligheden for kommunalbestyrelsen for at pålægge nye forbrugerbindinger i form af tilslutnings- og forblivelsespligt. Med ophævelsen af muligheden for at pålægge nye forbrugerbindinger blev bestemmelsen i den dagældende § 13 om kommunalbestyrelsens mulighed for at pålægge ejendomme bidragspligt til kollektive varmforsyningsanlæg uden relevans, hvorfor § 13 også blev ophævet.

Tilslutnings-, forblivelses- og bidragspligt til kollektive varmforsyningsanlæg, der er pålagt af kommunalbestyrelsen i et godkendt projektforslag inden den 1. januar 2019, og som ikke er afløst af et senere godkendt projekt uden tilslutningspligt, er fortsat gældende, jf. § 3, stk. 2, i ændringsloven fra 2018.

Det medfører, at ejere af ejendomme, der er omfattet af eksisterende pligter, fortsat vil være forpligtede til at tilslutte sig med den af kommunen besluttede frist, der som udgangspunkt kan være op til 9 år, samt at forblive tilsluttet og betale de ovennævnte bidrag. Der kan således være ejere af ejendomme, der over en årrække kan være forpligtet til at tilslutte sig det kollektive varmforsyningsanlæg, selvom muligheden for at pålægge tilslutningspligt er ophævet.

Kollektive varmforsyningsanlæg er defineret i § 2, stk. 1. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Omfattet er blandt andet anlæg til varmedistributionsvirksomhed, dvs. en fysisk eller juridisk person, der driver anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp som omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, som dette lovforslags del om tilslutningspligt vedrører.

Det følger af § 14 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med de kommunale organisationer, kan fastsætte regler om tilslutningspligt, herunder om dispensation, når tilslutningspligten er besluttet af kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2019.

Bestemmelsen i § 14 a blev indsat med ændringsloven fra 2018 som en ny samlet bemyndigelsesbestem-

melse. Det fremgår af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 97 som fremsat, at der herved blev indført et krav om forhandling med de kommunale organisationer svarende til gældende ret af varmforsyningslovens §§ 11-13, som blev foreslået ophævet. Kravet om forhandling gælder ikke ved en lovændring, herunder en ophævelse af bestemmelsen, men alene ved ændring af de regler, som ministeren efter bestemmelsen er bemyndiget til at udstede. Med forhandling menes en præhøring og en eventuel drøftelse på embedsmandsniveau mellem Energistyrelsen og den kommunale organisation. Denne fremgangsmåde svarer til Energistyrelsens gældende praksis for fastsættelse af regler i medfør af §§ 11-13.

Bemyndigelsen til at udstede regler om tilslutningspligt kan blandt andet anvendes til at fastsætte regler om indholdet af eksisterende forbrugerbindinger, procedureforskrifter og regler om dispensation. Bemyndigelsen kan derimod ikke anvendes til at udstede regler om generel ophævelse af eksisterende forbrugerbindinger. Det vil således kræve en lovændring at ophæve eksisterende forbrugerbindinger.

Det følger af § 14 b, at tilslutningspligt til distributionsnet til fremføring af naturgas bestemt af kommunalbestyrelsen er uden virkning.

En tilslutningspligt indebærer ikke en pligt til at aftage opvarmet vand fra varmforsyningsvirksomheden men en pligt til at betale de faste bidrag, som virksomheden har anmeldt til Forsyningstilsynet efter § 21, stk. 1. Betalingspligten finder anvendelse for alle varmekonsumenter, både lejere, andelshavere og ejere, som er i et direkte kundeforhold med det kollektive varmforsyningsanlæg, og uanset om den pågældende ejendom er tilsluttet frivilligt efter aftale eller som følge af en kommunalt pålagt tilslutningspligt til det kollektive varmforsyningsanlæg.

En ejer af en ejendom, der er tilsluttet det kollektive varmforsyningsanlæg, kan allerede i dag som udgangspunkt vælge en anden varmforsyning, hvis det ønskes, herunder som følge af ophævelse af tilslutningspligt. De faste bidrag, der skal betales til varmforsyningsvirksomheden, kan dog afholde nogle forbrugere fra at skifte varmforsyningsløsning, selvom der findes en alternativ varmforsyningsløsning, der ville være billigere.

Det bemærkes imidlertid, at kommunalbestyrelsen kan have nedlagt forbud mod anvendelsen af visse opvarmningssystemer, jf. § 14, jf. bekendtgørelse nr. 705 af 23. maj 2022 om pålagt tilslutning til kollektive varmforsyningsanlæg og forbud mod visse opvarmningssystemer (tilslutningsbekendtgørelsen).

En ejendomsejer, hvor ejendommen ikke er pålagt tilslutnings- og forblivelsespligt, vil under visse forudsætninger og under iagttagelse af en opsigelsesperiode samt mod en eventuel betaling af en såkaldt udtrædelsesgodtgørelse, kunne træde ud af leveringsforholdet med det kollektive varmforsyningsanlæg. Det kan grundejer med pålagt tilslutningspligt ikke. Der henvises for praksis for udtrædelsesgodtgørelse til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 2.3.1.

2.2.1.2. Lov om planlægning (planloven)

Kommunalbestyrelsen fastlægger i kommuneplanen de overordnede mål, retningslinjer og rammer for kommunens udvikling – herunder blandt andet udlægning af nye områder til boligformål eller andre formål som for eksempel erhverv.

Lokalplaner regulerer den konkrete og mere præcise anvendelse af typisk mindre områder og er den eneste plantype, som er direkte bindende for grundejere. Det følger således af planlovens § 18, at der ikke retligt eller faktisk må etableres forhold i strid med bestemmelserne i en lokalplan, medmindre der er meddelt dispensation fra lokalplanen. En hidtidig lovlig anvendelse af et område eller en bebyggelse kan derimod fortsætte uanset bestemmelser i en senere lokalplan.

Det fremgår af planlovens § 15, stk. 2 – det såkaldte lokalplankatalog – at der i en lokalplan kan optages bestemmelser om en række forskellige emner. Opremsningen i § 15, stk. 2, af emner, der kan lokalplanlægges for, er udtømmende.

Efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 14, kan der i en lokalplan optages bestemmelser om tilvejebringelse af fællesanlæg, herunder grønne arealer og parkeringspladser eventuelt med tilhørende infrastruktur for alternative drivmidler til transport, i det af planen omfattede område eller tilslutning til fællesanlæg i eller uden for området som betingelse for ibrugtagen af ny bebyggelse. Endvidere kan der efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 20, optages bestemmelser i en lokalplan om oprettelse af grundejerforeninger for nye haveboligområder, erhvervsområder, områder for fritidsbebyggelse eller byomdannelsesområder, herunder om medlemspligt og om foreningens ret og pligt til at forestå etablering, drift og vedligeholdelse af fællesarealer og fællesanlæg.

Fællesanlæg som nævnt i planlovens § 15, stk. 2, nr. 14 og 20, har tidligere kunnet omfatte kollektive varmforsyningsanlæg, herunder til opvarmning med naturgas eller fjernvarme. Det har herunder været muligt at fastsætte lokalplanbestemmelser om tilslutning til et kollektivt varmforsyningsanlæg som betingelse for ibrugtagen af ny bebyggelse uden angivelse af, om opvarmningsformen er naturgas eller fjernvarme, idet dette blev fastlagt efterfølgende i varmeplanlægningen.

Muligheden for at fastsætte lokalbestemmelser om tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg blev afskaffet med ændringsloven fra 2018, der trådte i kraft den 1. januar 2019. Af planlovens § 15, stk. 12, fremgår således blandt andet, at fællesanlæg som nævnt i stk. 2, nr. 14 og 20, ikke omfatter anlæg til kollektiv varmforsyning.

I tilknytning hertil fremgår det af planlovens § 15, stk. 14, at bestemmelser i lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fremføring af naturgas, er uden virkning. Det samme gælder bestemmelser, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fremføring af naturgas, i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede. Bestemmelsen i § 15, stk. 14, blev indført med lov nr. 573 af 10. maj 2022 om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning, der trådte i kraft den 1. juli 2022.

Bestemmelser i gældende lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, skal overholdes, medmindre kommunalbestyrelsen i det enkelte tilfælde meddeler dispensation fra lokalplanen, jf. planlovens § 19.

Efter planlovens § 54 b, stk. 1, opretter ministeren for byer og landdistrikter et landsdækkende digitalt register, der skal indeholde oplysninger om planer, der er tilvejebragt efter planloven. Registeret kan indeholde beslutninger, afgørelser og strategier for kommuneplanlægningen m.v., der er tilvejebragt efter planloven, og planer m.v., der er opretholdt efter planlovens § 68. Registeret kan endvidere indeholde oplysninger, der efter anden lovgivning skal registreres i systemet, og oplysninger tilvejebragt til brug for vurderingsmyndigheden. Af § 54 b, stk. 2, fremgår, at registeret er offentligt tilgængeligt.

Med hjemmel i planlovens § 54 b er det digitale planregister Plandata.dk oprettet.

Plandata.dk er det landsdækkende digitale register for fysisk planlægning i Danmark. Registeret indeholder oplysninger om planer m.v., der er tilvejebragt efter planloven, og sikrer, at plandata er entydige og digitalt tilgængelige for alle.

Plan- og Landdistriktsstyrelsen under By-, Land- og Kirkeministeriet varetager drift og vedligeholdelse af Plandata.dk, mens kommunerne varetager den løbende opdatering og vedligeholdelse af registeret, herunder ved indberetning af nye planer og opdatering af gamle planer.

Af planlovens § 54 b, stk. 4, fremgår blandt andet, at ministeren for byer og landdistrikter fastsætter regler for kommunalbestyrelsens registrering og offentliggørelse i registeret af planforslag, endeligt vedtagne planer og strategier for kommuneplanlægningen efter planloven, herunder hvilke oplysninger der skal registreres. Sådanne regler findes i bekendtgørelse nr. 1191 af 24. september 2018 med senere ændringer om det digitale planregister Plandata.dk.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Formålet med indførelsen af tilslutningspligten var at understøtte den kollektive varmeplanlægning og dermed en optimering af varmeproduktionen og -distributionen for at opnå besparelser i energiforbruget samt erstatte olie med andre energikilder. Tilslutningspligt har tilsvarende i praksis sikret de kollektive varmforsyningsanlæg den fornødne indtægt til dækning af blandt andet udgifter i forbindelse med etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg.

Siden vedtagelsen i 1979 af lov om varmforsyning har energipolitikken ændret sig. Der er, i modsætning til dengang, i dag et ønske om at stille forbrugerne friere i forhold til valg af varmekilde.

Lovforslaget implementerer blandt andet den del af opfølgende aftale 2024, der omhandler, at forbrugerne skal have mulighed for at vælge anden varmekilde, såfremt varmforsyningsvirksomhedens forbrugerpris inden for en rimelig periode ikke kan holde sig under prisloftet.

Ejendomsejere, som får fjernvarme, der er billigere end alternativet, anses som udgangspunkt for at have et økonomisk incitament til at forblive tilsluttet det kollektive varmforsyningsanlæg. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at varmekonsumenter ikke skal forblive bundet til et kollektivt varmforsyningsanlæg, der ikke har konkurrencedygtige priser sammenlignet med omkostninger til en individuel varmforsyning.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte nye bestemmelser i henholdsvis § 14 c, stk. 1, i lov om varmforsyning og planlovens § 15, stk. 17, om, at en kommunalt pålagt tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg til fjernvarme vil være uden virkning efter en periode på fire måneder fra tidspunktet for en afgørelse truffet af Forsyningstilsynet efter en af de foreslåede bestemmelser i § 22 b, stk. 7 eller 8, i lov om varmforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og 12, og § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil. Det forhold, at en tilslutningspligt vil være virkningsløs, vil for nogle varmforsyningsvirksomheder kunne have en vis indgribende karakter. Kommunalbestyrelsen vil ikke senere kunne pålægge nye tilslutningspligter til den kollektive varmforsyning, jf. § 14 a i lov om varmforsyning. Det foreslås derfor at indsætte en periode på fire måneder for så vidt muligt at sikre, at kommunalbestyrelsen ikke iværksætter tiltag, herunder foretager orientering af berørte ejendomsejere, før udløbet af den i § 22 b, stk. 8, foreslåede frist for en genoptagelsesansøgning og Forsyningstilsynets afgørelse i genoptagelsessagen.

De foreslåede bestemmelser vil finde anvendelse for tilslutningspligt til fjernvarme, som er enten pålagt af kommunalbestyrelsen i medfør af planlægningsreglerne i lov om varmforsyning eller i kommunalt vedtagne varmeplaner fra før indførelsen af projektsystemet i 1990, og som ikke er afløst af et senere godkendt projekt uden tilslutningspligt, eller følger af lokalplanbestemmelser eller af bestemmelser i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede.

Det foreslås i den sammenhæng, at kommunalbestyrelsen vil skulle give skriftlig meddelelse (underretning) om retsvirkningerne, dvs. om den virkningsløse tilslutningspligt, til ejerne af de ejendomme, der er omfattet efter enten reglerne i lov om varmforsyning eller reglerne i planloven. Kommunalbestyrelsen

vil desuden skulle foretage offentlig bekendtgørelse om retsvirkningerne i det digitale planregister Plan-data.dk.

Det bemærkes, at begrebet tilslutningspligt vil blive anvendt som en samlebetegnelse for tilslutningspligt og forblivelsespligt.

Det bemærkes videre, at den foreslåede anvendelse af begreberne skriftlig meddelelse (lov om varmforsyning) og skriftlig underretning (planloven) alene skyldes den i forvejen anvendte terminologi i de to love. Der er med de foreslåede begreber ikke tiltænkt indholdsmæssige forskelle.

Det foreslås endelig at indsætte en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren i § 14 c, stk. 2, i lov om varmforsyning til at kunne fastsætte nærmere regler om, hvorledes tilslutningspligt, som er uden virkning, vil skulle meddeles eller offentliggøres. Der foreslås ikke indsat en lignende bestemmelse i planloven.

De foreslåede bestemmelser i § 14 c i lov om varmforsyning og planlovens § 15, stk. 17, vil medføre, at ejendomssejere, som er i et direkte kundeforhold med det kollektive varmforsyningsanlæg, vil få mulighed for at træde ud af kundeforholdet, herunder vælge en anden varmforsyning for ejendommen, da der ikke vil skulle betales faste bidrag efter opsigelsesperioden. Opsigelsesperioden fremgår for nuværende af varmforsyningsvirksomhedens vedtægter eller leveringsbetingelser, der anmeldes til Forsyningstilsynet. Den ejendomssejer, der træder ud af kundeforholdet, vil dog i overensstemmelse med gældende praksis efter lov om varmforsyning kunne blive mødt af et krav om betaling af en udtrædelsesgodtgørelse med henblik på, at ejeren rydder økonomisk op efter sig selv.

Kommunalbestyrelsen vil ikke igen kunne pålægge en ejendom ny tilslutnings- og forblivelsespligt til det kollektive varmforsyningsanlæg, jf. § 14 a i lov om varmforsyning og planlovens § 15, stk. 12.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets opfattelse, at den foreslåede ordning vil kunne udgøre et indgreb i en rettighed, der er beskyttet af grundlovens § 73 for varmforsyningsvirksomheder, idet tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg under visse forudsætninger kan blive uden virkning. Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det forhold, at tilslutningspligt vil være uden virkning, ikke i almindelighed vil udgøre ekspropriation (afståelse) efter grundlovens § 73.

Der er herved navnlig lagt vægt på, at ophævelsen af en pålagt tilslutningspligt tidligst kan få virkning fra 2031, ligesom tilslutningspligten alene vil være uden virkning, hvis varmforsyningsvirksomheden gennemsnitligt over en periode på tre år har tilnærmede varmepriser over prisloftet for samme periode. Derudover er der lagt vægt på, at der typisk vil gælde en opsigelsesperiode for forbrugeren, ligesom forbrugeren som oftest vil skulle betale en udtrædelsesgodtgørelse ved udtrædelse af kundeforholdet.

Det kan dog ikke på forhånd udelukkes, at der i særlige tilfælde kan være enkelte varmforsyningsvirksomheder, som vil kunne blive ramt så atypisk hårdt, at der vil kunne være tale om ekspropriation over for den pågældende. Det må bero på en konkret vurdering, om der i de enkelte tilfælde foreligger ekspropriation. Hvis der foreligger ekspropriation, vil den pågældende varmforsyningsvirksomhed have krav på erstatning, jf. grundlovens § 73. Kan der ikke opnås enighed herom, må spørgsmålet i givet fald indbringes for domstolene.

2.3 Udtrædelsesgodtgørelse

2.3.1. Gældende ret

Det følger af § 20 d, stk. 1, i lov om varmforsyning, at varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser omfattet af § 20, stk. 1, til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige

og ikkediskriminerende vilkår. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan, jf. § 20 d, stk. 2, 1. pkt., fastsætte regler om afbrydelse af varmforsyning, opsigelsesvarsel og bindingsperiode med henblik på at forpligte varmedistributionsvirksomheder til at sikre forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af ydelser omfattet af § 20, stk. 1, mellem forbrugerne og disse virksomheder. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan, jf. § 20 d, stk. 2, 2. pkt., endvidere fastsætte regler om varsling af ændringer af pris og betingelser for ydelser omfattet af § 20, stk. 1.

Bestemmelserne omfatter alene varmedistributionsvirksomheder, som er enhver fysisk eller juridisk person, der driver anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, som omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2.

Lov om varmforsyning indeholder ikke en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om beregning og opkrævning af en godtgørelse i forbindelse med en varmeforbrugers (ejendomsejers) udtræden af leveringsforholdet med en varmforsyningsvirksomhed.

Det følger af § 22 a, 1. pkt., at energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser for de ydelser, der er omfattet af §§ 20 eller 20 b. Forsyningstilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet, jf. § 22 a, 2. pkt.

Dansk Fjernvarme har senest i 2023 udarbejdet en vejledning, der blandt andet indeholder regler om udtrædelsesgodtgørelse, som Dansk Fjernvarmes medlemsvirksomheder kan anvende i deres vedtægter eller leveringsbetingelser. Det følger blandt andet heraf, at varmforsyningsvirksomheden kan opkræve en godtgørelse af ejeren for udtræden, hvis varmforsyningsvirksomheden på tidspunktet for opsigelsen ikke har aftaler om levering af tilsvarende varmekapacitet til nye kunder i varmforsyningsvirksomheden. Godtgørelsen for udtrædelse svarer til ejerens andel af varmforsyningsvirksomhedens samlede anlægsudgifter som opgjort i den seneste anmeldte priseftersvisning til Forsyningstilsynet på udtrædelsestidspunktet med fradrag af de afskrivninger, der har været indregnet i priserne frem til udtrædelsestidspunktet (tillige såkaldt andel af restgæld).

Kravet om udtrædelsesgodtgørelse bygger på et princip om, at varmeforbrugerne skal rydde op efter sig økonomisk, når de udtræder af varmforsyningen. Formålet er at undgå, at en varmeforbrugers udtræden belaster de tilbageværende forbrugere økonomisk.

Det er ejendomsejeren, der har ansvaret for, at oplysninger i BBR for ejendommen til stadighed er korrekte, herunder til brug for beregningen af udtrædelsesgodtgørelsen.

Forsyningstilsynet behandler ikke klager om civilretlige tvister, jf. § 3, stk. 3, i lov nr. 690 af 8. juni 2018 om Forsyningstilsynet. Konkrete klager om civilretlige mellemværender mellem en energiforbruger og en varmforsyningsvirksomhed kan som udgangspunkt behandles ved det private ankenævn, Ankenævnet på Energiområdet. Ankenævnet på Energiområdet behandler blandt andet klager over krav om udtrædelsesgodtgørelse. Der ses ikke at være behandlet sager efter Dansk Fjernvarmes nye leveringsbetingelser.

Spørgsmålet om udtrædelse har været genstand for domstolsbehandling. En varmforsyningsvirksomhed kunne tidligere efter praksis opkræve udtrædelsesgodtgørelse, hvis den ledige kapacitet, som opstår, når forbrugeren udtræder, ikke kunne overtages af andre forbrugere, og varmforsyningsvirksomheden ikke var økonomisk veldrevet. Med Østre Landsrets dom af 21. maj 2019, sag BS-27067/2018-OLR, er det afgjort, at det ikke er en absolut betingelse, at varmforsyningsvirksomheden ikke er økonomisk veldrevet, men at det vil indgå som et moment i den overordnede rimelighedsvurdering af krav om udtrædelsesgodtgørelse. Det centrale i vurderingen er således fortsat, om kredsen af de tilbageværende forbrugere vil kunne mærke en priseffekt som følge af en eller flere opsigelser fra forbrugere.

Den gældende praksis på området for udtrædelse kan således indebære, at der inden for et forsyningsområde kan være forskel på, om der opkræves udtrædelsesgodtgørelse.

Opkrævning af udtrædelsesgodtgørelse kan pålægges såvel andelshavere som ikke andelshavere og dermed både i varmemforsyningsvirksomheder, der er organiseret som forbrugerejede andelsselskaber, og i for eksempel kommunale varmemforsyningsvirksomheder, forudsat, at der er etableret et direkte kundeforhold.

Udtrædelsesgodtgørelse er kun ét af de beløb, der opkræves, når en ejer udtræder. Ud over udtrædelsesgodtgørelsen skal den udtrædende forbruger også betale skyldige beløb i henhold til årsopgørelsen, eventuelle skyldige bidrag, de faktiske omkostninger ved den fysiske fraskæring fra fjernvarmenettet, nedtagning af måler mv. og omkostninger ved eventuel fjernelse af ledninger på den udtrædende ejendom.

Varmemforsyningsvirksomhederne skal anmelde vedtægter og leveringsbetingelser til Forsyningstilsynet, jf. § 21, stk. 1 og 3, for at opnå gyldighed. Det drejer sig blandt andet om bestemmelser vedrørende udtrædelsesgodtgørelse.

2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Lov om varmemforsyning indeholder ikke på nuværende tidspunkt en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om varmedistributionsvirksomheders beregning og opkrævning af en godtgørelse ved en varmemforbrugers udtræden af leveringsforholdet med virksomheden.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der i forbindelse med udtrædelse af et kundeforhold bør sikres forudsigelighed, herunder ensartethed og gennemsigtighed, både for varmemforsyningsvirksomhederne og grundejerne. Dette skal også ses i lyset af den igangværende store udrulning af fjernvarme, som vil indebære store anlægsinvesteringer for varmemforsyningsvirksomhederne.

Hertil kommer, at manglende mulighed for at pålægge grundejere tilslutningspligt til kollektive varmemforsyningsanlæg, opførelsen af lavenergihuse og tilbud om varmempumper kan medføre, at en del fravælger fjernvarme. Varmemforsyningsvirksomhederne har derfor ikke længere fuldt kendskab til, om der er nye varmekunder på vej, hvorfor der kan være et yderligere behov for, at der vil kunne fastsættes regler på området.

Det er på den baggrund Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en varmemforsyningsvirksomheds mulighed for at kunne opkræve udtrædelsesgodtgørelse bør være den samme for alle deres kunder. Det vil sige for de varmemforbrugere, der har et direkte kundeforhold med den pågældende varmemforsyningsvirksomhed, og som ønsker og har mulighed for at udtræde. Det følger i dag af gældende administrativ praksis, at varmemforsyningsvirksomheder under visse betingelser vil kunne opkræve en udtrædelsesgodtgørelse, dog ikke hvis den ledigblevne kapacitet i form af boligens antal kvadratmeter vil kunne afsættes til anden side. Det er ministeriets vurdering, at de samme regler bør gælde, uanset om ejeren er den første eller sidste i en række af opsigelser, hvor det for sidstnævnte kan vise sig vanskeligt at afsætte kapacitet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke skal kunne betale sig at komme først i forhold til udtrædelse, fordi den ejendomsejer med et direkte kundeforhold, der kommer først, vil kunne undlade at betale udtrædelsesgodtgørelse, mens den, der kommer efterfølgende, kan risikere at blive mødt med kravet om udtrædelsesgodtgørelse. Hertil kommer, at der vil kunne være flere varmemforbrugere, der har fået deres tilslutning gratis, eksempelvis som følge af særlige tilslutningskampagner, og hvor det risikeres, at de eksisterende forbrugere ikke alene vil skulle betale omkostninger forbundet med denne forbrugers tilslutning til fjernvarme, men også eventuelt vil skulle rydde økonomisk op efter denne

forbruger, hvis varmforsyningsvirksomheden ikke vil kunne opkræve en egentlig udtrædelsesgodtgørelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer det herudover hensigtsmæssigt, at der vil kunne fastsættes nærmere regler om forbrugeres udtrædelsesgodtgørelse, når der indføres et prisloft. Ensartede regler omkring forbrugeres udtrædelsesgodtgørelse vil kunne understøtte hensigten om, at forbrugerne skal have bedre mulighed for at fravælge fjernvarme og installere anden varmekilde, når eventuelle forbrugerbindinger bliver uden virkning som konsekvens af det foreslåede prisloft.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at adgangen til at opkræve en udtrædelsesgodtgørelse ikke skal kunne afskæres. Muligheden for at kunne opkræve en udtrædelsesgodtgørelse er blandt andet et hensyn til de tilbageværende forbrugere.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren i § 20 d, stk. 3, i lov om varmforsyning til at kunne fastsætte regler om en varmemeforbrugers udtrædelse af leveringsforholdet med en varmforsyningsvirksomhed, herunder regler om beregning og opkrævning af en udtrædelsesgodtgørelse. De nærmere regler vil skulle udmøntes i en bekendtgørelse.

Formålet med den foreslåede bemyndigelse er at kunne understøtte ensartethed og gennemsigtighed, herunder at skabe mulighed for, at varmemeforbrugere, der er tilsluttet den samme varmforsyningsvirksomhed, sidestilles i tilfælde af udtrædelser.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at ensarte muligheden for at opkræve udtrædelsesgodtgørelse hos den ejendomsejer, der udtræder af kundeforholdet med en varmforsyningsvirksomhed.

Det vil for eksempel kunne være i form af konkrete regler om proces for opkrævning og målrettet oplysning til forbrugerne eller et krav om, at alle varmforsyningsvirksomheder vil skulle have klare regler for, hvordan opkrævningen foregår. En udmøntning af bemyndigelsen i bekendtgørelse vil ske efter dialog med branchen og vil blive forelagt aftalepartierne.

Bemyndigelsen vil ikke kunne anvendes til helt at afskære varmforsyningsvirksomhedernes mulighed for at opkræve udtrædelsesgodtgørelse, når en ejendomsejer udtræder af leveringsforholdet, hvis forudsætningerne for udtrædelsesgodtgørelse i øvrigt er opfyldt. Bemyndigelsen vil heller ikke kunne anvendes til at fastsætte forskellige regler for ejendomme, der er frivilligt tilsluttede, eller som er tilsluttede som følge af en kommunalt pålagt tilslutningspligt.

2.4. Sammensætning af bestyrelsen eller tilsvarende ledelsesorgan i kommunalt ejede kapitalselskaber

2.4.1. Gældende ret

Lov om varmforsyning indeholder på nuværende tidspunkt ikke regler om medlemmer af bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgans uafhængighed i kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere, der drives i et aktieselskab, herunder et partnerselskab, eller et anpartsselskab, de såkaldte kapitalselskaber.

Lov om varmforsyning indeholder dog regler om, hvordan flertallet af bestyrelsesmedlemmer i virksomheder, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal vælges. De såkaldte forbrugerindflydelsesregler fremgår af §§ 23 h-j. Reglerne finder anvendelse for fremføringsanlæg, dvs. for transmissions- og distributionsanlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, jf. § 2, stk. 1, nr. 2. Der skal være tale om en reel indflydelse. Bestyrelsen skal være beslutningsdygtig. Indflydelseskravet

ændrer ikke på, at bestyrelsesmedlemmerne skal varetage virksomhedens interesse og forpligtelser i henhold til selskabslovgivningen.

Indflydelseskravet kan opfyldes på forskellige måder.

Udgangspunktet følger af § 23 h, stk. 1. Efter denne bestemmelse skal flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i en virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, vælges af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller af en eller flere kommunale bestyrelser i virksomhedens forsyningsområde i kraft af disses udøvelse af deres ejerbeføjelser på virksomhedens generalforsamling eller på anden måde. Bestemmelsen i § 23 h forudsætter, at virksomheder, der ejer fremføringsanlæg, i almindelighed vil have en bestyrelse. Hvis dette ikke er tilfældet, vil bestemmelsen finde analog anvendelse på det tilsvarende organ, der forestår virksomhedens overordnede ledelse.

Flertallet kan også vælges af forbrugere og en eller flere kommunale bestyrelser i forening. Har forbrugere eller kommunale bestyrelser eller disse i forening ikke den i § 23 h nævnte indflydelse i virksomheden, skal der etableres et forbrugerrepræsentantskab, jf. §§ 23 i-j. Forbrugerrepræsentantskabet vælger flertallet af virksomhedens bestyrelsesmedlemmer.

Valget af disse bestyrelsesmedlemmer efter §§ 23 h-j skal ske på en sådan måde, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug, jf. § 23 k, stk. 2.

En virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, der er ejet af forbrugere, kommuner eller en selvejende institution, kan i stedet for de i stk. 2 nævnte valgeregler anvende valgeregler, der giver enhver tilsluttet forbruger lige indflydelse uanset forbrug efter § 44, stk. 2, i lov om elforsyning, jf. § 23 k, stk. 3.

Bestemmelsen i § 23 k, stk. 1, fastlægger, at vedtægterne for en virksomhed, der ejer anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal indeholde nærmere bestemmelser, der sikrer gennemførelsen af de forbrugerindflydelsesregler, som fremgår af §§ 23 h-j.

Det følger af § 23 k, stk. 4, at i tilfælde af uenighed mellem forbruger og virksomhed om, hvorvidt vedtægterne i fremføringsvirksomheden opfylder kravene i § 23 k, stk. 1-3, kan sagen indbringes for Forsyningstilsynet.

Det følger af § 5, nr. 5, litra a-c, i lov nr. 1168 af 1. september 2023 af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), hvad der forstås ved det øverste ledelsesorgan. Det drejer sig om bestyrelsen i selskaber, der har en direktion og en bestyrelse, jf. selskabslovens § 111, stk. 1, nr. 1, direktionen i selskaber, der alene har en direktion, jf. selskabslovens § 111, stk. 1, nr. 2, og tilsynsrådet i selskaber, der både har en direktion og et tilsynsråd, jf. § 111, stk. 1, nr. 2. Selskabsloven finder også anvendelse på partnerselskaber.

Det følger af selskabslovens § 111, stk. 1, at et kapitalselskab kan vælge mellem to ledelsesstrukturer:

1) En ledelsesstruktur, hvor kapitalselskabet ledes af en bestyrelse, der varetager den overordnede og strategiske ledelse. Til at forestå den daglige ledelse skal bestyrelsen ansætte en direktion, der enten kan bestå af en eller flere personer blandt bestyrelsens egne medlemmer eller af personer, som ikke er medlem af bestyrelsen. I begge tilfælde betegnes personer, som forestår den daglige ledelse, direktører, og de udgør samlet kapitalselskabets direktion. Flertallet af bestyrelsens medlemmer skal i aktieselskaber være personer, som ikke er direktører i selskabet. En direktør i et aktieselskab kan ikke være formand eller næstformand for bestyrelsen i aktieselskabet.

2) En ledelsesstruktur, hvor kapitalselskabet ledes af en direktion. I aktieselskaber skal direktionen

ansættes af et tilsynsråd, der fører tilsyn med direktionen. Et medlem af direktionen kan ikke være medlem af tilsynsrådet.

Det følger af § 111, stk. 2, at bestyrelsen eller tilsynsrådet i aktieselskaber skal bestå af mindst 3 personer.

Det følger af § 111, stk. 3, at i anpartsselskaber, hvor medarbejderne har valgt at benytte reglerne i § 140 om medarbejdervalgte medlemmer af det øverste ledelsesorgan, skal der være en bestyrelse eller et tilsynsråd. Hvis et anpartsselskab ikke har en bestyrelse eller et tilsynsråd, men efter 1. pkt. skal have et af disse organer, skal forslag om at ændre vedtægterne, således at kapitalselskabet skal have en bestyrelse eller et tilsynsråd, anses som gyldigt vedtaget, når blot en anpartshaver har stemt for forslaget.

Det følger af § 111, stk. 4, at lovens bestemmelser om medlemmer af bestyrelse og tilsynsråd tilsvarende finder anvendelse på suppleanter for disse.

2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af den opfølgende aftale 2024, at der skal være mindst to uafhængige medlemmer af bestyrelsen eller af det tilsvarende ledelsesorgan i varmemforsyningsvirksomheder med kommunale ejere. I tilfælde, hvor bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan ved sit arbejde har særinteresser, vil der kunne sås tvivl om motivet for de beslutninger, der tages. Det vil kunne svække tilliden. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at uafhængighed hos mindst to af medlemmerne alt andet lige vil bidrage til en mere professionel ledelse af varmemforsyningsvirksomheden, hvilket forventes at medføre bedre beslutninger, herunder for drift og investeringer.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet om uafhængighed vil skulle finde anvendelse på helt eller delvist kommunalt ejede varmemforsyningsvirksomheder, der drives i et selskab med helt eller delvist begrænset ansvar.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at medlemmernes uafhængighed i første omgang skal vurderes i overensstemmelse med Anbefalinger for god selskabsledelse udarbejdet af Komitéen for god Selskabsledelse og Finansministeriets publikation om Statens Ejerskabspolitik, der er baseret på Anbefalinger for god selskabsledelse udarbejdet af Komitéen for god Selskabsledelse.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås indført en ny bestemmelse om uafhængighed i § 2 k i lov om varmemforsyning. Det foreslås, at mindst to medlemmer af bestyrelsen eller af det tilsvarende ledelsesorgan (det øverste ledelsesorgan) i en varmemforsyningsvirksomhed med kommunalt ejerskab, der drives i et selskab med helt eller delvist begrænset ansvar, herunder for eksempel et aktie-, anparts- eller partnerselskab, vil skulle være uafhængige. Det foreslås, at bestemmelsen ikke vil finde anvendelse på varmemforsyningsvirksomheder, hvor alle deltagerne hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk for virksomhedens forpligtelser. Bestemmelsen vil således ikke finde anvendelse på kommunale interessentskaber, herunder kommunale § 60-selskaber.

Det er forventningen, at der fastsættes regler om varmemforsyningsvirksomhedernes vurdering af uafhængighed i det øverste ledelsesorgan, og at denne vurdering i første omgang vil tage udgangspunkt i de otte kriterier, der er opstillet af Komitéen for god Selskabsledelse. Det foreslås, at varmemforsyningsvirksomheden i sin indkaldelse til generalforsamling og i ledelsesberetningen vil skulle oplyse, hvilke kandidater og medlemmer, der anses for uafhængige.

Det foreslås, at kravet om medlemmernes uafhængighed vil finde anvendelse for de eksisterende kommunale varmemforsyningsvirksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden allerede drives i et selskab

med helt eller delvist begrænset ansvar. Kravet om uafhængighed vil skulle overholdes fra tidspunktet for det førstkommande valg til det øverste ledelsesorgan efter den 1. januar 2025.

Det foreslås, at andre kommunale varmemforsyningsvirksomheder vil blive omfattet, hvis virksomheden udskilles i et selskab med helt eller delvist begrænset ansvar. Kravet om uafhængighed foreslås tilsvarende at finde anvendelse på nye varmemforsyningsvirksomheder med kommunale ejere, i det omfang de stiftes med helt eller delvist begrænset ansvar.

Kravet om medlemmernes uafhængighed vil skulle være opfyldt, så længe varmemforsyningsvirksomheden er helt eller delvist ejet af en kommune.

2.5. Tilsyn med koncern- og interesseforbundne aftaler

2.5.1. Gældende ret

Forsyningstilsynet er nedsat i medfør af lov nr. 690 af 8. juni 2018 om Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet skal sikre et stærkt og effektivt tilsyn med forsyningssektorerne. Forsyningstilsynet skal navnlig sikre forbrugernes interesser i forsyningssektorerne ved at arbejde for høj effektivitet, lavest mulige forbrugerpriser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologisk udvikling og en omkostningseffektiv grøn omstilling, jf. § 1, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet.

På varmeområdet administrerer Forsyningstilsynet priskapitlet i lov om varmemforsyning. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at de regulerede varmemforsyningsvirksomheder ikke indregner mere end de nødvendige omkostninger, jf. § 20, stk. 1, i sine varmepriser. Det er Forsyningstilsynet, der i forbindelse med sit tilsyn med varmepriserne, afgør, hvilke udgifter og omkostninger, der må anses for nødvendige, og som derfor kan indregnes i varmepriser.

Forsyningstilsynet kan behandle og afgøre sager efter sektorlovgivningen på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage, jf. § 3, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet behandler ikke klager om civilretlige tvister, jf. § 3, stk. 3, i lov om Forsyningstilsynet.

Det følger af § 21, stk. 4, at finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til lov om varmemforsyning, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog § 21, stk. 6 og 7.

Gennem mangeårig praksis hos energimyndighederne, herunder Energiklagenævnet, er bestemmelsen i § 21, stk. 4, blevet forstået og anvendt således, at den regulatoriske efterregulering af priser m.v. sker som en fremadrettet regulering, således at tidligere oppebårne overdækninger ikke blot kan, men som udgangspunkt skal, udlignes i de fremtidige varmepriser.

Det følger af § 23 b, stk. 5, at Forsyningstilsynet hos en virksomhed, som ejer anlæg omfattet af loven, kan indhente de oplysninger, som er nødvendige til varetagelsen af tilsynets opgaver. Forsyningstilsynets hjemmel til at indhente oplysninger til varetagelsen af tilsynsopgaven finder tilsvarende anvendelse på en virksomhed, der er koncernforbunden med en virksomhed, som ejer anlæg omfattet af loven, såfremt der har fundet en eller flere transaktioner sted mellem de nævnte virksomheder. Forsyningstilsynet kan således indhente oplysninger hos koncernforbundne virksomheder i tilfælde, hvor varmemforsyningsvirksomheden har indkøbt ydelser hos et koncernforbundet selskab.

Det følger af § 23 b, stk. 6, at Forsyningstilsynet kan pålægge en virksomhed, der er omfattet af stk. 5, at tilvejebringe de oplysninger, herunder at tilvejebringe dem i en bestemt form, som er nødvendige

til varetagelsen af tilsynets opgaver efter lov om varmforsyning eller efter regler fastsat i medfør af loven. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilvejebringelse af oplysninger.

Bestemmelserne har til formål at sikre, at Forsyningstilsynet kan få de nødvendige oplysninger til at vurdere efter § 21, stk. 4, om priserne er baseret på nødvendige omkostninger og derudover ikke er urimelige.

Bestemmelserne i § 23 b, stk. 5 og 6, blev indsat ved lov nr. 622 af 11. juni 2010 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning og forskellige andre love samt om ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. Det fremgår blandt andet, at ”Baggrunden for ændringerne er, at Energitilsynet bør have samme mulighed for indsigt i regnskabsoplysninger, uanset hvordan virksomhederne er organiseret. Dermed sikres det, at Energitilsynet kan få de nødvendige oplysninger til at foretage en vurdering af, om priserne er rimelige og i overensstemmelse med loven. På denne måde kan Energitilsynet også i fremtiden påse, at varmemeforbrugere ikke betaler mere end nødvendigt, for eksempel som følge af koncerninterne transaktioner. ”, jf. Folketingstidende 2009-2010, tillæg A, L 154 som fremsat, afsnit 2.8.3.1.

Energiklagenævnet har i en afgørelse af 13. juni 2012 i sag nr. 1021-11-33-124 udtalt sig om rammerne for Forsyningstilsynets efterregulering efter § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning. Energiklagenævnet udtalte, at en efterregulering, der vedrører en 10-årig periode, ikke som udgangspunkt kan anses for at være i strid med varmforsyningslovens regler.

Det følger af § 28 b, stk. 1, at varmedistributionsvirksomheder skal sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 2. Det følger af § 28 b, stk. 4, at aftaler, der indgås med henblik på at sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser, som varmedistributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder, skal indgås på markedsbestemte vilkår. Forsyningstilsynet fastsætter skønsmæssigt en markedsbestemt pris, der kan indregnes i varmedistributionsvirksomhedens priser efter lovens kapitel 4, jf. dog § 28 b, stk. 10, hvis tilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsbestemte vilkår.

Bortset fra på området for energibesparelser findes der ikke i lov om varmforsyning regler om, at varmforsyningsvirksomheders indgåelse af aftaler med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber, skal ske på markeds-mæssige vilkår.

Administrativ praksis for vurdering af priser m.v. ved koncernintern handel er sparsom, men Energiklagenævnet har i en konkret sag af 11. marts 2011, jf. 1021-13-233-64, udtalt, at det må antages, at varmforsyningsvirksomheder lovligt kan indkøbe ydelser fra tredjemand, herunder fra koncernforbundne selskaber, forudsat at de indkøbte ydelser efter deres art og omfang kan anses for nødvendige i varmforsyningslovens forstand, og forudsat at priserne for ydelserne ikke er urimeligt høje.

Når der ikke i lov om varmforsyning er regler, der begrænser varmforsyningsvirksomhedernes adgang til at indkøbe en del af deres ydelser fra tredjemand, herunder koncernforbundne selskaber, vurderer Energiklagenævnet, at det må antages, at sådanne indkøb skal ske på markeds-mæssige vilkår og samtidig kunne anses for nødvendige udgifter i varmforsyningslovens forstand. Forsyningstilsynet skal ligeledes sikre, at der ikke sker ulovlig krydssubsidiering af koncernforbundne selskaber. Det er overladt til Forsyningstilsynets almindelige administrative skøn, om de aftalte priser kan anses for markeds-mæssige.

Derudover har Forsyningstilsynet i en konkret afgørelse af 15. juni 2021, sagsnr. 19/05454 om koncernintern långivning henvist til Energiklagenævnets sag, herunder at koncerninterne aftaler må antages at skulle indgås på markedsvilkår.

Det følger af § 33, at undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, 4 eller 5, § 21 a, stk. 3, eller § 22, stk. 2, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Der er udpantningsret for de i stk. 1 nævnte bøder, jf. stk. 2.

Det følger af § 34, stk. 1, nr. 7, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der meddeler blandt andet Forsyningstilsynet urigtige eller vildledende oplysninger eller efter anmodning undlader at afgive eller tilvejebringe oplysninger.

2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Tilsynsreglerne i lov om varmforsyning indeholder ikke et generelt markedsmæssighedstilsyn af varmforsyningsvirksomhedernes aftaler. Lov om varmforsyning indeholder således ikke en særskilt bestemmelse for overholdelsen af markedsmæssighed i forhold til generelle aftaler på samme måde, som det er tilfældet for § 46 i lov om elforsyning og § 28 c i lov om gasforsyning.

Statsrevisorerne har på baggrund af Rigsrevisionens Beretning om tilsyn med aftaler i forsyningssektoren af 20. februar 2023 udtalt kritik af Forsyningstilsynets manglende tilsyn med koncerninterne aftaler i forsyningssektoren. Forsyningstilsynet har i den forbindelse påpeget behovet for en dækkende, udtrykkelig hjemmel til at føre tilsyn med markedsmæssighed i koncerninterne handler på varmeområdet.

I de senere år er der etableret flere multiforsyningsselskaber og komplicerede koncernkonstruktioner i øvrigt. Dette kan have fordele både for selskaberne og forbrugerne, men når der gennemføres koncerninterne handler, er der en risiko for, at der sker en krydssubsidiering mellem de enkelte selskaber i koncernen, hvis de priser, der ligger til grund for den koncerninterne handel, ikke er korrekt fastsat. Dette kan føre til højere priser for forbrugerne.

På den baggrund, og på baggrund af Rigsrevisionens beretning om Forsyningstilsynets nuværende tilsynspraksis med varmforsyningsvirksomhederne, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at skabe en klar hjemmel til, at aftaler, som varmforsyningsvirksomheder indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber skal ske på markedsmæssige vilkår, og at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med dette, med henblik på at skabe et højere niveau af forbrugerbeskyttelse, herunder understøtte lavest mulige varmepriser.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en markedsmæssig prissætning af varer og tjenester vil bidrage til at reducere omkostningerne i varmforsyningsvirksomhederne, idet mulighederne for krydssubsidiering via koncern- og interesseforbundne aftaler begrænses. Dette vil understøtte lavest mulige priser for forbrugerne. På længere sigt er det forventningen, at tilsynet vil medføre, at virksomhederne forbedrer deres prissætning i koncern- og interesseforbundne aftaler, som dermed vil medvirke til reducerede forbrugerpriser.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at skabe en parallelitet mellem tilsynsbestemmelserne i de forskellige sektorlovgivninger (el, gas, vand og varme). Det vurderes, at en sådan ensretning af reglerne er til fordel for varmforsyningsvirksomhederne, der ofte vil kende reglerne fra de øvrige sektorområder, og for Forsyningstilsynet, som allerede fører markedsmæssighedstilsyn på el- og gasområdet.

Det vurderes desuden, at der er behov for, at Forsyningstilsynet får mulighed for at pålægge varmforsyningsvirksomhederne at tilbageføre betalinger eller foretage efterbetaling, hvis varmforsyningsvirksomheden har betalt for meget eller modtaget for lidt i henhold til en aftale. Dette er blandt andet for at sikre, at forbrugerne ikke kommer til at betale unødigt høje priser til varmforsyningsvirksomheder-

ne. Dette følger, hvad der i øvrigt gælder, når Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at de regulerede varmeforsyningsvirksomheder ikke indregner mere end de nødvendige omkostninger, jf. § 20, stk. 1, i sine varmepriser.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har på den baggrund fundet det hensigtsmæssigt at indføre en tydelig hjemmel i lov om varmeforsyning, som det kendes fra hhv. el-, vand- og gasforsyningslovene.

Forsyningstilsynet bør kunne målrette og prioritere tilsynet, så ressourcerne bruges der, hvor effekten er størst, og Forsyningstilsynet bør derfor som udgangspunkt, inden for de rammer som lovgivningen sætter, kunne vælge, hvordan tilsynet og håndhævelsen af reglerne tilrettelægges.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse i § 21 b i lov om varmeforsyning, som fastsætter, at aftaler, som en varmeforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår.

Formålet er at hindre, at varmeforsyningsvirksomhederne ved at købe for dyrt, og potentielt ved at sælge for billigt, overfører midler fra forbrugerne til koncern- og interesseforbundne selskaber.

Forslaget vil være afgrænset til de aftaler, som en varmeforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber og vil således ikke finde anvendelse på tredjepartsaftaler, hvor en aftale er indgået mellem to uafhængige parter. Hensynet med afgrænsningen er begrundet i, at tredjepartsaftaler som udgangspunkt vil være indgået på markedsmæssige vilkår, da der ikke er nogen økonomisk eller interessemæssig relation mellem aftaleparterne.

Det foreslås endvidere at fastsætte regler om, at aftalen skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet.

Formålet er at sikre, at Forsyningstilsynet lettere kan kontrollere de pågældende transaktioner, når aftalen foreligger på skrift. Formålet er derudover at sikre, at der foreligger en aftale med kendte og præcise aftalevilkår, herunder priser, således at varmeforsyningsvirksomheden selv kan sikre sig, at priser og vilkår i aftalen er markedsmæssige på tidspunktet for indgåelse af aftalen.

Det foreslås endvidere, at varmeforsyningsvirksomheden skal tilvejebringe og opbevare dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat, og at dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed.

Formålet med reglerne er at sikre, at varmeforsyningsvirksomheden er i stand til at dokumentere aftalens markedsmæssighed. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at varmeforsyningsvirksomhederne skal udarbejde en beskrivelse af den valgte metode for sikring af markedsmæssigheden af prisfastsættelsen. Beskrivelsen vedlægges aftalen som et bilag.

Det foreslås, at Forsyningstilsynet – i tilfælde, hvor det vurderes, at aftalen ikke er indgået på markedsmæssige vilkår – kan fastsætte den markedsmæssige pris og lægge prisen til grund for afgørelser om, hvilket beløb varmeforsyningsvirksomheden kan indregne i priserne efter § 20, stk. 1.

Formålet med reglerne er at give Forsyningstilsynet mulighed for skønsmæssigt at fastsætte den markedsmæssige pris i de tilfælde, hvor aftalen ikke vurderes at være indgået på markedsmæssige vilkår. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet vil udøve sit skøn inden for rammerne af OECD's Transfer Pricing Guidelines og de anerkendte metoder, som følger deraf, samt Skatteforvaltningens juridiske vejledning vedrørende transfer pricing.

Derudover foreslås det, at Forsyningstilsynet kan påbyde en varmeforsyningsvirksomhed at afvikle det

beløb, der overstiger den markedsmæssige pris. Hensigten er at sikre, at forbrugerne ikke kommer til at betale unødigt høje priser for deres varmeforbrug, fordi varmeforsyningsvirksomheden har indgået en aftale, der ikke er markedsmæssig.

Det foreslås, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af reglerne.

Formålet med bestemmelsen er, at Forsyningstilsynet fører et aktivt tilsyn med reglerne i den foreslåede § 21 b, som overordnet har til formål at sikre, at der ikke sker en ulovlig overførsel af midler fra varmeforsyningssselskabet, og at forbrugerne ikke indirekte kommer til at betale for en ydelse, de ikke modtager, eller betaler for meget for en ydelse, de modtager. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet kan kontrollere, at de aftaler, som varmeforsyningsvirksomhederne indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, er indgået på markedsmæssige vilkår.

Endelig foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om vurderingen af markedsmæssige vilkår og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, hvad der nærmere skal forstås ved koncern- og interesseforbundne selskaber, dokumentationspligtens indhold og indsendelse og offentliggørelse af oplysninger.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil anvende bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris og virksomhedernes dokumentationspligt. Det forventes i den forbindelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om anvendelse af principper og regler om transfer pricing på skatteområdet, herunder OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skatteforvaltningens vejledning om transfer pricing. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler, der vil medføre en større parallelitet mellem reglerne om transfer pricing på skatteområdet og reglerne om markedsmæssighed på varmeområdet. Derudover er det hensigten, at det vil skabe klarhed om sammenhængen mellem vurderingen af markedsmæssigheden og OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skatteforvaltningens vejledning om transfer pricing. Endvidere er det hensigten, at anvendelsen af principperne vil medføre en ensartet tilgang til dokumentationen af, om en transaktion er markedsmæssig, hvilket vil skabe en gennemsigtig regulering og medføre en mere hensigtsmæssig udførelse af tilsynsopgaven i Forsyningstilsynet.

Derudover foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvad der nærmere forstås ved koncern- og interesseforbundne selskaber. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at skabe gennemsigtige og forudsigelige regler og derved gøre det lettere at forstå, hvilke aftaler, der er underlagt reglerne om markedsmæssighed.

Derudover foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at varmeforsyningsvirksomhederne skal indsende en oversigt over virksomhedernes aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber til Forsyningstilsynet samt – hvis det vurderes nødvendigt, og hvis forretningshensyn tillader det – offentliggøre oversigterne over aftaler indgået med koncern- og interesseforbundne selskaber på selskabets hjemmeside. Det forventes, at ministeren fastsætter regler om, at oversigten for eksempel vil skulle indeholde oplysninger om aftalens parter, aftalens genstand og kontraktsum. Det vil medføre, at der skabes en større gennemsigtighed i forhold til forbrugerne og samtidig medvirke til et styrket tilsynsgrundlag.

Det foreslås endvidere, at Forsyningstilsynet kan pålægge varmeforsyningsvirksomheden daglige eller ugentlige bøder ved manglende efterlevelse af påbud om at overholde den markedsmæssige pris.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med de gældende regler i § 33, hvorefter Forsyningstilsynet har mulighed for som tvangsmiddel at pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder,

såfremt nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af lov om varmemforsyning.

Derudover foreslås det, at en varmemforsyningsvirksomhed, der indgår aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber, som ikke er på markedsmæssige vilkår, vil kunne blive pålagt en bøde. Det vil være anklagemyndigheden, der beslutter at rejse tiltale for domstolene, og domstolene, der afgør, om og i givet fald, hvor stor en bøde, der skal idømmes den pågældende varmemforsyningsvirksomhed.

De foreslåede bestemmelser om bøder vil på samme måde som de gældende bestemmelser om bøder i lov om varmemforsyning have til formål at sikre overholdelse af den regulering, som lov om varmemforsyning med tilhørende bekendtgørelser foreskriver.

2.6. Virksomhed med decentral varmeproduktion med varmepumper, herunder på samme vilkår som tilknyttet virksomhed for kommuner

2.6.1. Gældende ret

Kommuners hjemmel til at varetage varmemforsyning er udtømmende reguleret i kapitel 1 a i lov om varmemforsyning. Dermed kan kommuner alene varetage virksomhed på varmemforsyningsområdet, hvis det fremgår direkte af lov om varmemforsyning.

Med henblik på varmemforsyning af kommunen kan en kommune alene eller sammen med andre kommuner eller private virksomheder varetage virksomhed omfattet af § 2, stk. 1.

En kommune kan varetage varmemforsyningsvirksomhed, der er beliggende uden for kommunegrænsen, hvis udvidelsen af kommunens forsyningsområde er sket som følge af gennemførelse af et projekt godkendt efter § 4 eller som følge af overtagelse af en virksomhed og der er fysisk forbindelse mellem varmedistributionsnettene i og uden for kommunen, jf. § 2 b, stk. 2. Hvis der er fysisk rørforbindelse over kommunegrænsen, vil kommunen således i disse tilfælde kunne udøve kommunegrænseoverskridende aktivitet.

For forståelsen af, hvad kommuners varetagelse indebærer, henvises til Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 177 som fremsat den 25. marts 2015 af klima-, energi- og bygningsministeren.

Bestemmelsen i § 2, stk. 1, regulerer kollektive varmemforsyningsanlæg. Ved kollektive varmemforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det drejer sig blandt andet om anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, varmeproduktionsanlæg og blokvarmecentraler, jf. § 2, stk. 1, nr. 1-4.

Det følger af § 2, stk. 2, at kollektive varmemforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 ikke omfatter anlæg til produktion af opvarmet vand, damp eller gas, der har en varmekapacitet på under 0,25 MW, eller anlæg til fremføring af opvarmet vand, damp eller gas, hvor de produktionsanlæg, der leverer til anlægget, sammenlagt har en varmekapacitet på under 0,25 MW.

Kollektive varmemforsyningsanlæg omfatter heller ikke virksomhed, der er reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund eller lov om elforsyning bortset fra kraft-varme-anlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder, jf. § 2, stk. 4.

Kollektive varmemforsyningsanlæg er således kendetegnet ved, at de drives med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt brugsvand (rumvarmeformål), jf. § 2, stk. 1. Det er derudover en betingelse, at der er installeret en varmekapacitet på mere end 0,25 MW, jf. § 2, stk. 2. Ejerskab og rådighed over driften har ikke betydning for, om et anlæg er et kollektivt varmemforsyningsanlæg.

Ifølge bemærkningerne til lov nr. 258 af 8. juni 1979 om varmforsyning, jf. Folketingstidende 1978-79, tillæg A, spalte 3417, L 206, som fremsat den 5. april 1979, forstås ved levering af energi levering af gas, opvarmet vand eller damp til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Bemærkningerne nævner videre, at der herved forstås fjernvarmecentraler med tilhørende ledningsnet, som leverer varme til forskellige ejendomme med forskellige ejere.

Kollektive varmforsyningsanlæg omfatter som nævnt blandt andet anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, jf. § 2, stk. 1, nr. 2. Oplistningen er ikke udtømmende, men nævner blandt andet kraftvarmeværker, affaldsforbrændingsanlæg m.v.

Ved fremføringsanlæg forstås varmedistributions- og transmissionsnet. Varmedistributions- og transmissionsnettet er det anlæg, der fører blandt andet opvarmet vand frem til de tilsluttede forbrugere eller til et distributionsled. Lov om varmforsyning indeholder ikke en nærmere definition på net. Det er som udgangspunkt antaget, at der ved net forstås et fast ledningssystem mellem produktionsanlæg og stikledning, som har til formål eller er indrettet til at fremføre (transmittere eller distribuere) opvarmet vand m.v. for at betjene en flerhed af varmeaftagere.

Om et anlæg kan anses for at være et kollektivt varmforsyningsanlæg i varmforsyningslovens forstand har navnlig betydning for kommunerne. Det skyldes, at kommuners engagement på varmeområdet er udtømmende reguleret i lov om varmforsyning, jf. lovens kapitel 1 a.

Om et anlæg kan anses for at være et kollektivt varmforsyningsanlæg i varmforsyningslovens forstand har også betydning for kommunalbestyrelsens behandling og godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg. Det følger således af § 4, stk. 1, at kommunalbestyrelsen godkender projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

En kommune kan med visse undtagelser og i overensstemmelse med EU's statsstøtteregele stille garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed som nævnt i § 2 b, jf. § 2 d, stk. 1. Det drejer sig blandt andet om kollektive varmforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, jf. § 2 b, stk. 1, nr. 1. Kommuner kan stille garanti for andre virksomheder, som kommunen ikke selv ejer, når disse virksomheder udøver aktiviteter, som kommunen selv lovligt vil kunne varetage, jf. § 2 d, stk. 2. Kommuner har ikke pligt til at stille garanti. Kommunen kan således selv vælge, om den vil stille garanti og i hvilket omfang.

Levering af opvarmet vand m.v. fra kollektive varmforsyningsanlæg vil som hovedregel blive omfattet af prisbestemmelserne i § 20, stk. 1, anmeldelsespligten af priser og grundlaget for priser til Forsyningstilsynet efter § 21, stk. 1 og 3, samt Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelse i priser og betingelser efter § 21, stk. 4.

En kommune, der varetager eller deltager i virksomhed med kollektive varmforsyningsanlæg nævnt i § 2 b (hovedvirksomhed), kan varetage eller deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning hertil, jf. § 2 f, stk. 1. Ved tilknyttet virksomhed forstås virksomhed, der har en naturlig og snæver sammenhæng med varmforsyningsvirksomheden. Det drejer sig for eksempel om eventuelle biprodukter fra kommunal virksomhed, udnyttelse af overkapacitet og accessoriske opgaver.

Den tilknyttede virksomhed skal således udspringe af hovedvirksomheden. En kommune må godt samarbejde med andre kommuner eller private virksomheder om en tilknyttet virksomhed.

Den tilknyttede virksomhed skal som udgangspunkt udøves på kommercielle vilkår i særskilte selskaber med begrænset ansvar, jf. § 2 f, stk. 2, dvs. kapitalselskaber som aktie- eller anpartsselskaber. Kravet

har til formål at forebygge, at den kommunale tilknyttede virksomhed udsætter eventuelle kommercielle virksomheder, der også vil kunne levere ydelsen, for unfair konkurrence. Den tilknyttede virksomhed er i øvrigt ikke omfattet af prisreguleringen, og derfor er omkostninger hertil, inklusive omkostninger til udskillelsen af aktiviteten i et særskilt selskab, ikke indregningsberettigede efter prisreguleringen i § 20, stk. 1. Den tilknyttede virksomhed kan under visse forudsætninger udøves i samme selskab som hovedvirksomheden, hvis der er regnskabsmæssig adskillelse fra hovedvirksomheden, jf. § 2 f, stk. 3, og på kommercielle vilkår. Hensigten hermed er at tillade udøvelse af tilknyttet virksomhed i samme selskab i tilfælde, hvor aktiviteten har et meget begrænset omfang og er til fordel for varmemeforbrugere, eksempelvis fordi der udnyttes synergieffekter, og der dermed spares på administrative omkostninger, som forbrugerne betaler over deres varmepriser. Bestemmelsen skal fortolkes restriktivt. Der skal foretages en konkret vurdering af den anden virksomhed og dens sammenhæng med varmemeforsyningsvirksomhed. Det følger endvidere af § 2 f, stk. 4, at en kommune ikke kan yde tilskud til eller stille garanti for tilknyttet virksomhed.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af § 2 g, stk. 1, fastsætte nærmere regler om kriterierne i §§ 2 b-2 f for kommuners varetagelse af varmemeforsyningsvirksomhed og hertil tilknyttet virksomhed og for garantistillelse. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 795 af 2. juni 2022 om kommuners deltagelse i anden virksomhed, som har nær tilknytning til virksomhed efter varmemeforsyningsloven. Ministeren kan ikke stille yderligere kriterier for kommunens udøvelse af varmemeforsyningsvirksomhed efter de foreslående bestemmelser i §§ 2 b-2 f, men kan alene fastsætte nærmere regler, der præciserer disse kriterier.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dispensere fra betingelserne i §§ 2 b-2 f for kommuners varetagelse af varmemeforsyningsvirksomhed og hertil tilknyttet virksomhed og for garantistillelse, hvis særlige hensyn tilsiger det, herunder træffe afgørelse om, at en kommune må varetage andre former for varmemeforsyning end dem nævnt i § 2 b, jf. § 2 g, stk. 2. Bestemmelsen kan ikke anvendes til at give en kommune adgang til at tilbyde forbrugere individuel forsyning som en fast opgave.

2.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Energistyrelsen har tidligere vejledende udtalt sig om, hvorvidt varmeløsninger med decentral varmemefproduktion med individuelle varmepumper, herunder varmeløsningen termonet, efter Energistyrelsens vurdering er kollektiv varmemeforsyning og dermed omfattet af lov om varmemeforsyning.

Energistyrelsen udtalte i 2016, at termonet efter Energistyrelsens vurdering måtte anses for at være omfattet af lov om varmemeforsyning, og at konceptet kan karakteriseres som kollektiv varmemeforsyning. I 2020 udtalte Energistyrelsen i høringssvar i forbindelse med en revision af projektbekendtgørelsen, at virksomhed med termonet ikke er omfattet af lov om varmemeforsyning.

Kommuner og virksomheder har oplevet usikkerhed om retsstillingen, og derfor fremkom Energistyrelsen med en ny vejledende udtalelse i 2022 samt en supplerende vejledende udtalelse i 2024. I disse udtalte Energistyrelsen igen, at termonet efter Energistyrelsens vurdering ikke er omfattet af reglerne om kollektive varmemeforsyningsanlæg efter lov om varmemeforsyning. Dette fremgik ligeledes af besvarelsen på KEF alm. del spm. 373 fra 2022.

Energistyrelsens vurdering er ikke prøvet i det administrative klagesystem eller ved domstolene.

Termonet er en varmeløsning, der som minimum består af tre elementer: Et antal væske-til-vand-varmepumper, et jordslaneanlæg og et tostrenget net af nedgravede rør, som gør det muligt, at flere varmepumper kan benytte samme jordslaneanlæg. Projekter med termonet anvender altovervejende væske-til-vand-varmepumper, som ikke adskiller sig fra dem, der benyttes til individuel jordvarme. De

anvendte jordslangeanlæg adskiller sig grundlæggende heller ikke fra, hvad der anvendes til individuel jordvarme, bortset fra at anlæggene er større, så de har kapacitet til flere varmepumper. Det, som i væsentlig grad adskiller termonet fra sædvanlig individuel jordvarme, er derfor kun, at den direkte forbindelse mellem hver jordvarmepumpe og et jordslangeanlæg er erstattet af et "mellemed" bestående af et omfattende system af rør, som skal graves ned i bebyggelsen for at sikre en tostrengt forbindelse mellem hver enkelt varmepumpe og jordslangeanlægget. Dette ekstra element er ikke nødvendigt ved individuel jordvarme, og det ændrer hverken varmepumpers eller jordslangeanlægs grundlæggende funktion, men medfører typisk en merinvestering i termonet sammenlignet med individuel jordvarme. I termonet indgår ikke et centralt varmeværk eller en varmecentral, som forsyner hele det beskrevne rørbet. Rørbettet er uisoleret, og væsken i nettet har ikke højere temperatur end jorden omkring det, det vil sige omtrent som vand fra den kolde hane. Varmeforsyningen kan derfor ikke i sig selv sikres af jordslanger og rørbet, men kun ved hjælp af de nævnte væske-til-vand-varmepumper.

Det følger af den opfølgende politiske aftale af den 28. juni 2024, at aftalepartierne er enige om, at termonet ikke skal omfattes af reglerne om kollektive varmforsyningsanlæg i lov om varmforsyning. Aftalepartierne er ligeledes enige om, at kommunale varmforsyningsvirksomheder skal kunne etablere og drive virksomhed med disse anlæg på samme vilkår som tilknyttet virksomhed. Dette vil som udgangspunkt skulle ske med selskabsmæssig adskillelse fra varmforsyningsvirksomheden. Hermed øges kommuners mulighed for at bistå lokalsamfund med den organisatoriske opgave med at etablere og drive anlæg, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger, men uden mulighed for kommunal garantistillelse.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der på baggrund af kommuners og virksomheders oplevelse af en uklar retstilstand er behov for en dækkende og udtrykkelig bestemmelse i lov om varmforsyning, som fastslår, at anlæg som termonet, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger, ikke er omfattet af lov om varmforsyning som kollektive varmforsyningsanlæg. Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der skal indføres en bestemmelse i lov om varmforsyning, som giver kommuner adgang til at kunne varetage eller deltage i virksomhed, der driver disse anlæg, på samme vilkår, som kommuner i dag kan for såkaldt tilknyttet virksomhed.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at indførelsen af ovennævnte bestemmelser i lov om varmforsyning endeligt vil fjerne den usikkerhed og uklarhed, der ses opstået i praksis i forhold til reguleringen af denne type anlæg.

At lov om varmforsyning ikke har indeholdt den fornødne klarhed om, hvorvidt anlæg som termonet har været omfattet af lov om varmforsyning som kollektive varmforsyningsanlæg, og dermed om kommunerne har kunnet stille garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i denne type virksomhed, kan have medført, at enkelte kommuner i perioden frem til den politiske aftale 2024 som offentliggjort den 1. juli 2024 kan have stillet en garanti.

Af hensyn til virksomheder, som allerede har opnået en kommunal garantistillelse på et tidspunkt, hvor der ikke var truffet politisk beslutning om den fremadrettede regulering af virksomhed nævnt i § 2, stk. 5, og på den baggrund optaget et lån, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at virksomhederne bør kunne opretholde eksisterende garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed omfattet af den foreslåede § 2, stk. 5, herunder navnlig af betydning for lån i KommuneKredit, frem til den 1. januar 2035. Det er ministeriets vurdering, at en allerede stillet garanti kun skal kunne opretholdes, såfremt garantien er stillet, og lånet er optaget, inden den 1. juli 2024. Det er ministeriets vurdering, at det fra tidspunktet for den politiske aftale, som er sammenfaldende med tidspunktet for lovforslagets eksterne høring, har været klart, at kommuner ikke

vil kunne stille garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed omfattet af § 2, stk. 5.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en ny § 2, stk. 5, i lov om varmemforsyning, hvorefter kollektive varmemforsyningsanlæg, som reguleret i § 2, stk. 1, ikke vil omfatte anlæg, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger.

Forslaget vil medføre, at en varmemforsyningsvirksomhed ikke som hovedvirksomhed vil kunne varetage eller deltage i varmemforsyningsløsninger som termonet, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med en varmepumpe i tilknytning til de enkelte bygninger. Det vil gælde for alle varmemforsyningsvirksomheder, det vil sige både for varmemforsyningsvirksomheder med og uden kommunal deltagelse.

Det foreslås dog indført i en ny § 2 f, stk. 7, at en kommune, der varetager eller deltager i varmemforsyningsvirksomhed, vil kunne varetage og deltage i virksomhed med anlæg, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med en varmepumpe i tilknytning til de enkelte bygninger, på samme vilkår, som gælder for tilknyttet virksomhed, når varmepumperne i anlægget er væske-til-vand-varmepumper, som er forbundet til fælles jordslangeanlæg.

Forslaget vil medføre, at en kommune vil kunne varetage og deltage i denne type anlæg efter de regler, der gælder i dag for tilknyttet virksomhed, jf. § 2 f, stk. 7, jf. § 2 f, stk. 2-4 og 6. Det vil sige på kommercielle vilkår og som udgangspunkt mod selskabsmæssig adskillelse fra hovedvirksomheden. En kommune vil under visse betingelser kunne varetage og deltage i denne virksomhed mod regnskabsmæssig adskillelse. En kommune vil ikke kunne stille garanti for den tilknyttede virksomhed.

Det foreslås at indføre en overgangsperiode på 10 år, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, for de virksomheder, der inden den 1. januar 2025 har varetaget eller deltaget i virksomhed med anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper. Forslaget vil give disse virksomheder tid til at kunne nå at indrette sig på den nye regulering, herunder tid til at nedbringe gæld, afhænde virksomheden til anden side og for kommuner til at kunne fortsætte varetagelsen på samme vilkår som tilknyttet virksomhed.

Det foreslås, jf. lovforslagets § 3, stk. 3, at indføre en mulighed for, at en allerede stillet kommunal garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed nævnt i § 2, stk. 5, kan opretholdes til den 1. januar 2035, når kommunen har stillet garanti, og virksomheden har optaget lån, inden den 1. juli 2024. Forslaget vil give mulighed for, at virksomhederne vil kunne opretholde eksisterende lån, herunder navnlig lån i KommuneKredit, i overgangsperioden.

Termonet vil derved være sidestillet med andre varmemforsyningsløsninger baseret på individuelle varmepumper. Valg mellem termonet, individuelle luft-til-vand- eller jordvarmepumper vil således ikke blive påvirket af særligt gunstige lånevilkår for en bestemt varmeform. Det bemærkes dog, at der med løsningen i et vist omfang vil være tale om offentlig opgaveløsning på et kommercielt marked.

Forslaget vil skabe klarhed om, at kommunalbestyrelsen ikke vil skulle godkende projekter for termonet som et kollektivt varmemforsyningsanlæg, jf. § 4, stk. 1, ligesom kommuner ikke vil kunne stille garanti for lån til finansiering af termonet, jf. § 2 d.

Forslaget vil medføre, at en kommune hverken alene eller sammen med andre kommuner eller private virksomheder må varetage virksomhed med termonet som en del af hovedvirksomheden, jf. § 2 b. En kommune, der inden lovforslagets ikrafttræden har udøvet virksomhed med termonet, vil derfor skulle afhænde den eller varetage den på samme vilkår som tilknyttet virksomhed senest fra den 1. januar 2035.

Forslaget vil ikke have betydning for forbruger- og privatejede virksomheders adgang til at varetage virksomhed, der driver termonet, så længe det sker uden for lov om varmforsyning. Om det imidlertid vil kunne ske som en sideordnet aktivitet efter Forsyningstilsynets administrative praksis, vil være op til en konkret vurdering ved Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet ses ikke at have taget stilling til, om produktion af opvarmet vand med anlæg som termonet, hvor væske-til-vand-varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger er forbundet til fælles jordslangeanlæg, kan udøves som sideordnet aktivitet.

3. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Lovforslaget vurderes ikke at have væsentlige regionale konsekvenser, herunder landdistriktsrelaterede konsekvenser. Dette skyldes blandt andet, at varmforsyningsvirksomhederne har en relativt lang periode til at tilpasse sig prisloftet, at varmforsyningsvirksomhederne ikke afskæres muligheden for at opkræve priser, der er højere end prisloftet, og at der kan være en betydelig omkostning forbundet med at skifte fra fjernvarme til andre typer varmforsyning – selv hvis forbrugerbindinger bliver uden virkning som følge af prisloftet. Disse forhold bidrager til at begrænse konsekvenserne for varmforsyningsvirksomheder, som har begrænset mulighed for at nedbringe deres priser, hvilket blandt andet kan være varmforsyningsvirksomheder i landdistrikter.

Forslaget om indførelsen af et prisloft for fjernvarme og ophævelse af forbrugerbindingerne, i form af tilslutnings- og forblivelsespligt, som følge af overskridelse af prisloftet, kan dog potentielt være en udfordring for nogle af de mindre varmforsyningsvirksomheder, som ofte er placeret i landdistrikterne. I landdistrikterne er der typisk længere mellem husene, hvilket er med til at øge omkostningerne for fjernvarme i de områder. Der kan være varmforsyningsvirksomheder i disse områder, som i praksis ikke har mulighed for at nedbringe priserne markant, hvilket blandt andet kan skyldes begrænsede ressourcer til investeringer i effektiviseringer til at nedbringe priser.

Hvis tilstrækkeligt mange husstande i sådanne varmforsyningsvirksomheder har både grund til og mulighed for at skifte til individuelle varmeløsninger, kan det udgøre en risiko for varmforsyningsvirksomhedens økonomiske grundlag. Det bemærkes, at forslaget indeholder en relativ lang tilpasningsperiode, som vil give varmforsyningsvirksomhederne tid til at håndtere risikoen. Risikoen kan dog potentielt føre til sammenlægninger af varmforsyningsvirksomheder, kontrollerede nedlukninger eller fortsat drift, men med højere priser for de tilbageværende kunder.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Behandling af personoplysninger er reguleret i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Administration af reglerne i lov om varmforsyning forudsætter behandling af en række oplysninger, men da disse for langt hovedpartens vedkommende omhandler varmforsyningsvirksomheder, vil der i de fleste tilfælde ikke være tale om personoplysninger.

Der er dog visse af de foreslåede regler i lovforslaget og visse af de bekendtgørelsesregler, som påtænkes udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser, som vil indebære, eller i visse tilfælde vil kunne indebære, behandling af ikke-følsomme personoplysninger vedrørende fysiske personer og enkeltmandsvirksomheder, som har en relation til en varmforsyningsvirksomhed.

I medfør af bemyndigelsen i den foreslåede § 21 b i lov om varmforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, vil lovforslaget medføre behandling af oplysninger om varmforsyningsvirksomheders aftaleparter, der i de fleste tilfælde ikke vil være fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, men de kan være det. I forbindelse med Forsyningstilsynets tilsyn med, at varmforsyningsvirksomheder ikke indregner mere end de nødvendige omkostninger i sine varmepriser, jf. § 20, stk. 1, indgår allerede i dag oplysninger

om varmemforsyningsvirksomhedernes aftaleparter. Lovforslaget indfører imidlertid yderligere tilsyns- og håndhævelsesmidler for så vidt angår Forsyningstilsynets tilsyn med aftalers markedsmæssighed jf. den foreslåede § 21 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. I medfør af den foreslåede regel i § 21 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, vil varmemforsyningsvirksomheder kunne blive pålagt at forelægge oplysninger om deres aftaler og dokumentation for aftalers markedsmæssighed til Forsyningstilsynet.

Det forventes med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 21 b, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, at kunne pålægge varmemforsyningsvirksomhederne at indsende en oversigt til Forsyningstilsynet med oplysninger om varmemforsyningsvirksomhedens aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber, herunder oplysninger om aftalens parter, genstand, varighed og kontraktsum. Oplysningerne vil Forsyningstilsynet kunne anvende til at vurdere, hvorvidt aftaleparten er koncern- eller interesseforbundet med den pågældende varmemforsyningsvirksomhed. Oplysningerne vil kunne indeholde navne på aftaleparten og andre oplysninger om denne, som fremgår af aftalen eller af dokumentation for aftalers markedsmæssighed, og vil desuden i visse tilfælde omfatte oplysninger om aftalepartens relation til varmemforsyningsvirksomheden, for at Forsyningstilsynet kan vurdere, om aftaleparten er koncern- eller interesseforbundet med den pågældende varmemforsyningsvirksomhed.

Sådanne oplysninger vil også kunne indgå i myndighedernes tilsyn, sagsbehandling og afgørelser efter de foreslåede bestemmelser i § 21 b, stk. 5, nr. 1-3, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det vurderes, at de ovennævnte personoplysninger og behandlingen af dem vil være nødvendige for, at myndighederne kan udføre deres tilsynsopgaver, herunder tilsyn med aftalers markedsmæssighed efter varmemforsyningsloven.

De afgørelser og andre oplysninger, som vil kunne eller skulle offentliggøres med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 21 b, stk. 6, i lov om varmemforsyning, vil i visse tilfælde kunne indeholde personoplysninger, for eksempel om aftaleparter, som er fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder. Forsyningstilsynet vil forud for offentliggørelsen af persondata blandt andet konkret skulle overveje, om offentliggørelsen er nødvendig for at opfylde formålet med offentliggørelse i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c. I mange tilfælde, hvor det ikke berører forståelsen af oplysningerne eller afgørelsen, vil det imidlertid være muligt at foretage offentliggørelse med anonymisering af de eventuelle fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, som nævnes, da formålet med offentliggørelsen alene relaterer sig til varmemforsyningsvirksomhedernes forhold.

Behandlingsgrundlaget for behandling af personoplysninger efter lovforslagets bestemmelser vil være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, hvorefter behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige samt litra e, hvorefter behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte nationale særregler for behandling af ikke-følsomme personoplysninger. Særreglerne er gennemgået ovenfor. Ministeriet vurderer, at de foreslåede særregler vil ligge inden for det nationale råderum i forordningens artikel 6, stk. 2, til at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandling samt andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling. Det er ministeriets vurdering, at den foreslåede behandling af personoplysninger er nødvendig og proportional i forhold til de legitime mål, der forfølges, jf. forordningens artikel 6, stk. 3, og artikel 5, 1, litra c, idet der henvises til redegørelsen ovenfor vedrørende de enkelte regler.

Det forudsættes generelt, at myndighederne iagttager reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de databeskyttelsesretlige principper i forordningens artikel 5 og reglerne om oplysningspligt over for den registrerede i artikel 13 og 14.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for stat og kommuner.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner.

Det vurderes, at forslaget om indførelse af et prisloft for fjernvarme og ophævelse af tilslutningspligt, som følge af overskridelse af prisloftet, vil kunne medføre omkostninger i Forsyningstilsynet på 6,7 mio. kr. årligt, som finansieres af gebyrindtægter fra varmforsyningsvirksomhederne, dvs. fra varmekonsumenterne. Det bemærkes, at prisloftet skønnes at ville medføre en samlet forbrugergevinst på omkring 9 mio. kr. årligt.

Der vil være en kommunal opgave forbundet med kommunernes skriftlige meddelelse til ejendomssejere med kommunalt pålagt tilslutningspligt om, at tilslutningspligten er uden virkning som følge af, at den varmforsyningsvirksomhed, hvortil ejendommen er pålagt tilslutningspligt, over en årrække har ligget over prisloftet. Derudover vil kommunerne skulle registrere, at tilslutningspligten er uden virkning på Plandata.dk. Det vurderes, at omkostningerne for kommunerne vil være begrænsede. Der pågår DUT-forhandlinger med KL.

Forslaget om udtrædelsesgodtgørelse vurderes ikke at have implementeringsomkostninger for det offentlige.

Forslaget om krav om to uafhængige medlemmer af bestyrelsen eller tilsvarende ledelsesorgan vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om tilsyn med markedsmæssighed vurderes ikke at have implementeringsomkostninger for regioner og kommuner. Det vurderes dog, at markedsmæssighedstilsynet vil have implementeringsmæssige konsekvenser for staten, idet Forsyningstilsynet vil skulle etablere et nyt tilsyn, indsamle data m.v. Forslaget om at indføre et tilsyn med markedsmæssighed vurderes at ville medføre omkostninger i Forsyningstilsynet på 2 mio. kr. årligt, som finansieres af gebyrindtægter fra varmforsyningsvirksomhederne, dvs. fra varmekonsumenterne. Forslag om tilsyn med markedsmæssighed medfører begrænsede administrative omkostninger for Nævnenes Hus til at håndtere eventuelle klager over Forsyningstilsynets afgørelser. Der forventes derudover et meget begrænset antal straffesager efter de foreslåede regler om straf ved overtrædelse af reglerne om markedsmæssighed. Der forventes samlet set ikke konsekvenser af betydning for politiet, anklagemyndigheden, domstolene eller kriminalforsorgen.

Forslaget om et markedsmæssighedstilsyn vurderes dermed at have begrænsede økonomiske konsekvenser for staten.

Forslaget om anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, herunder termonet, forventes at have meget begrænsede implementeringsmæssige konsekvenser for kommuner. Eventuelle konsekvenser vedrører kun omstillingsomkostninger for et meget begrænset antal kommuner, der indtil lovens ikrafttræden har varetaget virksomhed med drift af anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, som en del af varmforsyningsvirksomheden. Kommunerne vil skulle ophøre hermed og afhænde virksomheden til anden side eller fortsætte varetagelsen på samme vilkår som tilknyttet virksomhed.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning været overvejet, og det har været vurderet, i hvilken grad de forskellige dele af lovforslaget efterlever hvert af principperne. I forhold til prisloftet er det vurderingen, at princippet om at muliggøre automatisk sagsbehandling efterleveres. Dette vurderes på baggrund af, at der er mulighed for automatiserede sagsgange hos Forsyningstilsynet, når de vil skulle beregne forbrugerprisen for varmforsyningsvirksomhederne.

og sammenligne med prisloftet. Derudover er der i forbindelse med prisloftet for eksempel taget højde for princippet om tryk og sikker datahåndtering, igennem at Forsyningstilsynet vil have mulighed for at undlade oplysninger m.v., hvis de vurderes at være fortrolige. På den baggrund vurderes det, at lovforslaget efterlever principperne.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Dette skyldes, at varmeforsyningsvirksomheder reguleres efter princippet om nødvendige omkostninger og derfor ikke anses for at være en del af det konkurrenceudsatte erhvervsliv i forhold til vurderingen af lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser. De erhvervsøkonomiske konsekvenser opgøres alene for virksomheder, der berøres og opererer på markedsvilkår. Varmeforsyningsvirksomheder er derfor ikke omfattet af denne virksomhedsafgrænsning.

Indførelsen af et prisloft forventes dog at ville medføre begrænsede positive konsekvenser for de konkurrenceudsatte virksomheder, der modtager fjernvarme i de dyreste områder.

Forslaget vedrørende tilsyn med markedsmæssighed vurderes at kunne have en afledt betydning for varmepriserne og dermed for erhvervslivet generelt.

Innovations- og Iværksættertjekket er ikke relevant for lovforslaget, fordi forslaget ikke påvirker virksomheders eller iværksætteres muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 1. juli 2024 til den 22. august 2024 (52 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F - Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen, ABF Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademikerne Akademirådet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Arkitektskolen i Aarhus, Asfaltindustrien, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Biogas Danmark, BL - Danmarks Almene Boliger, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Byggesocietet, Bygherreforeningen, Bygningsskulptur Ringsted, Bæredygtigt Landbrug, Cerius, Center for Electric Power and Energy (DTU), Clean Energy Invest ApS, CO-industri, COOP, Copenhagen Merchants, COWI, CrossBridge Energy, CTR, Dana Petroleum,

DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Fåreavl, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kyst- og Naturturisme, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Ungdoms Fællesråd – DUF, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder – DANSKE ARK, Danske Commodities, Danske Destinationer, Danske Halmleverandører, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Juletræer - træer & grønt, Danske Kloakmestre, Danske Landskabsarkitekter, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, Decentral Energi, De frie Energiselskaber, De Samvirkende Købmænd, DELTA Dansk Elektronik, DENFO – Danske Energiforbrugere, Det Centrale Handicapråd, Det finansielle ankenævn, DGI, DHI, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTL Danske Vognmænd, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, E. ON Danmark A/S, Ejendom Danmark, Elretur, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energinet, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energycluster Energisystemer ApS, Energnist, Energitjenesten, Erhvervsflyvnings Sammenslutning, Erhvervslejernes Landsorganisation, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, EWE Energie AG, FAB - Foreningen af byplanlæggere, Feriehusudlejernes Brancheforening, Finans Danmark, Finansrådet, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbundet Arkitekter og Designere (FAOD), Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Fors A/S, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Friluftsrådet, FSR Danske revisorer, Gaia Solar/ Solaropti/ Sunfactor, Gammel Estrup - Danmarks Herregårdsmuseum, Gavnø Slot, GEUS - De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland, Grakom – Kommunikationsindustrien, Green Gas Denmark, Green Power Denmark, Greenpeace, GreenTech Advisor, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Grundejernes Investeringsfond, GTS (Godkendt Teknologisk service), Handelsflådens Arbejdsmiljø- og Velfærdsråd, Havarikommissionen, Hedeselskabet, Hess Denmark ApS, Historiske Huse, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, HORESTA, Hulgaard Advokater, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, IT-Branchen, Kjærgaard A/S, Klimabevægelsen, KlimaEnergi A/S, Kolonihaveforbundet, Komiteen Bæredygtig Kystkultur, Kommunernes Landsforening, Kredsløb, Københavns Universitet, Københavns Universitet - Institut for Geovidenskab og Naturforvaltning, Københavns Universitet - Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi, Københavns Universitet - Professor Helle Tegner Anker, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen, Landsbyggefonden, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen Landsbyerne i Danmark, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen af Solcelleejere, LCA Center, Lederne Søfart, Lundsby Biogas, Maskinmestrenes Forening, Mejeriforeningen, MOE Rådgivende ingeniører, Moesgaard Museum, Middelgrundens Vindmøllelaug, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NetVarme, Nature Energy, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Olie Gas Danmark, Oxfam IBIS, Planenergi, Plan og Projekt, Plastindustrien, Rambøll, Realdania, Ren Energi Oplysning (REO), Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Grøn Omstilling, Sammenslutningen af Danske Småøer, SEAS-NVE, SMV danmark, Siemens Gamesa, Solar Lightning Consultants ApS, Sund & Bælt, Statens ByggeforskningsInstitut, Syddansk Universitet, Synergi, TEKNIQ Arbejdsgiverne,

Teknologisk Institut, Termonet Danmark, Total S. A., T-REGS, TREFOR/EWII, Træinformation, Varmepumpefabrikantforeningen, Varmepumpeindustrien – VPI, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, VEKS, Verdo Randers, Vestforbrænding, Vestas Wind Systems A/S, Vikingeskibsmuseet, Wind Denmark, Wind Estate A/S, WWF Verdensnaturfonden, Ældresagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Energikoncern, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aalborg Universitet - Institut for Kemi og Biovidenskab, Aalborg Universitet - Institut for Planlægning, Aalborg Universitet - Build Institut for byggeri, By og Miljø, Aarhus Universitet, Aarhus Universitet – Institut for Miljøvidenskab, Aarhus Universitet - Professor emerita Ellen Margrethe Basse, Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Aalborg Kommune, Aarhus Kommune, Aabenraa Kommune, Assens Kommune, Ballerup Kommune, Billund Kommune, Bornholms Regionskommune, Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, Dragør Kommune, Egedal Kommune, Esbjerg Kommune, Fanø Kommune, Favrskov Kommune, Faxe Kommune, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Furesø Kommune, Faaborg-Midtfyn Kommune, Gentofte Kommune, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Guldborgsund Kommune, Haderslev Kommune, Halsnæs Kommune, Hedensted Kommune, Helsingør Kommune, Herlev Kommune, Herning Kommune, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, Horsens Kommune, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Hørsholm Kommune, Ikast-Brandekommune, Ishøj Kommune, Jammerbugt Kommune, Kalundborg Kommune, Kerteminde Kommune, Kolding Kommune, Københavns Kommune, Køge Kommune, Langeland Kommune, Lejre Kommune, Lemvig Kommune, Lolland Kommune, Lyngby-Taarbæk Kommune, Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Middelfart Kommune, Morsø Kommune, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nyborg Kommune, Næstved Kommune, Odder Kommune, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Randers Kommune, Rebild Kommune, Ringkøbing-Skjern Kommune, Ringsted Kommune, Roskilde Kommune, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Samsø Kommune, Silkeborg Kommune, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Slagelse Kommune, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Stevn Kommune, Struer Kommune, Svendborg Kommune, Syddjurs Kommune, Sønderborg Kommune, Thisted Kommune, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Vallensbæk Kommune, Varde Kommune, Vejen Kommune, Vejle Kommune, Vesthimmerlands Kommune, Viborg Kommune, Vordingborg Kommune og Ærø Kommune.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for stat og kommuner. Det vurderes, at omkostningerne forbundet med orientering af borgerne om, at tilslutningspligt er uden virkning er begrænsede. Der pågår DUT-forhandlinger med KL. Lovforslaget vurderes ikke at have

		økonomiske konsekvenser for regioner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at have begrænsede implementeringskonsekvenser for stat og kommuner. Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for regioner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Forslaget vedrørende indførslen af et prisloft for forbrugerpriser på fjernvarme kan medføre begrænsede positive konsekvenser for virksomheder, der modtager fjernvarme i de dyreste områder. Forslaget vedrørende tilsyn med markedsmæssighed vurderes at kunne have en afledt positiv betydning for varmepriserne og dermed for erhvervslivet generelt.	Lovforslaget vurderes ikke at have direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Kollektive varmforsyningsanlæg er defineret i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række anlægstyper med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Bestemmelserne i § 2, stk. 2 og 4, oplister de anlægstyper, der ikke er omfattet af begrebet kollektive varmforsyningsanlæg efter § 2, stk. 1.

Det følger af § 2, stk. 2, at kollektive varmforsyningsanlæg, som nævnt i stk. 1, ikke omfatter anlæg til produktion af opvarmet vand, damp eller gas, der har en varmekapacitet på under 0,25 MW, eller anlæg til fremføring af opvarmet vand, damp eller gas, hvor de produktionsanlæg, der leverer til anlægget, sammenlagt har en varmekapacitet på under 0,25 MW.

Det følger af § 2, stk. 4, at kollektive varmforsyningsanlæg, som nævnt i stk. 1, heller ikke omfatter virksomhed, der er reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund eller lov om elforsyning bortset fra kraft-varme-anlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder.

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at ”jf. dog stk. 2” ændres til ”jf. dog stk. 2, 4 og 5”.

Den foreslåede henvisning til stk. 4 i § 2, stk. 1, er en rettelse af en fejl, idet bestemmelsen allerede i dag burde henvise til undtagelsen i § 2, stk. 4. Efter bestemmelsen i § 2, stk. 4, omfatter kollektive varmforsyningsanlæg, som nævnt i stk. 1, ikke virksomhed, der er reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund eller lov om elforsyning bortset fra kraft-varme-anlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder. Fejlen har ikke haft betydning i praksis, men foreslås ændret af ordensmæssige grunde.

Den foreslåede henvisning til stk. 5 er en konsekvens af, at der foreslås indsat en ny bestemmelse i § 2, stk. 5.

Den foreslåede ændring vil således sikre henvisning til stk. 4 og den foreslåede nye bestemmelse i § 2, stk. 5.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række anlægstyper med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, jf. § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning.

Bestemmelserne i § 2, stk. 2 og 4, oplister de anlægstyper, der ikke er omfattet af begrebet kollektive varmforsyningsanlæg efter § 2, stk. 1.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har i § 2, stk. 5, hjemmel til at fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmforsyningsanlæg helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven. Ministerens bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1332 af 2. december 2010 om undtagelse af biogasanlæg og blokvarmecentraler fra kapitel 4 i lov om varmforsyning (undtagelsesbekendtgørelsen).

Der findes på nuværende tidspunkt ikke en eksplicit bestemmelse i lov om varmforsyning om, at kollektive varmforsyningsanlæg ikke omfatter anlæg, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning er således ny.

Det foreslås i § 2, at der efter stk. 4 som nyt *stk. 5* indsættes, at kollektive varmforsyningsanlæg som

nævnt i stk. 1 ikke omfatter anlæg, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at varmforsyningsløsninger, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger, ikke vil være kollektive varmforsyningsanlæg efter lov om varmforsyning.

Ved energi i omgivelser omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 5, vil skulle forstås varmeenergi i udeluft, jord, sø- eller havvand og lignende, som i varmesæsonen er koldere end sædvanlig indendørs temperatur i opvarmede rum.

Ved udnyttelse vil skulle forstås det forhold, at en varmepumpe flytter energi fra omgivelser til en bygnings varmesystem, det vil sige fra en koldere til en varmere substans. Det vil være uden betydning, om den energi i omgivelser, der udnyttes, optages umiddelbart uden for de enkelte bygninger eller tilføres fra en anden lokation via rørforbindelser.

Ved i tilknytning til de enkelte bygninger vil skulle forstås, at hver decentral varmepumpe kun forsyner en enkelt bygning eller nogle få bygninger, som naturligt hører sammen, for eksempel fordi bygningerne er på samme matrikel eller benyttes af samme virksomhed, boligejer eller -lejer. Der vil efter bestemmelsen være tale om decentral produktion med varmepumpe, uanset om varmepumpen er placeret inde i en bygning eller for eksempel i et skur eller en brønd uden for bygningen.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 5, vil medføre, at varmeløsninger, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i de enkelte bygninger, ikke vil være kollektive varmforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke have til hensigt at udelukke blokvarmecentraler efter § 2, stk. 1, nr. 4, eller lavtemperaturfjernvarme, som kollektiv varmforsyning efter lov om varmforsyning.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 5, vil blandt andet medføre, at anlæg, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger, ikke vil skulle godkendes af kommunalbestyrelsen efter lovens kapitel 2, jf. de nærmere regler for godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg efter projektbekendtgørelsen, og der vil ikke være mulighed for kommunal garantistillelse, jf. § 2 d i lov om varmforsyning.

Den foreslåede bestemmelse vil også medføre, at en kommune som udgangspunkt ikke som hovedvirksomhed vil kunne varetage virksomhed, der driver anlæg, som udnytter energi i omgivelser til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i de enkelte bygninger. En kommune vil under visse betingelser kunne varetage eller deltage i virksomhed med anlæg omfattet af § 2, stk. 5, når varmepumperne i anlægget er væske-til-vand-varmepumper, som er forbundet til fælles jordslangeanlæg. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 2 f, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Det bemærkes, at der foreslås en periode på 10 år for de virksomheder, der inden den 1. januar 2025 har varetaget eller deltaget i virksomhed med anlæg omfattet af § 2, stk. 5. For disse virksomheder vil den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 5, få virkning fra den 1. januar 2035. Der henvises til lovforslagets § 3, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det følger endvidere af den foreslåede ændring, at stk. 5 herefter bliver stk. 6. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stykke i § 2, stk. 5. Der tilsigtes med ændringen ikke foretaget materielle ændringer.

Undtagelsesbekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af den gældende § 2, stk. 5, forbliver i kraft, indtil

den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 2, stk. 6. Der henvises til lovforslagets § 3, stk. 5, og bemærkninger hertil.

Til nr. 3

Det følger af § 2 c, stk. 3, 1. pkt., i lov om varmforsyning, at en kommune ikke kan varetage virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b. Det følger af § 2, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmforsyningsanlæg helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven, herunder fra prisreguleringen i § 20. Kommuner kan således ikke varetage varmforsyningsvirksomhed, der er undtaget fra prisreguleringen. Det gælder dog ikke for kommuners varetagelse af blokvarmecentraler, jf. § 2 c, stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås i § 2 c, stk. 3, 1. pkt., at § 2, stk. 5, ændres til § 2, stk. 6.

Den foreslåede ændring i § 2 c, stk. 3, 1. pkt., er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stykke i § 2, stk. 5, hvorefter stk. 5 herefter bliver stk. 6. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkninger hertil.

Til nr. 4

Det følger af § 2 d, stk. 5, 1. pkt., i lov om varmforsyning, at kommunal garantistillelse er betinget af, at den virksomhed, der stilles garanti for, ikke efter regler i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b. Det følger af § 2, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmforsyningsanlæg helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven, herunder fra prisreguleringen i § 20.

En kommune kan ikke stille garanti for virksomhed, der efter regler i medfør af § 2, stk. 5, er blevet undtaget fra prisreguleringen. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor kommunen med hjemmel i § 2 c, stk. 3, driver en blokvarmecentral, der er undtaget fra prisreguleringen. Muligheden for kommunal garantistillelse for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed, der ejer og driver en blokvarmecentral, der er undtaget fra prisreguleringen, kan således kun anvendes i forhold til kommunes egne blokvarmecentraler. Bestemmelsen i § 2 d, stk. 5, giver ikke adgang til, at der stilles garanti for en virksomheds lånoptagelse i forbindelse med ikke-kommunale blokvarmecentraler, der er undtaget fra prisreguleringen.

Det foreslås i § 2 d, stk. 5, 1. pkt., at § 2, stk. 5, ændres til § 2, stk. 6.

Den foreslåede ændring i § 2 d, stk. 5, 1. pkt., om kommunal garantistillelse er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stykke i § 2, stk. 5, hvorefter stk. 5 herefter bliver stk. 6. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkninger hertil.

Til nr. 5

Det følger af § 2 f, stk. 1, i lov om varmforsyning, at en kommune, der varetager eller deltager i varmforsyningsvirksomhed som nævnt i § 2 b, under visse betingelser kan varetage eller deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning hertil. Ved tilknyttet virksomhed forstås virksomhed, der har en naturlig og snæver sammenhæng med varmforsyningsvirksomheden. Den tilknyttede virksomhed skal udspringe af hovedvirksomheden.

Aktiviteter, der kan betragtes som tilknyttet virksomhed, er blandt andet biproduktion af hovedvirksomheden og accessoriske aktiviteter til hovedvirksomheden. Den virksomhed, som den tilknyttede virksomhed udspringer af, skal være virksomhed, som en kommune efter § 2 b i lov om varmforsyning har hjemmel til at varetage eller deltage i.

Bestemmelsen i § 2 f indeholder ikke en hjemmel for kommuner til at kunne varetage eller deltage i virksomhed med anlæg, der er omfattet af § 2, stk. 5, herunder heller ikke hvis varmepumperne i anlægget er væske-til-vand-varmepumper, som er forbundet til fælles jordslangeanlæg, på samme vilkår som tilknyttet virksomhed.

Det foreslås, at det i § 2 f, *stk. 1*, efter "tilknytning hertil" indsættes "eller virksomhed omfattet af stk. 7".

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at der foreslås indsat en ny bestemmelse i § 2 f, stk. 7, hvorefter en kommune vil kunne varetage eller deltage i virksomhed med anlæg omfattet af § 2, stk. 5, når varmepumperne i anlægget er væske-til-vand-varmepumper, som er forbundet til fælles jordslangeanlæg, på samme vilkår som tilknyttet virksomhed.

For nye anlæg foreslås bestemmelsen i § 2 f, stk. 1, at have virkning fra lovens ikrafttræden den 1. januar 2025, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, og bemærkningerne hertil. For virksomheder, der inden den 1. januar 2025 har varetaget eller deltaget i virksomhed med anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, foreslås, at bestemmelsen vil have virkning fra den 1. januar 2035, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 6

Bestemmelsen i § 2 f i lov om varmforsyning regulerer en kommunes adgang til at varetage eller deltage i anden virksomhed, der har nær tilknytning til virksomhed nævnt i § 2 b.

Aktiviteter, der kan betragtes som tilknyttet virksomhed, er blandt andet biproduktion af hovedvirksomheden og accessoriske aktiviteter til hovedvirksomheden. Den virksomhed, som den tilknyttede virksomhed udspringer af, skal være virksomhed, som en kommune efter § 2 b i lov om varmforsyning har hjemmel til at varetage eller deltage i.

Bestemmelsen i § 2 f indeholder ikke en hjemmel for kommuner til at kunne varetage eller deltage i virksomhed med anlæg omfattet af § 2, stk. 5, når varmepumperne i anlægget er væske-til-vand-varmepumper, som er forbundet til fælles jordslangeanlæg, på samme vilkår som tilknyttet virksomhed. Lov om varmforsyning indeholder således ikke en hjemmel, der giver en kommune adgang til at varetage varmforsyningsløsninger som eksempelvis termonet på de vilkår, der gælder for tilknyttet virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse er således ny.

Det foreslås i § 2 f, at det som *stk. 7* indsættes, at stk. 2-4 og 6 tilsvarende finder anvendelse, når kommuner varetager eller deltager i virksomhed med anlæg omfattet af § 2, stk. 5, når varmepumperne i anlægget er væske-til-vand-varmepumper, som er forbundet til fælles jordslangeanlæg.

Den foreslåede bestemmelse foreslås indsat med henblik på at give en kommune adgang til at kunne varetage og deltage i virksomhed, der driver anlæg med væske-til-vand-varmepumper, som er forbundet til fælles jordslangeanlæg på samme vilkår, som en kommune i dag kan varetage tilknyttet virksomhed.

Ved forbundet til fælles jordslangeanlæg vil skulle forstås, at flere væske-til-vand-varmepumper tilføres energi i omgivelser fra et eller flere fælles anlæg, hvor energi i jord opsamles fra slanger i jorden, idet en væske, som er koldere end jorden, sendes ned i slangerne for at opnå temperatur omtrent som jordens. Forbindelsen mellem det eller de fælles jordslangeanlæg og de enkelte varmepumper sikres af et rørnet, som også etableres i jorden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en kommune vil kunne varetage virksomhed med såkaldt

termonet på samme vilkår, som gælder for tilknyttet virksomhed efter de gældende bestemmelser i § 2 f, stk. 2-4 og 6, jf. den foreslåede henvisning til stk. 2-4 og 6.

Den foreslåede bestemmelse er tiltænkt anvendt restriktivt.

Bestemmelsen vil indebære, at en kommunes varetagelse eller deltagelse i en virksomhed omfattet af § 2 f, stk. 7, vil skulle udøves på kommercielle vilkår. Virksomheden vil således som udgangspunkt skulle udøves i særskilt selskab med begrænset ansvar, jf. § 2 f, stk. 2. Virksomheden vil under visse forudsætninger dog kunne udøves i samme selskab som hovedvirksomheden mod regnskabsmæssig adskillelse, jf. § 2 f, stk. 3, nr. 1-3.

For nye anlæg foreslås bestemmelsen i § 2 f, stk. 7, at have virkning fra lovens ikrafttræden 1. januar 2025, jf. lovforslagets § 3, stk. 1 og bemærkningerne hertil. For virksomheder, der inden den 1. januar 2025 har varetaget eller deltaget i virksomhed med anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, foreslås, at bestemmelsen vil have virkning fra den 1. januar 2035, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

En kommune vil ikke kunne yde tilskud til eller stille garanti for virksomhed omfattet af den foreslåede § 2 f, stk. 7, jf. § 2 f, stk. 4, i lov om varmforsyning.

Det bemærkes, at det med lovforslaget foreslås indført, at garanti for lånoptagelse til finansiering af virksomhed nævnt i § 2, stk. 5, vil kunne opretholdes til den 1. januar 2035, når kommunen har stillet garanti, og virksomheden har optaget lån, inden den 1. juli 2024. Der henvises til lovforslagets § 3, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Endelig vil beløbsgrænsen nævnt i § 2 f, stk. 3, nr. 2, også omfatte virksomhed efter den foreslåede § 2 f, stk. 7, som årligt vil blive reguleret, jf. § 2 f, stk. 6, i lov om varmforsyning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 7

Regler om kapitalselskabers ledelsesstruktur findes i selskabslovens § 111, jf. bekendtgørelse 1168 af 1. september 2023 af lov om aktie- og anpartsselskaber. Kapitalselskaber omfatter aktieselskaber, herunder partnerselskaber, og anpartsselskaber.

Et aktieselskab (A/S), herunder et partnerselskab (P/S), skal have en direktion og skal derudover enten have en bestyrelse eller et tilsynsråd med mindst tre medlemmer. Et anpartsselskab (ApS) kan enten ledes af en direktion alene eller af en direktion og en bestyrelse eller et tilsynsråd.

Der er på nuværende tidspunkt ikke regler i lov om varmforsyning om, hvordan bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan skal være sammensat i de kommunalt ejede varmforsyningsvirksomheder, der drives i et kapitalselskab.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 k i lov om varmforsyning er således ny.

Det foreslås i § 2 k, stk. 1, at det øverste ledelsesorgan i en virksomhed omfattet af § 2 b, stk. 1, nr. 1, der drives i et selskab med helt eller delvist begrænset ansvar, og som er ejet af en eller flere kommuner i forening, skal bestå af mindst 2 uafhængige medlemmer.

Det foreslås, at to medlemmer af bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan, dvs. det øverste ledelsesorgan, vil skulle være uafhængige. De to uafhængige medlemmer vil således skulle kunne handle

uafhængigt af særinteresser og af ejerne. Formålet med forslaget er, at de uafhængige medlemmer skal kunne træffe beslutning udelukkende på varmforsyningsvirksomhedens vegne.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære et minimumskrav til antallet af uafhængige medlemmer af bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan. Den foreslåede bestemmelse vil ikke i sig selv være til hinder for, at flere end to af medlemmerne vurderes som uafhængige.

Bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan vil ved vurderingen af uafhængighed være tillagt et skøn. Det er forventningen, at der anlægges en restriktiv tilgang i tilfælde af tvivl om den pågældende persons uafhængighed.

For nærmere afgrænsning af begrebet uafhængighed henvises til bemærkningerne til den foreslåede bemyndigelse for ministeren i § 2 k, stk. 3.

Det vil være en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at der er tale om en kommunalt ejet varmforsyningsvirksomhed omfattet af § 2 b, stk. 1, nr. 1, i lov om varmforsyning. Bestemmelsen i § 2 b, stk. 1, nr. 1, henviser til virksomhed, der er omfattet af § 2, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse vil således finde anvendelse på de kommunalt ejede kollektive varmforsyningsanlæg. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række nærmere definerede anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det drejer sig blandt andet om anlæg til fremføring af opvarmet vand, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, og varmeproduktionsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 3.

Det vil endvidere være en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den kommunalt ejede varmforsyningsvirksomhed drives i et selskab med helt eller delvist begrænset ansvar.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 k, stk. 1, vil således finde anvendelse, hvis varmforsyningsvirksomheden drives i et selskab med helt eller delvist begrænset ansvar, herunder for eksempel et aktie-, anparts- eller partnerselskab. Bestemmelsen vil ikke finde anvendelse på varmforsyningsvirksomheder, hvor alle deltagerne hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk for virksomhedens forpligtelser. Bestemmelsen vil således ikke finde anvendelse på kommunale interessentskaber, herunder kommunale § 60-selskaber.

Kravet om medlemmernes uafhængighed vil finde anvendelse for de eksisterende kommunale varmforsyningsvirksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden allerede drives i et selskab med helt eller delvist begrænset ansvar, herunder for eksempel et aktieselskab eller et partnerselskab. Det foreslås, at kravet om uafhængighed vil finde anvendelse fra varmforsyningsvirksomhedens førstkommande valg til det øverste ledelsesorgan efter den 1. januar 2025. Der henvises til lovforslagets § 3, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

Andre kommunale varmforsyningsvirksomheder vil blive omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 2 k, stk. 1, hvis virksomheden udskilles i et selskab med helt eller delvist begrænset ansvar. Bestemmelsen vil tilsvarende finde anvendelse på nye varmforsyningsvirksomheder med kommunale ejere, i det omfang de stiftes med helt eller delvist begrænset ansvar.

Kravet om medlemmernes uafhængighed vil skulle være opfyldt, så længe varmforsyningsvirksomheden er helt eller delvist ejet af en kommune.

Det foreslås i § 2 k, stk. 2, at det øverste ledelsesorgan i indkaldelsen til generalforsamlingen og i ledelsesberetningen skal oplyse, hvilke kandidater og medlemmer der anses for uafhængige.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan sammen med

indkaldelsen til generalforsamlingen, hvor valg til virksomhedens bestyrelse eller tilsvarende ledelsesorgan er på dagsordenen, vil skulle oplyse, hvilke kandidater der er uafhængige. Det vil for eksempel kunne være ved en opstilling af kandidaterne. Bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan vil også i ledelsesberetningen skulle oplyse om medlemmers uafhængighed.

Bestemmelsen vil have til hensigt at sikre en større gennemsigtighed for den kommunalt ejede varmeforsyningsvirksomheds tilsluttede varmeforbrugere om virksomhedens medlemmer, herunder tydelighed om hvorvidt de enkelte medlemmer er uafhængige. Det vil således blandt andet være væsentligt for, at forbrugere med møderet og stemmeret så vidt muligt vil kunne udøve deres stemmeret på generalforsamlingen.

Det foreslås i § 2 k, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om medlemskab af det øverste ledelsesorgan.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en bemyndigelse for ministeren til at kunne fastsætte regler om medlemmerne i bestyrelsen eller i tilsvarende ledelsesorgan i de kommunale varmeforsyningsvirksomheder. Ministeren vil med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen for eksempel kunne fastsætte regler om kriterier for vurdering af medlemmers uafhængighed, jf. den foreslåede § 2 k, stk. 1, udpegning af medlemmer og krav til medlemmernes kompetencer. Bemyndigelsesbestemmelsen vil for eksempel også kunne anvendes til at fastsætte regler om andre krav til medlemmer, herunder i takt med en eventuel udvikling inden for området for governance, som på sigt vurderes relevante og hensigtsmæssige for medlemmer af bestyrelsen eller af det tilsvarende ledelsesorgan i de kommunale varmeforsyningsvirksomheder. Ministeren vil ved fastsættelsen af regler kunne tage hensyn til særlige forhold i varmesektoren. Ministeren vil ved regelfastsættelsen kunne stille forskellige krav til varmeforsyningsvirksomhedens ledelsesorganer, herunder til henholdsvis direktion, bestyrelse og tilsynsråd.

Klima-, energi- og forsyningsministeren forventes i første omgang at anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte regler om uafhængighed for medlemmer af bestyrelsen eller tilsvarende ledelsesorgan. Det er forventningen, at ministeren i første omgang vil fastsætte regler med udgangspunkt i de 8 kriterier for uafhængighed, der følger af anbefalinger fra Komitéen for god Selskabsledelse. Det følger heraf, at der ved uafhængighed forstås, at den pågældende person blandt andet ikke må:

1. være eller inden for de seneste 5 år have været medlem af direktionen eller ledende medarbejder i selskabet, et datterselskab eller et associeret selskab,
2. inden for de seneste 5 år have modtaget større vederlag fra selskabet/koncernen, et datterselskab eller et associeret selskab i anden egenskab end som medlem af bestyrelsen,
3. repræsentere eller have tilknytning til en kontrollerende aktionær,
4. inden for det seneste år have haft en forretningsrelation med selskabet, et datterselskab eller et associeret selskab, som er væsentlig for selskabet og/eller forretningsrelationen,
5. være eller inden for de seneste 3 år have været ansat eller partner i samme selskab som selskabets generalforsamlingsvalgte revisor,
6. være direktør i et selskab, hvor der er krydsende ledelsesrepræsentation med selskabet,
7. have været medlem af bestyrelsen i mere end 12 år, eller
8. være i nær familie med personer, som ikke er uafhængige, jf. kriterierne i nr. 1-7.

Derudover vil bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan, uanset at et medlem ikke er omfattet af kriterierne, af andre grunde kunne beslutte, at medlemmet ikke er uafhængigt. Ministeren vil tilsvarende kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse til at kunne fastsætte regler om, hvilke andre kriterier det vil kunne være.

I takt med at området udvikler sig, vil ministeren med bemyndigelsen have mulighed for at fastsætte andre eller yderligere krav, der kan understøtte medlemmernes uafhængighed, kompetenceniveau mv.

Til nr. 8

Med lov nr. 1712 af 27. december 2018 om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning blev muligheden for kommunalbestyrelsen for at kunne pålægge nye forbrugerbindinger i form af tilslutnings- og forblivelsespligt til kollektive varmforsyningsanlæg ophævet. Tilslutnings-, forblivelses- og bidragspligt til kollektive varmforsyningsanlæg, der er pålagt af kommunalbestyrelsen i et godkendt projektforslag inden den 1. januar 2019, og som ikke er afløst af et senere godkendt projekt uden tilslutningspligt, er imidlertid fortsat gældende.

Det medfører, at ejere af ejendomme omfattet af eksisterende pligter fortsat vil være forpligtede til at tilslutte sig med den af kommunen besluttede frist samt forblive tilsluttet og betale de af kommunen pålagte bidrag. Der kan således være ejere af ejendomme, der over en årrække fortsat kan være forpligtet til at tilslutte sig et kollektivt varmforsyningsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om varmforsyning.

Tilslutningspligt til distributionsnet til fremføring af naturgas blev afskaffet med lov nr. 573 af 10. maj 2022 om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning.

Lov om varmforsyning indeholder ikke en bestemmelse om, at tilslutningspligt til fjernvarme under visse betingelser er uden virkning. Loven indeholder heller ikke en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om, hvorledes de kommunalt pålagte tilslutningspligter til et kollektivt varmforsyningsanlæg skal meddeles eller offentliggøres.

Den foreslåede bestemmelse i § 14 c er således ny.

Det foreslås i § 14 c, stk. 1, 1. pkt., at ejendommens tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, som er bestemt af kommunalbestyrelsen, er uden virkning efter en periode på fire måneder fra tidspunktet for en afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at eksisterende tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning, som er bestemt af kommunalbestyrelsen, vil være uden virkning, når Forsyningstilsynet har truffet en afgørelse i medfør af § 22 b, stk. 7 og 8. Den foreslåede bestemmelse vil også finde anvendelse, hvor fristen for tilslutning, jf. kommunalbestyrelsens beslutning, endnu ikke måtte være udløbet, fx som følge af at kommunalbestyrelsen har meddelt en forlængelse af tilslutningsfristen. Bestemmelsen vil finde anvendelse for de anlæg, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 2, hvortil kommunalbestyrelsen har pålagt tilslutningspligt.

Med tilslutningspligt vil skulle forstås tilslutningspligt eller forblivelsespligt.

Det vil være en forudsætning for bestemmelsens retsvirkning, at Forsyningstilsynet har truffet en afgørelse, herunder evt. i en genoptagelsessag, om, at varmforsyningsvirksomhedens gennemsnitlige beregnede forbrugerpris over en tre-årig periode overstiger den af Forsyningstilsynet udmeldte beregnede omkostning for en individuel varmforsyning gennemsnitligt for samme treårige periode, jf. de foreslåede bestemmelser i § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at tilslutningspligten vil være uden virkning efter en periode på fire måneder efter tidspunktet for Forsyningstilsynets afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8.

Det forhold, at en tilslutningspligt vil være virkningsløs, vil for nogle varmforsyningsvirksomheder kunne have en vis indgribende karakter. Kommunalbestyrelsen vil ikke senere kunne pålægge nye tilslutningspligter til den kollektive varmforsyning, jf. § 14 a. Det vil derfor så vidt muligt skulle sikres, at kommunalbestyrelsen ikke iværksætter tiltag, herunder foretager orientering af berørte ejendommejere, før udløbet af den i § 22 b, stk. 8, foreslåede frist for en genoptagelsesanmodning og Forsyningstil-

synets afgørelse i genoptagelsessagen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil. Samtidig sikres det, at berørte ejendomsejere modtager skriftlig meddelelse om retsvirkninger på et så tidligt tidspunkt som muligt, som giver den enkelte ejer mulighed for at overveje det fortsatte kundeforhold.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets opfattelse, at den foreslåede ordning vil kunne udgøre et indgreb i en rettighed, der er beskyttet af grundlovens § 73, for varmemforsyningsvirksomheder, idet tilslutningspligt til et kollektivt varmemforsyningsanlæg under visse forudsætninger kan blive uden virkning. Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det forhold, at tilslutningspligt vil være uden virkning, ikke i almindelighed vil udgøre ekspropriation (afståelse) efter grundlovens § 73.

Der er herved navnlig lagt vægt på, at ophævelsen af en pålagt tilslutningspligt tidligst kan få virkning fra 2031, ligesom tilslutningspligten alene vil være uden virkning, hvis varmemforsyningsvirksomheden gennemsnitligt over en periode på tre år har tilnærmede varmepriser over prisloftet for samme periode. Derudover er der lagt vægt på, at der typisk vil gælde en opsigelsesperiode for forbrugeren, ligesom forbrugeren som oftest vil skulle betale en udtrædelsesgodtgørelse ved udtrædelse af kundeforholdet.

Det kan dog ikke på forhånd udelukkes, at der i særlige tilfælde kan være enkelte varmemforsyningsvirksomheder, som vil kunne blive ramt så atypisk hårdt, at der vil kunne være tale om ekspropriation over for den pågældende. Det må bero på en konkret vurdering, om der i de enkelte tilfælde foreligger ekspropriation. Hvis der foreligger ekspropriation, vil den pågældende varmemforsyningsvirksomhed have krav på erstatning, jf. grundlovens § 73. Kan der ikke opnås enighed herom, må spørgsmålet i givet fald indbringes for domstolene.

Det foreslås i § 14 c, stk. 1, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen straks efter udløbet af de fire måneder giver skriftlig meddelelse om retsvirkninger til ejerne af de ejendomme, hvor tilslutningspligten er uden virkning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en pligt for kommunalbestyrelsen til på et skriftligt grundlag at give berørte ejendomsejere meddelelse om, at en pålagt tilslutningspligt er uden virkning.

Kommunalbestyrelsen vil skulle give meddelelse til ejendomsejerne direkte. Det vil i første omgang være op til kommunalbestyrelsen at beslutte, hvordan den direkte meddelelse vil skulle ske. Det vil for eksempel kunne være meddelelse ved elektronisk post. Ministeren vil på et senere tidspunkt kunne fastsætte regler herom, jf. den foreslåede § 14 c, stk. 2, hvis det vurderes nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det vil være muligt for en ejendomsejer, der måtte ønske det, at træde ud af kundeforholdet og dermed ophøre med at være varmemforbruger hos det kollektive varmemforsyningsanlæg.

Da ejendommen ikke vil være omfattet af tilslutningspligt til anlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, vil en ejer, der måtte ønske det, herefter kunne opsig kundeforholdet med det kollektive varmemforsyningsanlæg under iagttagelse af det gældende opsigelsesvarsel og eventuelle øvrige betingelser efter varmemforsyningsvirksomhedens vedtægter eller leveringsbetingelser, som er anmeldt til Forsyningstilsynet. Ejendomsejeren vil ved udløbet af opsigelsesvarslet herefter ikke være bundet af pligten til at betale de faste bidrag, som varmemforsyningsvirksomheden årligt anmelder til Forsyningstilsynets register, forudsat at ejendoms-ejeren de facto ophører med kundeforholdet. Ejendomsejeren vil endvidere kunne installere en anden varmemforsyning efter eget valg, medmindre kommunalbestyrelsen har nedlagt forbud mod visse opvarmningssystemer.

Den udtrædende ejendomsejer vil kunne blive mødt med et krav om betaling af en udtrædelsesgodtgørel-

se, hvis betingelserne for udtrædelsesgodtgørelse, er opfyldt. Det er Ankenævnet på Energiområdet, som er et privat ankenævn, der efter gældende ret behandler civilretlige klager om, hvorvidt betingelserne for, at varmemforsyningsvirksomheden kan opkræve en udtrædelsesgodtgørelse er opfyldt, herunder også vurderer størrelsen på godtgørelsen, jf. § 3, stk. 3, i lov om Forsyningstilsynet, som bestemmer, at Forsyningstilsynet ikke behandler klager om civilretlige tvister.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 20 d, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 14 c, stk. 1, 3. *pkt.*, at kommunalbestyrelsen foretager offentlig bekendtgørelse om retsvirkningerne efter 1. og 2. pkt. i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af § 54 b i lov om planlægning.

Bestemmelsen vil medføre, at kommunalbestyrelsen skal foretage de nødvendige ændringer i Plandata.dk, hvis der sker ændringer i tilslutningspligten.

Kommunalbestyrelsens indberetningspligt følger tillige af § 11 i tilslutningsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 705 af 23. maj 2022 om pålagt tilslutning til kollektive varmemforsyningsanlæg og forbud mod visse opvarmningssystemer, hvoraf det fremgår, at kommunalbestyrelsens beslutninger skal offentliggøres. Kommunalbestyrelsen skal i medfør af denne bestemmelse indberette ændringer i oplysninger om pålagt tilslutningspligt, forblivelsespligt og forbud efter § 8 i det digitale planregister Plandata.dk, jf. herved bekendtgørelse nr. 1191 af 24. september 2018 med senere ændringer om det digitale planregister Plandata.dk.

Der henvises for nærmere om det landsdækkende digitale register Plandata.dk, som ministeren for byer og landdistrikter opretter efter § 54 b, stk. 1, i lov om planlægning, til lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkninger hertil.

Den foreslåede bestemmelse medfører ikke i øvrigt en handlepligt for kommunerne til at fjerne de afskaffede tilslutningspligter fra vedtagne projektforslag. Pålagt tilslutningspligt vil derfor fortsat kunne fremgå af vedtagne projektforslag, selvom tilslutningspligten vil være uden virkning. De berørte projektforslags indhold af tilslutningspligt til kollektive varmemforsyningsanlæg vil løbende kunne udgå i takt med, at der i anden sammenhæng vedtages nye projektforslag.

Kommunalbestyrelsens beslutning om, at en ejendom er pålagt tilslutningspligt, skal være tinglyst på ejendommen, jf. § 21 i tilslutningsbekendtgørelsen. Tinglysning er ikke en gyldighedsbetingelse for en beslutning om tilslutningspligt, jf. blandt andet Østre Landsrets dom af 8. januar 2010, optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2010, side 1234ff.

Ejendommejere, hvor tilslutningspligten er uden virkning, vil herefter ikke være bundet af de omfattede servitutter, uanset at tilslutningspligten fortsat måtte fremgå af tingbogen.

Efter tinglysningslovens § 20, stk. 1, sletter Tinglysningsretten rettigheder, der åbenbart er ophørt. De berørte servitutter vil således udgå i takt med, at tingbogen opdateres, for eksempel i forbindelse med et ejendomsskifte.

Det foreslås i § 14 c, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes tilslutningspligt, som er uden virkning, skal meddeles eller offentliggøres.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen vil skulle meddele eller offentliggøre over for de berørte ejendommejere, at en pålagt tilslutningspligt til det kollektive varmemforsyningsanlæg, som reguleret i § 2, stk. 1, nr. 2, er

uden virkning efter en afgørelse truffet af Forsyningstilsynet efter § 22 b, stk. 7 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

Det er foreløbig ikke hensigten at fastsætte regler om, på hvilket skriftligt grundlag kommunalbestyrelsen vil skulle give berørte ejendomssejere meddelelse, jf. § 14 c, stk. 1, 2. pkt. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil på et senere tidspunkt kunne anvende sin bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler herom, hvis det vurderes nødvendigt og hensigtsmæssigt. Det samme gælder regler vedrørende offentliggørelse ud over registrering i Plandata.dk.

Med henblik på at sikre, at muligheden for at opsiges kundeforholdet til det kollektive varmforsyningsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, og dermed at kunne udtræde snarest muligt, er det forventningen, at der ved en første udmøntning af bemyndigelsen vil blive fastsat en kort frist for kommunalbestyrelsens meddelelse til de berørte ejendomssejere, om at tilslutningspligten er uden virkning.

Til nr. 9

Anvendelsesområdet for prisreguleringen i lov om varmforsyning fremgår af § 20, stk. 1. Bestemmelsen finder anvendelse på virksomheder, der leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til det indenlandske marked med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Bestemmelsen i § 20, stk. 1, indeholder princippet om nødvendige omkostninger. Princippet indebærer, at de varmforsyningsvirksomheder, der er omfattet af bestemmelsen, kan opkræve de nødvendige omkostninger, der er forbundet med levering af det opvarmede vand m.v. til rumvarmeformål. De omkostninger, der må indregnes i priserne, skal, ud over at være nødvendige, også efter deres art være indregningsberettigede.

Det følger af den foreslåede ændring i § 20, stk. 1, 1. pkt., at ”§§ 20 b, 20 c og 20 e” ændres til ”§§ 20 b, 20 c, 20 e og 21 b”.

Det foreslås i § 20, stk. 1, 1. pkt., at indsætte en henvisning til § 21 b.

Den foreslåede ændring i § 20, stk. 1, 1. pkt., skal ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse § 21 b om, at aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, vil skulle indgås på markedsmæssige vilkår.

Den foreslåede ændring vil sikre henvisning til den foreslåede nye bestemmelse i § 21 b.

Den foreslåede henvisning vil medføre, at Forsyningstilsynet i en sag, hvor en varmforsyningsvirksomhed har indgået en aftale med koncern- og interesseforbundne selskaber, vil skulle foretage sin vurdering af indregningsadgang i priserne efter den foreslåede § 21 b om markedsmæssighed, og ikke efter den gældende § 20, stk. 1, om nødvendighed. Forsyningstilsynets tilsyn vil derfor heller ikke omfatte prisers rimelighed efter § 21, stk. 4, og Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser i medfør af samme bestemmelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 10

Det følger af § 20 d, stk. 1, i lov om varmforsyning, at varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser omfattet af § 20, stk. 1, til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår.

Det følger af § 20 d, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afbrydelse

af varmforsyning, opsigelsesvarsel og bindingsperiode med henblik på at forpligte varmedistributionsvirksomheder til at sikre forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af ydelser omfattet af § 20, stk. 1, mellem forbrugerne og disse virksomheder. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om varsling af ændringer af pris og betingelser for ydelser omfattet af § 20, stk. 1.

Bestemmelsen i § 20 d indeholder på nuværende tidspunkt ikke en hjemmel for klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte nærmere regler om varmedistributionsvirksomheders opkrævning af udtrædelsesgodtgørelse i forbindelse med en forbrugers udtræden.

Det foreslås, at det i § 20 d som *stk. 3* indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om varmedistributionsvirksomheders beregning og opkrævning af godtgørelse ved udtræden af leveringsforholdet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, hvornår og på hvilken måde varmedistributionsvirksomhederne vil kunne opkræve godtgørelse hos en ejendomsejer (varmeforbruger), der ønsker at udtræde af kundeforholdet.

Ved varmedistributionsvirksomhed forstås virksomhed, som har til formål at levere energi i form af opvarmet vand, damp eller andre brændbare gasarter end naturgas til forbrugere med henblik på bygningers opvarmning eller forsyning med varmt brugsvand.

Ved ejendomsejer vil skulle forstås den slutkunde, dvs. den fysiske eller juridiske person, der køber energi til egen slutanvendelse, og som varmedistributionsvirksomheden har indgået et direkte kundeforhold med, og hvis ejendom ikke er omfattet af en tilslutnings- eller forblivelsespligt til virksomheden.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at understøtte ensartethed og gennemsigtighed, herunder at skabe mulighed for, at varmeforbrugere, der er tilsluttet den samme varmforsyningsvirksomhed, sidestilles i tilfælde af udtrædelser. Det vil for eksempel kunne være regler om proces for opkrævning og målrettet oplysning til forbrugerne eller et krav om, at varmforsyningsvirksomheden skal kunne dokumentere at have klare retningslinjer for udregning og opkrævning. Bemyndigelsen vil ikke kunne anvendes til helt at afskære varmforsyningsvirksomhedernes mulighed for at opkræve udtrædelsesgodtgørelse, når en ejendomsejer udtræder af kundeforholdet, hvis forudsætningerne for udtrædelsesgodtgørelse i øvrigt er opfyldt. Bemyndigelsen vil heller ikke kunne anvendes til at fastsætte forskellige regler for ejendomme, der er frivilligt tilsluttede, eller som er tilsluttede som følge af en kommunalt pålagt tilslutningspligt.

Fastsættelse af regler om varmedistributionsvirksomheders beregning og opkrævning af udtrædelsesgodtgørelse ved en ejendomsejers udtræden af kundeforholdet vil skulle forelægges aftalepartierne, inden de vil kunne træde i kraft. Fastsættelse af regler vil ske efter inddragelse af branchen.

Til nr. 11

Varmforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand m.v. til rumvarmeformål er omfattet af princippet om nødvendige omkostninger, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning, og Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser efter § 21, stk. 4.

Det følger af § 28 b, stk. 1, at varmedistributionsvirksomheder skal sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 2. Det følger af § 28 b, stk. 4, at aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder, skal indgås på markedsbestemte vilkår. Forsyningstilsynet fastsætter skønsmæssigt en

markedsbestemt pris, der kan indregnes i varmedistributionsvirksomhedens priser efter lovens kapitel 4, jf. dog § 28 b, stk. 10, hvis tilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsbestemte vilkår.

Bortset fra området for energibesparelser, jf. § 28 b findes der ikke i lov om varmforsyning regler om, at varmforsyningsvirksomheders indgåelse af aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber skal ske på markedsmæssige vilkår.

Det foreslås i § 21 b, stk. 1, at aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed omfattet af § 20, stk. 1, indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at forbrugerne ikke kommer til at betale unødigt høje priser for deres varmeforbrug, fordi varmforsyningsvirksomheden har indgået en aftale, der ikke er markedsmæssig.

Det foreslåede krav om, at varmforsyningsvirksomheders aftaler vil skulle indgås på markedsmæssige vilkår, er udtryk for, at de aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, vil skulle være indgået med henblik på varetagelse af varmforsyningsvirksomhedens interesser. Varmeforsyningsvirksomheden vil således skulle drives omkostningseffektivt, også når der er indgået aftaler mellem koncern- og interesseforbundne selskaber.

Det foreslåede krav vil medføre, at varmforsyningsvirksomheden vil skulle sikre sig, at varmforsyningsvirksomheden ikke betaler mere, end hvad sammenlignelige ydelser vil kunne købes til på markedsmæssige vilkår, hvis det er en ydelse, der er et marked for, eller alternativt hvad ydelsen ville kunne produceres for internt i varmforsyningsvirksomheden. En varmforsyningsvirksomhed må derfor forudgående have afsøgt markedet tilstrækkeligt. Formålet med bestemmelsen er, at den pris, som varmforsyningsvirksomhedens slutkunder i sidste ende betaler for varmen, ikke er baseret på uvedkommende eller unødvendige omkostninger.

Det foreslåede krav om, at aftaler vil skulle indgås på markedsmæssige vilkår, gælder for aftaler, som indgås af varmforsyningsvirksomheder omfattet af prisreguleringen i lov om varmforsyning, jf. § 20, stk. 1, og som indgås med andre koncern- og interesseforbundne selskaber. Tilsvarende gælder for aftaler mellem kommunale varmforsyningsvirksomheder og andre dele af den kommunale forvaltning.

Den foreslåede bestemmelse vil dog ikke finde anvendelse på tredjepartsaftaler. Disse aftaler vil som hidtil være omfattet af prisreguleringen efter § 20, stk. 1, og Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser efter § 21, stk. 4.

Varmeforsyningsvirksomheder, der indgår aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber, herunder koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med varmforsyningsvirksomheden, vil kunne omfatte både fysiske og juridiske personer.

Aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber vil blandt andet omfatte kontrollerede transaktioner, jf. ligningslovens § 2, med juridiske personer, hvor fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse, fysiske eller juridiske personer, der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer samt juridiske personer, der er koncernforbundet med en anden juridisk person.

Koncernforbundne juridiske personer vil omfatte juridiske personer, hvor samme kreds af selskabsdeltagere har bestemmende indflydelse, eller hvor der er fælles ledelse.

Det følger blandt andet af ligningslovens § 2, stk. 2, at der ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, så der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af kapitalandele.

lene eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Ligningslovens § 2, stk. 2, uddyber yderligere, hvad der kan betragtes som bestemmende indflydelse ud over ovenstående.

For eksempel vil en kommunalt ejet varmforsyningsvirksomhed være koncernforbundet med den kommune, der ejer varmforsyningsvirksomheden med mere end 50 pct. kapitalandele, da kommunen har bestemmende indflydelse. Endvidere vil eksempelvis søsterselskaber i samme koncern, herunder selskaber med andre forsyningsarter, serviceselskaber m.v. være omfattet.

Virksomheder vil efter den foreslåede bestemmelse være interesseforbundne, når ejere af en varmforsyningsvirksomhed eller varmforsyningsvirksomheden selv ejer kapitalandele i den virksomhed, der indgås aftaler med, uanset størrelsen af kapitalandelen. Virksomhederne vil således være interesseforbundne ved ejerskab af kapitalandele over 0 pct., men under 50 pct.

Formålet med den foreslåede afgrænsning er at identificere de aftaleforhold, som ikke kan anses for at være indgået mellem uafhængige parter, og hvor der derfor må formodes at være en større risiko for, at aftalen ikke er indgået på markedsmæssige vilkår, end når aftalen er indgået mellem uafhængige parter.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil efter den foreslåede bestemmelse i § 21 b, stk. 6, nr. 2, kunne fastsætte regler om, hvad der nærmere forstås ved koncern- og interesseforbundne selskaber. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 21, stk. 6, nr. 1, nedenfor.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 2, 1. pkt.*, at aftaler, der er omfattet af stk. 1, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at varmforsyningsvirksomhederne til enhver tid kan dokumentere, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat. Formålet er derudover at sikre, at der foreligger en aftale med kendte og præcise aftalevilkår, herunder priser, således at varmforsyningsvirksomheden selv kan sikre sig, at priser og vilkår i aftalen er markedsmæssige på tidspunktet for indgåelse af aftalen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at varmforsyningsvirksomhederne skal udarbejde alle aftaler omfattet af kravet om markedsmæssighed på skrift. Bestemmelsen vil endvidere medføre, at Forsyningstilsynet lettere kan kontrollere de pågældende kontrollerede transaktioner omfattet af ligningslovens § 2.

Det foreslås i § 21 b, stk. 2, *2. pkt.*, at varmforsyningsvirksomheden skal tilvejebringe og opbevare dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat, som skal forelægges Forsyningstilsynet efter anmodning.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at varmforsyningsvirksomheden er i stand til at dokumentere aftalens markedsmæssighed. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Derudover har den foreslåede bestemmelse til formål at sikre, at Forsyningstilsynet får et fyldestgørende grundlag til at vurdere aftalernes markedsmæssighed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at varmforsyningsvirksomhederne skal tilvejebringe og opbevare dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat.

Se i øvrigt bemærkningerne til den foreslåede § 21 b, stk. 6, nr. 2, om klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om krav til dokumentationen.

Bestemmelsen vil medføre, at varmforsyningsvirksomhederne skal udarbejde og opbevare skriftlig dokumentation for, at der er handlet markedsmæssigt i aftaler omfattet af den foreslåede § 21 b, stk. 1. Når en aftale indgås, skal der udarbejdes en kortfattet beskrivelse af den valgte metode for sikring af markedsmæssigheden af prisfastsættelsen. Det er hensigten med lovforslaget, at proceduren for, hvordan

markeds-mæssighed skal sikres, skal være inden for rammerne af OECD's Guidelines for Transfer Pricing og Skatteforvaltningens vejledning vedrørende transfer pricing.

Bestemmelsen vil derudover medføre, at varmemforsyningsvirksomheden skal opbevare dokumentation for aftalers markeds-mæssighed fra aftalens indgåelse. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 21 b, stk. 6, nr. 3, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde, herunder i hvor lang tid varmemforsyningsvirksomheden skal opbevare dokumentation for aftalers markeds-mæssighed efter udløbet af en aftale.

Bestemmelsen vil derudover medføre, at varmemforsyningsvirksomhederne efter Forsyningstilsynets anmodning skal fremsende dokumentationen for, at aftaler omfattet af den foreslåede § 21 b, stk. 1, er indgået på markeds-mæssige vilkår. Varmeforsyningsvirksomhedernes forpligtelse til at tilvejebringe og opbevare dokumentationen vil således ikke være afhængig af, om Forsyningstilsynet konkret har anmodet om at få den fremsendt.

Bestemmelsen vil endvidere medføre, at virksomhederne skal udarbejde og fremsende supplerende materiale og redegørelser vedrørende indgåede aftaler, jf. den foreslåede § 21 b, stk. 1, i det omfang Forsyningstilsynet anmoder om det.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 3, 1. pkt.*, at Forsyningstilsynet kan fastsætte den markeds-mæssige pris, når Forsyningstilsynet finder, at en aftale omfattet af stk. 1 ikke er indgået på markeds-mæssige vilkår.

Vurderingen af, hvorvidt en aftale er indgået i strid med kravet om markeds-mæssighed, vil blandt andet være baseret på den dokumentation, som varmemforsyningsvirksomheden indsender. Hvis Forsyningstilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markeds-mæssige vilkår, fordi varmemforsyningsvirksomheden ikke har dokumenteret markeds-mæssigheden, skal Forsyningstilsynet skøns-mæssigt kunne fastsætte den markeds-mæssige pris.

Den foreslåede bestemmelse har således til formål at sikre en effektiv håndhævelse af kravet om markeds-mæssighed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 21 b, stk. 6, nr. 1, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om vurdering af markeds-mæssige vilkår og pris, herunder om metoder til fastsættelse af den markeds-mæssige pris.

Reglerne vedrørende aftalers markeds-mæssighed i lov om varmemforsyning forudsættes at tage udgangspunkt i reglerne på skatteområdet. Der findes på andre forsyningsområder lignende regler om krav til aftalers markeds-mæssighed. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet i praksis vil udøve sit skøn inden for rammerne af OECD's Guidelines for Transfer Pricing og Skatteforvaltningens vejledning vedrørende transfer pricing. Forsyningstilsynet vil dog også kunne inddrage særlige forhold i varmesektoren, hvor det er relevant.

De nævnte vejledninger på skatteområdet bygger på armslængdeprincippet, der indebærer, at en virksomhed ved indgåelse af aftaler med blandt andet koncern- og interesseforbundne selskaber, skal anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis aftalen var indgået mellem uafhængige aftaleparter.

Hvis varmemforsyningsvirksomheden til dokumentation af en aftale har anvendt en anerkendt metode for dokumentation af markeds-mæssigheden, som opfylder de eventuelle krav, der vil kunne fastsættes af ministeren efter den foreslåede § 21 b, stk. 6, nr. 1, vil Forsyningstilsynet skulle følge denne metode ved fastsættelsen af den markeds-mæssige pris, medmindre væsentlige forhold taler for anvendelse af en anden prisfastsættelsesmetode.

Den foreslåede bestemmelse i § 21 b, stk. 3, 1. pkt., vil finde anvendelse på aftaler, som en varmemforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, der ikke er indgået på markedsmæssige vilkår, jf. den foreslåede § 21 b, stk. 1. Bestemmelsen vil således ikke finde anvendelse på tredjepartsaftaler, hvor en aftale er indgået mellem to uafhængige parter. Der henvises til den foreslåede § 21 b, stk. 1, og stk. 6, nr. 1.

Forsyningstilsynets afgørelse om den markedsmæssige pris vil ikke i sig selv medføre, at en aftale, der ikke er markedsmæssig, automatisk vil blive anset som ugyldig. Dette vil være et privatretligt forhold mellem aftaleparterne. Det foreslås derfor heller ikke med dette lovforslag at give Forsyningstilsynet hjemmel til at kunne træffe afgørelse om en aftales eventuelle ugyldighed. Det indebærer, at aftaleparterne som hidtil – i tilfælde af uenighed – vil skulle indbringe en sag for de almindelige domstole.

Varmemforsyningsvirksomheden vil, såfremt Forsyningstilsynet har vurderet, at en aftale ikke er indgået på markedsmæssige vilkår, og har truffet afgørelse om den markedsmæssige pris, have pligt til at sørge for, at forholdet lovliggøres, herunder ved hurtigst muligt at opsig eller genforhandle aftalen. Varmemforsyningsvirksomheden vil også have pligt til at forsøge at få tilbageført eller efterbetalt det – eller så meget som muligt af det – som varmemforsyningsvirksomheden enten har betalt for meget eller modtaget for lidt for en ydelse. De almindelige aftaleretlige regler vil i den forbindelse være gældende.

Forsyningstilsynets fastsættelse af den markedsmæssige pris vil være en afgørelse i forvaltningslovens forstand, som varmemforsyningsvirksomheden vil kunne indbringe for Energiklagenævnet efter § 26, stk. 1. De forvaltningsretlige partsrettigheder vil skulle iagttages.

Det foreslås i § 21 b, stk. 3, 2. *pkt.*, at Forsyningstilsynet lægger den fastsatte markedsmæssige pris til grund for afgørelser om, hvilket beløb varmemforsyningsvirksomheden kan indregne i priserne efter § 20, stk. 1.

Det vil være de almindelige forvaltningsretlige regler om partsstatus, der regulerer, hvem der vil være adressat for Forsyningstilsynets afgørelse.

Forsyningstilsynets fastsatte markedsmæssige pris vil skulle lægges til grund ved afgørelsen om, hvor stort et beløb, varmemforsyningsvirksomheden konkret vil kunne indregne og opkræve over varmeprisen, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmemforsyning.

Hvis en varmemforsyningsvirksomhed har indregnet et beløb i varmeprisen til opkrævning hos varmemforbrugerne, der overstiger den af Forsyningstilsynet fastsatte markedspris, vil differencen skulle afvikles ved indregning i den fremadrettede varmepris. Det forventes på nuværende tidspunkt, at Forsyningstilsynet vil behandle denne i overensstemmelse med den administrative praksis for afvikling af en overdækning. Af den administrative praksis følger, at en overdækning som hovedregel skal indregnes i varmepriserne for det år, der følger umiddelbart efter det år, som overdækningen vedrører. En uforholdsmæssig stor overdækning kan, som en undtagelse efter skriftlig aftale med Forsyningstilsynet, indregnes i priserne over en periode.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 4*, at Forsyningstilsynet kan påbyde en varmemforsyningsvirksomhed at afvikle beløb, der overstiger prisen fastsat efter stk. 3, ved indregning i tarifferne.

Når en varmemforsyningsvirksomhed indgår aftale med en koncern- eller interesseforbundet part, vil der ikke nødvendigvis være et fornødent og tilstrækkeligt incitament for varmemforsyningsvirksomheden til at sørge for, at aftalen er indgået på markedsmæssige vilkår. Ligesom der ikke nødvendigvis vil være et tilstrækkeligt incitament for varmemforsyningsvirksomheden til at sørge for at få ændret eller opsagt aftalen med henblik på at overholde den af Forsyningstilsynet efter stk. 3 fastsatte markedsmæssige pris.

For at sikre en effektiv håndhævelse af kravet om, at aftaler skal indgås på markedsmæssige vilkår, foreslås det, at Forsyningstilsynet skal kunne give påbud til varmemforsyningsvirksomheden om at afvikle beløb, der overstiger den markedsmæssige pris, i tarifferne.

Den foreslåede bestemmelse kan indebære, at Forsyningstilsynet vil kunne påbyde varmemforsyningsvirksomheden at afvikle det for meget indregnede beløb i tarifferne, såfremt varmemforsyningsvirksomheden ikke af egen drift har indrettet sig i overensstemmelse med den afgørelse, som Forsyningstilsynet har truffet efter den foreslåede stk. 3.

Ved afvikling forstås, at varmemforsyningsvirksomheden tilbagefører beløb, der er opkrævet for meget, til varmekunderne, ved indregning i det som udgangspunkt efterfølgende regnskabsår. En afvikling over priserne er i overensstemmelse med Forsyningstilsynets praksis for afvikling af varmemforsyningsvirksomheders overdækninger.

Forsyningstilsynets påbud vil være en forvaltningsretlig afgørelse. Forsyningstilsynet vil blandt andet også skulle foretage partshøring efter de almindelige forvaltningsretlige regler.

Varmemforsyningsvirksomheden vil stå som adressat for Forsyningstilsynets afgørelse, men også andre, der eventuelt har partsstatus efter de forvaltningsretlige principper, kan anføres som adressat. Det vil være op til Forsyningstilsynet at vurdere. I overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler vil Forsyningstilsynet også, efter en konkret og individuel vurdering, kunne tillægge andre partsstatus med de rettigheder og forpligtelser, som en partsstatus medfører.

Forsyningstilsynets afgørelse vil kunne påklages til Energiklagenævnet efter § 26 på linje med andre afgørelser truffet af Forsyningstilsynet i medfør af lov om varmemforsyning.

Det foreslås desuden, at udvide § 33 så Forsyningstilsynet kan pålægge daglige eller ugentlige bøder ved manglende efterlevelse af påbud efter § 21 b, stk. 4. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13, samt bemærkninger hertil.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 5*, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af reglerne i stk. 1 og 2, og efterkommelse af afgørelser efter stk. 3 og påbud efter stk. 4.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Forsyningstilsynet skal føre et aktivt tilsyn med de foreslåede regler i § 21 b, stk. 1 og 2, som overordnet har til formål at sikre, at der ikke sker en ulovlig overførsel af midler fra varmemforsyningssekskabet, og at forbrugerne ikke indirekte kommer til at betale for en ydelse, de ikke modtager.

Forsyningstilsynet skal i den forbindelse sikre, at varmemforsyningsvirksomhederne ikke ved at købe for dyrt ind eller sælge for billigt overfører midler til koncern- eller interesseforbundne sekskaber. Herudover er formålet med markedsmæssighedstilsynet at sikre, at værdierne i varmemforsyningsvirksomheder alene anvendes i overensstemmelse med prisreguleringen i lov om varmemforsyning, jf. § 20, stk. 1, og at hindre omgåelse af denne bestemmelse.

Forsyningstilsynet vil selv skulle fastlægge niveauet for tilsynet. Forsyningstilsynet vil som udgangspunkt derfor kunne tilrettelægge sit tilsyn som et risiko- eller stikprøvebaseret tilsyn, et tilsyn på baggrund af en begrundet mistanke eller en kombination heraf. Forsyningstilsynet vil ikke være forpligtet til at starte en tilsynssag i alle tilfælde, hvor tilsynet for eksempel modtager en henvendelse eller en klage om overtrædelse af reglerne. Forsyningstilsynet vil, i overensstemmelse med den administrative praksis, dog have en pligt til at realitetsbehandle henvendelser eller klager, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Forsyningstilsynet vil som minimum skulle foretage en vurdering af, om en henvendelse eller

klage rejser en sådan mistanke. Forsyningstilsynet vil også skulle rejse en sag af egen drift, hvis tilsynet af andre grunde får en begrundet mistanke. Det vil for eksempel kunne være oplysninger fra medierne.

Det foreslås i § 21 b, stk. 5, *nr. 1*, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af reglerne i stk. 1 og 2.

Forsyningstilsynet vil med den foreslåede bestemmelse således skulle føre tilsyn med, at aftaler, som en varmemforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, er indgået på markedsmæssige vilkår, jf. stk. 1, og at sådanne aftaler foreligger i skriftlig form på aftaletidspunktet, jf. stk. 2.

Tilsynet med § 21 b, stk. 1 og 2, vil kunne udføres på baggrund af oplysningerne, som Forsyningstilsynet modtager i forbindelse med tilsynet, jf. § 21 b, stk. 2. Derudover vil tilsynet kunne baseres på oplysninger, som Forsyningstilsynet får i medfør af den øvrige kontrol efter lov om varmemforsyning.

Det foreslås i § 21 b, stk. 5, *nr. 2*, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med efterkommelse af afgørelser efter stk. 3 og påbud efter stk. 4.

For at sikre Forsyningstilsynets mulighed for en effektiv håndhævelse af kravet om, at aftaler bliver indgået på markedsmæssige vilkår, foreslås det, at Forsyningstilsynet også vil skulle føre tilsyn med efterkommelse af afgørelser om fastsættelse af den markedsmæssige pris, jf. den foreslåede bestemmelse i § 21 b, stk. 3 og efterkommelse af påbud efter den foreslåede bestemmelse i § 21 b, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle føre tilsyn med, at en varmemforsyningsvirksomhed efterkommer afgørelse om, hvilket beløb varmemforsyningsvirksomheden kan indregne i priserne efter § 20, stk. 1.

Derudover vil den foreslåede bestemmelse medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle føre tilsyn med, at en varmemforsyningsvirksomhed efterkommer påbud om at afvikle beløb, der overstiger prisen fastsat efter den foreslåede § 21 b, stk. 3, ved indregning i tariffene.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 6*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om en række forhold vedrørende reglerne om aftalers markedsmæssighed.

Det foreslås i § 21 b, stk. 6, *nr. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om vurdering af markedsmæssige vilkår og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at skabe gennemsigtige og forudsigelige regler, hvilket gør det lettere for virksomhederne at forstå og efterleve reglerne og udarbejde korrekt dokumentation, samt skabe større sikkerhed for en konsekvent metode til Forsyningstilsynets vurdering af markedsmæssigheden af virksomhedernes kontrollerede transaktioner, jf. ligningslovens § 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriterier og metoder, der nærmere skal lægges til grund for vurderingen af markedsmæssigheden. Ministeren vil for eksempel kunne fastsætte nærmere regler om vurdering af dokumentation for overholdelse af armslængdeprincippet og sammenlignelighed.

Begrebet markedsmæssighed vil skulle forstås i overensstemmelse med skattelovgivningens armslængdeprincip. Armslængdeprincippet indebærer, at en virksomhed ved indgåelse af aftaler med andre virksomheder, herunder interesseforbundne virksomheder, skal anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis aftalen var indgået mellem uafhængige aftaleparter. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil ved fastlæggelsen af de nærmere regler om markedsmæssighed skulle

tage udgangspunkt i fortolkningen af begrebet markedsmæssighed i overensstemmelse med armslængdeprincippet med udgangspunkt i OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skatteforvaltningens vejledning herom. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil dog kunne inddrage særlige forhold i varmesektoren, hvor det er relevant. I det omfang, der fastsættes nærmere krav til de anvendte metoder, forventes det, at der vil blive taget udgangspunkt i principperne i de krav, der findes i regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet, herunder OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skatteforvaltningens vejledning vedrørende transfer pricing, dog med inddragelse af de særlige forhold i varmesektoren, hvor det er relevant. Der er allerede i dag stillet krav til aftaler omfattet af bekendtgørelse nr. 468 af 19. april 2022 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner. Det forventes i første omgang at udstede regler med udgangspunkt i denne bekendtgørelse. Dette vil understøtte, at der foreligger ensartede krav til dokumentationen om markedsmæssighed med de øvrige forsyningssektorer.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om prisfastsættelsesmetoder til sikring af markedsmæssighed for de aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, og som Forsyningstilsynet vil kunne lægge til grund ved afgørelser om, hvilket beløb varmforsyningsvirksomheden kan indregne i priserne efter § 20, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil herudover medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler, der nærmere regulerer Forsyningstilsynets skøn i forbindelse med fastsættelse af den markedsmæssig pris, såfremt markedsmæssigheden ikke findes godtgjort. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet i praksis vil udøve sit skøn inden for rammerne af OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skatteforvaltningens vejledning vedrørende transfer pricing. Forsyningstilsynet vil dog også kunne inddrage særlige forhold i varmesektoren, hvor det er relevant.

Det foreslås i § 21 b, stk. 6, *nr.* 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om definition af koncern- og interesseforbundne selskaber omfattet af stk. 1.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give ministeren mulighed for at skabe en transparent regulering og efter behov tilpasse eller præcisere reglerne, så det er tydeligt, hvornår en varmforsyningsvirksomhed er koncern- eller interesseforbunden med en anden virksomhed, og aftalen dermed er omfattet af reglerne om markedsmæssighed. Dette vil medvirke til at skabe klarhed for varmforsyningsvirksomhederne i forhold til at vurdere, hvorvidt der foreligger en koncern- eller interessemæssig relation, som indebærer en dokumentationspligt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan uddybe og supplere definitionen af koncern- og interesseforbundne parter udover, hvad der fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 21 b, stk. 1.

Ministeren vil for eksempel kunne fastsætte regler om, at definitionen af interesseforbundne selskaber afgrænses til kun at omfatte aftaler mellem interesseforbundne selskaber med ejerskab. Dette vil i så fald medføre, at en aftale ikke anses som indgået mellem interesseforbundne parter, hvis ikke der foreligger nogen form for direkte- eller indirekte ejerskab mellem parterne. Ministeren vil endvidere for eksempel kunne fastsætte regler om, at særlige aftaleforhold vil medføre interesseforbindelse.

Det er hensigten, at ministeren vil kunne tilpasse eller præcisere definitionen efterhånden, som der opnås erfaringer med Forsyningstilsynets afgørelser efter den foreslåede § 21 b, stk. 3.

Det foreslås i § 21 b, stk. 6, *nr.* 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde efter stk. 2.

Formålet vil være at sikre tydelighed for varmforsyningsvirksomhederne om, hvilke dokumentationskrav der er til markedsmæssighedskravet. Herudover vil formålet være at sikre, at Forsyningstilsynet vil kunne følge systematisk op på de aftaler, som varmforsyningsvirksomhederne indgår. Den foreslåede bemyndigelse vil således bidrage til at understøtte varmforsyningsvirksomhedernes regelefterlevelse, samt øge Forsyningstilsynets mulighed for at håndhæve reglerne og anvende sanktionsbeføjelser ved en eventuel manglende regelefterlevelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte krav til dokumentation af varmforsyningsvirksomhedernes aftaler, herunder fastsætte mindstekrav til indholdet af kontrakter og indholdet af dokumentationen for transaktionernes markedsmæssighed.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil for eksempel have mulighed for at fastsætte regler om en bagatelgrænse, således at visse aftaler er undtaget fra dokumentationskravet som følge af aftalernes størrelse. Aftaler under bagatelgrænsen vil dog stadig skulle indgås på markedsmæssige vilkår og opfylde nogle overordnede dokumentationskrav vedrørende markedsmæssigheden af aftalen.

Ministeren vil med bemyndigelsen kunne fastsætte krav til dokumentationen af aftalernes markedsmæssighed, herunder kriterier og metoder. Ministeren vil også kunne fastsætte regler om, hvor længe dokumentationen vil skulle opbevares af varmforsyningsvirksomhederne.

Det forventes, at der blandt andet vil blive fastsat krav om, at dokumentationen skal angive den eller de prisfastsættelsesmetoder, som varmforsyningsvirksomheden har valgt til sikring af aftalens markedsmæssighed, og begrundelse for valget af prisfastsættelsesmetode samt relevant dokumentation for, at aftalen er prisfastsat i overensstemmelse med den valgte metode. Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat krav om, hvor længe dokumentationen skal opbevares efter udløbet af aftalen. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at en varmforsyningsvirksomhed vil skulle opbevare dokumentation for aftalers markedsmæssighed fra aftalens indgåelse og frem til 5 år efter sidste transaktion.

Det forventes, at Forsyningstilsynet fortsat vil skulle foretage en konkret vurdering af, om dokumentationen kan påvise, at aftalen er indgået til markedsmæssig pris og på markedsmæssige vilkår i øvrigt.

Det foreslås i § 21 b, stk. 6, *nr. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indsendelse og offentliggørelse af oplysninger.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der vil kunne stilles krav om gennemsigtighed i de aftaler, som varmforsyningsvirksomhederne indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere have til hensigt at sikre, at Forsyningstilsynet har et overblik over, hvilke varmforsyningsvirksomheder der indgår aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber, herunder hvilke aftaler der er indgået. Der vil alene være tale om indsendelse og offentliggørelse af oplysninger om de aftaler, som varmforsyningsvirksomheden har indgået med koncern- og interesseforbundne selskaber. Der forventes ikke udstedt regler med krav om indsendelse af selve aftalerne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om indsendelse, herunder regler om at varmforsyningsvirksomhederne løbende og i takt med ændringer i aftalerne skal indsende en oversigt til Forsyningstilsynet med oplysninger om virksomhedens aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber. Der vil således kunne fastsættes regler om, at indsendelsespligten skal finde anvendelse både ved ophør og ophævelse af aftaler og ved indgåelse af nye aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber.

Ministeren vil endvidere med henblik på at sikre, at Forsyningstilsynet har det fornødne overblik, herunder med henblik på Forsyningstilsynets tilrettelæggelse af sit tilsyn på området, kunne fastsætte regler

om, at oversigten for eksempel vil skulle indeholde oplysninger om aftalens parter, aftalens genstand og kontraktsum.

Ministerens vil kunne udstede regler om offentliggørelse af hele eller dele af oversigten, for eksempel på varmeforsyningsvirksomhedens hjemmeside. Der vil således kunne fastsættes regler om, at oversigten til offentliggørelse på varmeforsyningsvirksomhedens hjemmeside vil skulle indeholde oplysninger om aftalens parter, aftalens genstand og kontraktsum. Hvilke nærmere oplysninger, der skal offentliggøres, forventes fastlagt blandt andet under hensyn til følgende modsatrettede hensyn; at sikre offentlighed omkring varmeforsyningsvirksomhedernes virke, at sikre tilstrækkelig beskyttelse af kommercielt følsomme oplysninger og ikke at skade konkurrencen unødigt. Ved fastlæggelse af hvilke oplysninger, der vil skulle offentliggøres, vil ministeren nøje skulle afveje hensynet til at sikre øget gennemsigtighed i aftaler mellem koncern- og interesseforbundne selskaber over for hensynet til konkurrencen på markedet. Offentliggørelse af flere oplysninger end nødvendigt vil kunne medføre konsekvenser for konkurrencen. Ministeren vil ved afvejningen af hensynene skulle inddrage Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med henblik på vejledning.

Til nr. 12

Lov om varmeforsyning indeholder ikke regler om, at Forsyningstilsynet årligt skal beregne omkostninger til køb, installation og anvendelse af individuel varmeforsyning og beregnede forbrugerpriser, herunder konsekvenser for varmeforsyningsvirksomhederne ved, at virksomhedernes beregnede forbrugerpris over en periode overstiger omkostningen til den individuelle varmeforsyning.

Det foreslås at indsætte en ny § 22 b i lov om varmeforsyning.

Det foreslås i § 22 b, stk. 1, 1. pkt., at Forsyningstilsynet årligt beregner og udmelder omkostninger til køb, installation og anvendelse, herunder drift og vedligeholdelse, af individuel varmeforsyning baseret på vedvarende energi.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at Forsyningstilsynet med virkning fra og med kalenderåret 2026, jf. 3. pkt., vil skulle beregne og udmelde en omkostning baseret på individuel varmeforsyning baseret på vedvarende energi (herefter VE-varmeforsyning). De nærmere regler vil blive fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9. Det er forventningen, at omkostningen i første omgang vil skulle afspejle de relevante forbrugeromkostninger, der er forbundet med at købe, installere og anvende en individuel luft-til-vand varmepumpe til opvarmning af et standardhus.

Omkostningen til den individuelle varmeforsyning vil sammen med den beregnede forbrugerpris efter stk. 2 sætte niveauet for, hvor mange varmeforsyningsvirksomheder, der år for år vil blive omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22 b i sin helhed.

Det foreslås i § 22 b, stk. 1, 2. pkt., at Forsyningstilsynet udmelder grundlaget for den beregnede omkostning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle udmelde grundlaget for den beregnede omkostning.

Den foreslåede bestemmelse vil navnlig have til hensigt at sikre gennemsigtighed omkring grundlaget for og selve beregningen af omkostningen til den individuelle VE-varmeforsyning.

Det er forventningen, at Forsyningstilsynet vil skulle udmelde grundlaget på Forsyningstilsynets hjemmeside.

Det vil være op til Forsyningstilsynet at vurdere, om oplysningerne er fortrolige inden udmelding.

Forsyningstilsynet har som forvaltningsmyndighed ansvaret for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst til at kunne træffe afgørelse, jf. det såkaldte officialprincip. En løbende udmelding af beregningerne og grundlaget herfor vil have til hensigt at sikre, at der ikke vil være betænkeligheder forbundet med, at Forsyningstilsynet vil skulle træffe afgørelse efter de i § 22 b, stk. 7 og 8, foreslåede bestemmelser, herunder som følge af afskæring af klageadgang.

Det foreslås i § 22 b, stk. 1, 3. *pkt.*, at Energistyrelsen dog beregner og udmelder omkostninger efter 1. pkt. i 2025 for 2023-2025.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den konkrete beregning og udmelding af omkostningerne til individuel VE-varmeforsyning, der følger af 1. pkt., vil blive foretaget af Energistyrelsen i 2025 for kalenderårene 2023-2025. Forsyningstilsynet vil ikke kunne nå at beregne og udmelde omkostningerne til den 1. januar 2025, hvor loven foreslås at træde i kraft. Det foreslås derfor, at Energistyrelsen er ansvarlig for beregningen og udmeldingen for kalenderårene 2023-2025. Herefter vil det være Forsyningstilsynet, der vil skulle foretage den konkrete beregning og udmelding af omkostningen, jf. 1. pkt.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 2, 1. pkt.*, at Forsyningstilsynet årligt beregner og udmelder en beregnet forbrugerpris for varmeforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, stk. 1, til en slutkunde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle beregne en beregnet forbrugerpris for varmeforsyningsvirksomheder.

Det foreslås i § 22 b, stk. 2, 1. pkt., at indføre beregnet forbrugerpris som et nyt begreb i lov om varmeforsyning. En beregnet forbrugerpris er isoleret set ikke et udtryk for den faktiske varmepris, som den enkelte varmeforbruger har betalt over sin varmeregning. Det skyldes blandt andet, at den af Forsyningstilsynet beregnede forbrugerpris ikke vil tage højde for den enkelte varmeforsyningsvirksomheds valgte tarifieringsmodel, herunder fordeling på faste og variable bidrag, eventuelle afkølingstariffer m.v., sådan som de fremgår af varmeforsyningsvirksomhedens takstblad (tarifblad). Det skyldes også, at den beregnede forbrugerpris ikke vil tage højde for årets aktuelle ubalancer, men de ubalancer, der er opstået umiddelbart året inden ved opgørelsen af det forudgående års prisetervisning. Forslaget om en beregnet forbrugerpris vil dog have til hensigt så vidt muligt at afspejle en faktisk pris for varmeforbrugeren, der vil kunne anvendes til en sammenligning med omkostninger til individuel varmeforsyning.

Det foreslås, at det er Forsyningstilsynet, der vil skulle beregne den beregnede forbrugerpris på baggrund af de prisetervisningsdata, som varmeforsyningsvirksomhederne med revision af varmeforsyningsvirksomhedens sædvanlige revisor udarbejder og anmelder til Forsyningstilsynet efter regler fastsat af Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, i lov om varmeforsyning. Det er varmeforsyningsvirksomhederne, der er ansvarlige for, at de data, der anmeldes til Forsyningstilsynet, til enhver tid er opgjort korrekt.

Varmeforsyningsvirksomheder med forskudt varmeregnskabsår anmelder i dag prisetervisning senest den 15. marts, mens virksomheder med kalenderår som varmeregnskabsår anmelder senest den 15. september efter Forsyningstilsynets anmeldelsesregler i bekendtgørelse nr. 951 af 22. juni 2022 om anmeldelse af tariffer, omkostningsfordelinger og andre betingelser for levering af fjernvarme samt varmeproduktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prisloft m.v. Der vil således kunne være en forskydning i tidspunktet for, hvornår Forsyningstilsynet kan beregne den beregnede varmepris det første år.

Det er forventningen, at selve beregningen af den beregnede forbrugerpris vil være simpel i den forstand, at Forsyningstilsynets beregning – i hvert fald i første omgang – vil skulle foretages på baggrund af to

poster i prisetervisningen, hvor virksomhedens realiserede indtægter fra forbrugsafregningen divideres med realiseret varmesalg og herefter omregnes til kr. pr. GJ.

Det er forventningen, at Forsyningstilsynet vil skulle beregne en beregnet forbrugerpris første gang ved udgangen af 2026 på baggrund af de senest anmeldte priseterviser. Det er forventningen, at Forsyningstilsynet samtidig vil skulle beregne og udmelde en beregnet forbrugerpris på baggrund af priseterviserne for årene 2023 og 2024 til brug for sammenligning med den beregnede omkostning, jf. stk. 3. Der henvises til den foreslåede bemyndigelse i § 22 b, stk. 9, til klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte nærmere regler om den beregnede forbrugerpris.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 2, 1. pkt., vil endvidere medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle udmelde den beregnede forbrugerpris.

Den foreslåede bestemmelse vil have til hensigt at sikre, at varmemforsyningsvirksomheder, der er omfattet af bestemmelsen, vil få udmeldt den beregnede forbrugerpris.

Forsyningstilsynets udmelding af den beregnede forbrugerpris vil således medvirke til at sikre, at varmemforsyningsvirksomhederne vil kunne give Forsyningstilsynet meddelelse uden ugrundet ophold, hvis Forsyningstilsynets beregning er foretaget på et fejlagtigt grundlag, jf. den foreslåede § 22 b, stk. 2, 4. pkt.

Endvidere vil den beregnede forbrugerpris i et år, hvor forbrugerprisen ligger under omkostningen, indgå i det treårige gennemsnit, som Forsyningstilsynet vil skulle beregne i medfør af den foreslåede stk. 3. Selvom en beregnet forbrugerpris vil ligge under omkostningen i et år, vil det således alligevel kunne medføre, at varmemforsyningsvirksomhedens gennemsnitlige forbrugerpris vil være over den gennemsnitlige omkostning for samme periode, som Forsyningstilsynet vil skulle træffe afgørelse om, jf. stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 2, vil finde anvendelse for varmemforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, stk. 1, til en slutkunde.

Den foreslåede bestemmelse vil således skulle ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 20, stk. 1, som fastlægger anvendelsesområdet for prisreguleringen i lov om varmemforsyning. Omfattet af bestemmelsen er blandt andet levering af opvarmet vand fra varmemforsyningsvirksomheder til brug for bygningers opvarmning og forsyning med varmt brugsvand.

De varmemforsyningsvirksomheder, der vil kunne blive omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22 b, vil på den baggrund være de virksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, stk. 1, til en slutkunde. Det vil i praksis indebære, at bestemmelsen vil finde anvendelse på varmedistributionsvirksomheder for så vidt angår levering af opvarmet vand. En varmedistributionsvirksomhed er en fysisk eller juridisk person, der driver anlæg til fremføring af blandt andet opvarmet vand som omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, til en slutkunde.

Bestemmelsen vil finde anvendelse på alle varmedistributionsvirksomheder, uanset om det opvarmede vand til distribution til slutkunder er helt eller delvist produceret på virksomhedens egne anlæg eller er købt fra tredjemand, eksempelvis fra et transmissionsselskab, og uanset om der er pålagt kommunal tilslutningspligt til virksomheden.

Øvrige varmemforsyningsvirksomheder, der alene leverer damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, vil derfor ikke blive omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22 b i sin helhed, også selvom der leveres til en slutkunde.

Med slutkunde vil skulle forstås en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse, og som varmeforsyningsvirksomheden har indgået et direkte kundeforhold med.

Det foreslås i § 22 b, stk. 2, 2. *pkt.*, at Forsyningstilsynet desuden beregner og udmelder en beregnet forbrugerpris i 2026 for 2023 og 2024.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle beregne og udmelde en beregnet forbrugerpris for varmeforsyningsvirksomheder omfattet af bestemmelsen, der går to år forud for det tidspunkt, hvor loven foreslås at træde i kraft, jf. § 3, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil have til hensigt at sikre, at Forsyningstilsynet vil kunne foretage den gennemsnitsberegning, der følger af den foreslåede § 22 b, stk. 3, i 2026 og 2027.

Det foreslås i § 22 b, stk. 2, 3. *pkt.*, at Forsyningstilsynet udmelder grundlaget for den beregnede forbrugerpris efter 1. og 2. *pkt.*

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle udmelde grundlaget for beregningen af den beregnede forbrugerpris.

Den foreslåede bestemmelse vil navnlig have til hensigt at sikre, at Forsyningstilsynets beregninger er korrekte og ikke efterfølgende vil kunne kritiseres af de berørte varmeforsyningsvirksomheder for at være behæftede med fejl og lignende kritikpunkter. Forsyningstilsynet er dog ikke, og vil ikke skulle være, ansvarlig for eventuelle fejl i varmeforsyningsvirksomhedernes anmeldelser, som beregningerne er foretaget på baggrund af, idet dette ansvar som hidtil påhviler den enkelte varmeforsyningsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil også gøre det muligt for varmeforsyningsvirksomheden selv at efterprøve Forsyningstilsynets beregning.

Det vil som udgangspunkt være op til Forsyningstilsynet at vurdere, hvordan udmeldingen konkret vil skulle ske.

Det er forventningen, at Forsyningstilsynet i 2026 vil udmelde grundlaget for de første tre beregnede forbrugerpriser, dvs. for årene 2023-2025, samtidig.

Varmeforsyningsvirksomhederne vil således også uden ugrundet ophold skulle meddele Forsyningstilsynet, hvis der er fejl i grundlaget for beregningen, jf. det foreslåede 4. *pkt.* Forsyningstilsynets udmelding og varmeforsyningsvirksomhedernes eventuelle reaktion vil ikke i sig selv give mulighed for at få genåbnet en tidligere anmeldelse. Der henvises til bemærkningerne til 4. *pkt.* nedenfor.

Det er forventningen, at en udmelding af grundlaget for beregningen ikke vil indeholde fortrolige oplysninger, som vil være undtaget fra offentliggørelse. Det vil imidlertid være Forsyningstilsynets ansvar at foretage en sådan vurdering, herunder vurdere om der er grundlag for en forudgående høring inden udmeldingen.

Forsyningstilsynet har som forvaltningsmyndighed ansvaret for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst til at kunne træffe afgørelse, jf. det såkaldte officialprincip. En løbende udmelding af beregningerne og deres grundlag har til hensigt at sikre, at der ikke vil være betænkeligheder forbundet med, at Forsyningstilsynet vil skulle træffe afgørelse efter de i § 22 b, stk. 7 og 8, foreslåede bestemmelser, herunder ved afskæring af klageadgang.

Det foreslås i § 22 b, stk. 2, 4. *pkt.*, at en varmeforsyningsvirksomhed uden ugrundet ophold giver Forsyningstilsynet meddelelse, hvis varmeforsyningsvirksomheden i forbindelse med Forsyningstilsynets

udmelding efter 3. pkt. konstaterer, at Forsyningstilsynets beregning for den pågældende varmemforsyningsvirksomhed er foretaget på et fejlagtigt grundlag.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at varmemforsyningsvirksomheden uden ugrundet ophold efter Forsyningstilsynets udmelding af grundlaget for den beregnede forbrugerpris vil skulle give meddelelse til Forsyningstilsynet, hvis varmemforsyningsvirksomheden konstaterer, at Forsyningstilsynets beregning er foretaget på et fejlagtigt grundlag.

Bestemmelsen vil således medføre en pligt for varmemforsyningsvirksomhederne til at skulle orientere sig i og forholde sig til, om de data, der ligger til grund for Forsyningstilsynets beregninger, er korrekte. Varmeforsyningsvirksomheden vil alene skulle forholde sig til data relateret til den enkelte varmemforsyningsvirksomhed. Forsyningstilsynet må sikre sig, at beregningsgrundlaget når til varmemforsyningsvirksomhedens kendskab.

Det er varmemforsyningsvirksomhedernes ansvar at sikre, at de anmeldelser, som virksomhederne foretager til Forsyningstilsynet, er korrekte. Den foreslåede bestemmelse vil således yderligere skærpe varmemforsyningsvirksomhedernes opmærksomhed på at sikre, at data, for nuværende data i priseftersvisningen, er korrekte, ved at indføre en pligt for varmemforsyningsvirksomheden til at skulle give meddelelse straks til Forsyningstilsynet, såfremt det konstateres, at den forbrugerpris, som Forsyningstilsynets har beregnet, skyldes en fejl i virksomhedens anmeldelse. Den foreslåede bestemmelse vil ikke i sig selv give varmemforsyningsvirksomhederne en ret til at få genåbnet – og foretaget korrektion i – en allerede foretaget anmeldelse. Udgangspunktet vil som efter gældende praksis vedrørende anmeldelse være, at eventuelle ændringer ikke vil kunne få tilbagevirkende kraft, men tidligst kunne få virkning fra det tidspunkt, hvor det er anmeldt til Forsyningstilsynet, jf. § 21, stk. 1. Det vil som hidtil dog være op til Forsyningstilsynet at vurdere, om den konkrete sag har en sådan helt særlig karakter, at der vil være mulighed for at foretage en korrektion, eksempelvis som følge af helt åbenlyse fejl.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 2, vil samlet set have til hensigt at sikre, at Forsyningstilsynet ikke træffer afgørelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 7, på et utilstrækkeligt grundlag, og herunder ikke giver anledning til genoptagelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 8. Derved bør det ikke være behæftet med en særlig usikkerhed og betænkeligheder for Forsyningstilsynet at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag på tidspunktet for afgørelse.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 3*, at Forsyningstilsynet årligt beregner et gennemsnit over de forudgående tre års omkostninger efter *stk. 1* og de forudgående tre års forbrugerpriser efter *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne et gennemsnit over omkostningen nævnt i § 22 b, *stk. 1*, og den beregnede forbrugerpris nævnt i § 22 b, *stk. 2*, for de forudgående tre år.

Reglerne i lov om varmemforsyning giver varmemforsyningsvirksomhederne en vis fleksibilitet i prisfastsættelsen. Varmeforsyningsvirksomhederne vil for eksempel i et år kunne fastsætte priserne lavere end det, der er nødvendigt af hensyn til at få dækket de omkostninger, der er forbundet med levering af opvarmet vand, eksempelvis ved at varmemforsyningsvirksomheden budgetterer med lavere forventede omkostninger eller en underdækning.

Der ville derfor isoleret set kunne være en risiko for, at en varmemforsyningsvirksomhed vil kunne fastsætte sin varmepris på en sådan måde, at virksomheden ikke ville blive omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvis Forsyningstilsynets beregning var årlig.

For at undgå dette foreslås det, at Forsyningstilsynets beregninger vil skulle foretages som en gennem-

snitsberegning over en sammenhængende periode på tre år. Det foreslås, selvom der herved vil blive anvendt data, der vedrører en periode før lovens ikrafttræden. Varmeforsyningsvirksomhedens faktiske varmepriser vil herved i højere grad blive afspejlet også i og med, at de driftsmæssige ubalancer i form af en over- eller underdækning, der er opstået i perioden, jf. priseeftervisningerne, som udgangspunkt vil skulle være indregnet og afviklet over varmepriserne. Det skyldes, at ubalancer i henhold til den administrative praksis vil skulle afvikles over varmepriserne umiddelbart året efter, at den er opstået. Ligeledes vil det i højere grad tage højde for eksempelvis større udsving i varmepriserne i et år som følge af ændringer i brændselspriser.

Det er hensigten, at Forsyningstilsynet til brug for gennemsnitsberegningen vil foretage en pristalskorrektur af hver af de årlige omkostninger til køb, installation og anvendelse af individuel varmforsyning baseret på vedvarende energi, jf. § 22 b, stk. 1, og hver af de årlige beregnede forbrugerpriser, jf. § 22 b, stk. 2, til året, hvor gennemsnitsberegningerne foretages.

Det er hensigten, at Forsyningstilsynet vil skulle foretage den første gennemsnitsberegning ved udgangen af 2026 for perioden 2023-2025.

Det foreslås i lovforslagets § 3, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2025. Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt vil således medføre, at Forsyningstilsynet ved sin første gennemsnitsberegning efter bestemmelsen i § 22 b, stk. 3, vil skulle beregne et gennemsnit over omkostningerne efter stk. 1 og forbrugerpriser efter stk. 2, der vedrører en periode på to år forud for lovens ikrafttræden.

Forslaget har til formål at sikre, at det foreslåede prisloft, herunder forslag om offentliggørelse og udarbejdelse af plan for nedbringelse af priser, får virkning så tidligt som muligt. Den periode, hvor der anvendes data forud for lovens ikrafttræden, vil være begrænset til to år. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 7, hvor det foreslås, at Forsyningstilsynet vil skulle træffe afgørelse over for varmforsyningsvirksomheder, når og hvis den gennemsnitlige beregnede forbrugerpris overstiger prisloftet over en treårig periode. Den afgørelse, som Forsyningstilsynet senere træffer, vil således være baseret på data, der vedrører en periode efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås i § 22 b, stk. 4, at Forsyningstilsynet årligt offentliggør en oversigt over de varmforsyningsvirksomheder, der har en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning efter stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle udarbejde og offentliggøre en oversigt over de varmforsyningsvirksomheder, der efter Forsyningstilsynets beregning i medfør af stk. 3 har en gennemsnitlig beregnet forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning til en individuel varmforsyning for samme periode.

Den foreslåede bestemmelse forventes at bidrage til en yderligere gennemsigthed og åbenhed for varmforsyningerne om, hvad det opvarmede vand fra den varmforsyningsvirksomhed, som forbrugerne er tilsluttede, tilnærmelsesvist koster i forhold til en repræsentativ individuel varmforsyning i samme år. Der vil være tale om en oplysning, der supplerer den prisstatistik, som Forsyningstilsynet udarbejder og offentliggør på Forsyningstilsynets hjemmeside. Prisstatistikken er baseret på varmforsyningsvirksomhedens anmeldte varmepris for standardboliger. Varmeforsyningsvirksomhedernes priser er baseret på de forventede, nødvendige omkostninger, som varmforsyningsvirksomhederne har anmeldt til Forsyningstilsynet i budgetanmeldelsen (budgetdata), jf. § 21, stk. 1, i lov om varmforsyning.

Det vil i første omgang være op til Forsyningstilsynet at fastsætte omfang og format for udarbejdelsen af oversigten, idet det dog forventes, at den som minimum indeholder en overskuelig angivelse af de omfattede varmforsyningsvirksomheder. Det er forventningen, at Forsyningstilsynet vil offentliggøre oversigten på tilsynets hjemmeside. Der henvises til forslagets § 22 b, stk. 9, som indeholder en bemyndi-

gelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til blandt andet at kunne fastsætte nærmere regler om formkrav til og offentliggørelse af oversigten.

Prisreguleringen i lov om varmemforsyning fastlægger, at en varmemforsyningssvirkssomheds indtægter via prisen på varme i et år skal dække årets nødvendige omkostninger. Varmeprisen er som følge af anmeldelsesreglerne i lov om varmemforsyning, jf. § 21, stk. 1, fastsat på baggrund af budgetterede priser, hvor de realiserede udgifter og indtægter for et varmeregnskabsår opgøres i forbindelse med priseftersvisningen. Forsyningstilsynets udarbejdelse og offentliggørelse af oversigten, som baseret på varmemforsyningssvirkssomheds priseftersvisning, vil dermed i praksis angå beregnede forbrugerpriser for det forudgående kalenderår eller forskudte regnskabsår forud for offentliggørelsen. Det skyldes, at nogle varmemforsyningssvirkssomheder har kalenderår som varmeregnskabsår, mens andre virksomheder har forskudt regnskabsår.

De oplysninger, der vil skulle offentliggøres i medfør af den foreslåede § 22 b, stk. 4, forventes ikke at have karakter af personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningen. Oplysningerne forventes heller ikke at have karakter af private, herunder økonomiske, forhold eller drifts- eller forretningsforhold eller lignende efter bekendtgørelse af lov om offentlighed i forvaltningen.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre en egentlig pligt for Forsyningstilsynet til at skulle give direkte meddelelse til hver enkelt varmemforsyningssvirkssomhed. Det vil være op til Forsyningstilsynet at beslutte. Forsyningstilsynet vil således for eksempel i forbindelse med udsendelse af sit nyhedsbrev kunne orientere varmemforsyningssvirkssomhederne om, at oversigten offentliggøres.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 5*, at varmemforsyningssvirkssomheder omfattet af oversigten efter stk. 4 skal orientere varmeforbrugerne om, at varmemforsyningssvirkssomheden fremgår af oversigten.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære en pligt for varmemforsyningssvirkssomhederne til at skulle orientere slutkunder om, at varmemforsyningssvirkssomheden fremgår af Forsyningstilsynets oversigt. Bestemmelsen vil således finde anvendelse på de varmemforsyningssvirkssomheder, hvis beregnede gennemsnitlige forbrugerpris ligger over den gennemsnitlige beregnede omkostning til individuel varmemforsyning, jf. stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse forventes at bidrage til en yderligere gennemsigtighed for varmeforbrugerne om, hvad det opvarmede vand fra den varmemforsyningssvirkssomhed, som forbrugerne er tilsluttede, tilnærmelsesvist koster i forhold til en repræsentativ individuel varmemforsyning i samme år. Varmeforbrugerne vil ved den foreslåede bestemmelse således blive gjort bekendt med, at varmemforsyningssvirkssomheden har beregnede priser over omkostningen til en individuel varmeløsning.

Det forventes, at varmemforsyningssvirkssomhederne som minimum vil gøre oplysningerne tilgængelige på varmemforsyningssvirkssomhedernes hjemmeside eller tilsvarende online platform. En orientering i form af en offentliggørelse af oplysninger på varmemforsyningssvirkssomhedernes hjemmeside vil rette sig mod virksomheder, som allerede har en hjemmeside. Det er således ikke hensigten, at bestemmelsen i sig selv vil medføre et krav om, at virksomhederne etablerer en hjemmeside på internettet.

Ud over orientering af varmeforbrugerne, som vil være sigtet med den foreslåede bestemmelse, vil øvrige interessenter, herunder også branchen, tilsvarende kunne orientere sig ved opslag på varmemforsyningssvirkssomhedens hjemmeside.

Der henvises til den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 6, 1. pkt.*, at varmemforsyningssvirkssomheder omfattet af oversigten efter stk. 4

skal udarbejde og offentliggøre en plan, som beskriver varmforsyningsvirksomhedens forventede tiltag for nedbringelse af forbrugerprisen de næste tre år.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære en pligt for varmforsyningsvirksomheder, der har en gennemsnitlig beregnet forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning til en individuel varmforsyning efter bestemmelsen i § 22 b, stk. 3, til at skulle udarbejde en plan, som beskriver varmforsyningsvirksomhedens planlagte og forventede tiltag for nedbringelse af varmeprisen. Perioden på de næste tre år vedrører de tre år, der følger efter Forsyningstilsynets offentliggørelse af oversigten, jf. stk. 4.

Med en plan vil skulle forstås en beskrivelse af, hvordan varmforsyningsvirksomheden planlægger og forventer at kunne nedbringe de omkostninger, som kan henføres til varmforsyningsvirksomhedens produktion og leverance af opvarmet vand, og dermed varmeprisen til sine slutkunder.

Den udarbejdede plan vil tillige kunne indeholde oplysninger om, hvordan varmforsyningsvirksomheden vil have fokus på omkostningseffektivitet med henblik på lavere priser ikke kun over en kortere periode, som de tre år efter § 22 b som udgangspunkt indebærer, men også på længere sigt.

Det er væsentligt, at varmforsyningsvirksomhedens ledelse til stadighed har opmærksomhed på varmforsyningsvirksomhedens omkostningsniveau og dermed priserne for forbrugerne i sidste ende. Det kan udarbejdelsen af planen for nedbringelse af varmepriser blandt andet medvirke yderligere til.

Kravet om udarbejdelse af en plan for nedbringelse af varmeprisen vil finde anvendelse på alle varmforsyningsvirksomheder, hvor Forsyningstilsynet har beregnet en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning for den individuelle varmforsyning for en treårig periode, jf. den foreslåede § 22 b, stk. 3.

Kravet om udarbejdelse af planen for nedbringelse af varmeprisen vil indtræde fra det tidspunkt, hvor Forsyningstilsynet offentliggør en oversigt over de varmforsyningsvirksomheder, der har en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning efter den foreslåede § 22 b, stk. 3.

Kravet om, at varmforsyningsvirksomheden vil skulle udarbejde en plan, vil også finde anvendelse på de varmforsyningsvirksomheder, hvortil kommunalbestyrelsen ikke har pålagt tilslutningspligt, eller hvor pligten er uden virkning.

Efter udløbet af den treårige periode, som planen vedrører, vil en varmforsyningsvirksomhed igen kunne blive omfattet af kravet om udarbejdelse af en ny varmeplan, hvis betingelserne herfor er til stede, jf. 3. pkt.

Det vil ikke i sig selv medføre prismæssige konsekvenser for varmforsyningsvirksomheden, hvis virksomheden ikke vil kunne overholde den udarbejdede plan. At varmforsyningsvirksomheden ikke vil kunne overholde planen vil kunne skyldes eksterne, herunder teknologiske, forhold, der måtte have ændret sig, siden planens udarbejdelse. For varmforsyningsvirksomheder, hvor der er pålagt en kommunal tilslutningspligt, vil den foreslåede bestemmelse i § 22 b i sin helhed imidlertid kunne medføre, at tilslutningspligten efter en nærmere fastlagt periode vil være uden virkning. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 14 c, stk. 1, i lov om varmforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og planlovens § 15, stk. 17, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 22 b, stk. 6, 2. *pkt.*, at planen forelægges Forsyningstilsynet med dokumentation for, at planen er offentliggjort.

Med forelæggelse efter § 22 b, stk. 6, 2. *pkt.*, vil skulle forstås, at Forsyningstilsynet alene vil skulle påse, at planen indeholder en beskrivelse af, på hvilken måde varmforsyningsvirksomheden forventer

at kunne nedbringe de omkostninger, som kan henføres til varmforsyningsvirksomhedens produktion og leverance af opvarmet vand, og dermed varmeprisen til sine slutkunder. Varmeforsyningsvirksomheden må i sin plan således give sin bedste saglige vurdering af, hvordan varmforsyningsvirksomheden vil opnå dette. Det gælder også for varmforsyningsvirksomheder, der som følge af de rammevilkår, de er underlagt, vil kunne få vanskeligt ved at få nedbragt omkostningerne og dermed forbrugerprisen.

Forsyningstilsynet vil ikke hverken skulle vurdere eller godkende planens indhold. Forsyningstilsynet vil ikke kunne påbyde en varmforsyningsvirksomhed at udarbejde og forelægge planen. Forsyningstilsynet vil heller ikke have nogen indgrebsbeføjelser eller andre beføjelser i forhold til varmforsyningsvirksomhedens plan.

Forsyningstilsynet vil således ikke hverken kunne eller skulle træffe afgørelse om udarbejdelse af planen over for den enkelte varmforsyningsvirksomhed. Varmeforsyningsvirksomhederne må blandt andet orientere sig på Forsyningstilsynets oversigt, jf. stk. 3, og derefter udarbejde en plan, som forelægges Forsyningstilsynet.

Ministeren kan med hjemmel i § 25 a fastsætte nærmere regler om formkrav til forelæggelsen. Det følger blandt andet af § 25 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af lov om varmforsyning, skal ske digitalt, herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af et bestemt digitalt system. Ministeren kan med hjemmel i den gældende § 25 a således blandt andet fastsætte nærmere regler om, at forelæggelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 6, i lov om varmforsyning, vil skulle ske digitalt.

Det foreslås videre i § 22 b, stk. 6, 2. pkt., at varmforsyningsvirksomhederne samtidig med, at planen forelægges Forsyningstilsynet, vil skulle indsende dokumentation for, at varmforsyningsvirksomheden tillige har offentliggjort planen. Det er forventningen, at varmforsyningsvirksomheden som minimum vil offentliggøre planen på sin hjemmeside. Det vil være op til varmforsyningsvirksomheden at vurdere, om varmforsyningsvirksomheden vil foretage offentliggørelse andetsteds, for eksempel på anden digital platform. En offentliggørelse af planen på varmforsyningsvirksomhedernes hjemmeside vil rette sig mod virksomheder, som allerede har en hjemmeside. Det er således ikke hensigten, at bestemmelsen i sig selv vil medføre et krav om, at virksomhederne etablerer en hjemmeside på internettet.

Det foreslås i § 22 b, stk. 6, 3. *pkt.*, at en varmforsyningsvirksomhed ikke vil skulle udarbejde en ny plan før udløbet af den treårige periode, der er nævnt i 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 6, 3. *pkt.*, vil i sammenhæng med 1. pkt. medføre, at kravet om udarbejdelse af en plan for nedbringelse af varmeprisen vil indtræde første gang fra det tidspunkt, hvor Forsyningstilsynet offentliggør den i stk. 4 nævnte oversigt. Planen vil vedrøre de tre år, der følger efter Forsyningstilsynets offentliggørelse af oversigten. Ved udløbet af den treårige periode vil varmforsyningsvirksomheden igen kunne blive omfattet af kravet om udarbejdelse af en plan.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 6, 3. *pkt.*, vil medføre, at en varmforsyningsvirksomhed efter udløbet af den tre-årige periode igen vil kunne blive omfattet af kravet om udarbejdelse af en ny plan for nedbringelse af priser, hvis varmforsyningsvirksomheden vil være omfattet af § 22 b, stk. 4, som følge af Forsyningstilsynets fornyede gennemsnitsberegning.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 7, 1. pkt.*, at Forsyningstilsynet træffer afgørelse over for varmforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 6, når den gennemsnitlige beregnede forbrugerpris overstiger den gennemsnitlige omkostning i en treårig periode.

Den foreslåede bestemmelse vil regulere Forsyningstilsynets afgørelsesvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle træffe afgørelse over for de varmemforsyningsvirksomheder, der er omfattet af § 22 b, stk. 6. Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 6, at kravet om udarbejdelse af en plan for nedbringelse af varmeprisen vil finde anvendelse på alle varmemforsyningsvirksomheder, hvor Forsyningstilsynet har beregnet en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning for den individuelle varmemforsyning i en treårig periode efter den foreslåede § 22 b, stk. 3.

Det er forventningen, at der vil blive fastsat nærmere regler om, at perioden på de tre år, der følger af stk. 3, vil skulle regnes i fulde kalenderår fra 1. januar i det førstkomende år efter Forsyningstilsynets frist for offentliggørelse af oversigten. Der henvises til den foreslåede § 22 b, stk. 4, jf. stk. 9, og bemærkningerne hertil. Bestemmelserne vil således skulle ses i sammenhæng.

Forslaget om Forsyningstilsynets afgørelsesvirksomhed vil have til hensigt at sikre, at varmemforsyningsvirksomhederne vil få en periode til at iværksætte tiltagene fra planen, og hvor Forsyningstilsynets gennemsnitsberegning ikke vil udløse en ny afgørelse for den pågældende varmemforsyningsvirksomhed. Når perioden er udløbet, vil varmemforsyningsvirksomheden igen kunne være omfattet af bestemmelsen om Forsyningstilsynets afgørelse, såfremt varmemforsyningsvirksomhedens gennemsnitlige forbrugerpris ligger over den gennemsnitlige individuelle omkostning efter Forsyningstilsynets beregning.

Det er hensigten med den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 22 b i lov om varmemforsyning, at den vil kunne få den konsekvens, at en kommunalt pålagt tilslutningspligt til en varmemforsyningsvirksomhed, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, vil være uden virkning.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 7, 1. pkt., vil derfor skulle ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 14 c, stk. 1, i lov om varmemforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og planlovens § 15, stk. 17, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, samt bemærkningerne hertil, hvorefter tilslutningspligt til et kollektivt varmemforsyningsanlæg vil være uden virkning, hvis Forsyningstilsynet har truffet afgørelse i medfør af § 22 b, stk. 7 eller 8. Bestemmelserne i § 22 b vil dog finde anvendelse på alle varmemforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, stk. 1, til en slutkunde. Det gælder således uanset, om der er en kommunal pålagt tilslutningspligt til en varmemforsyningsvirksomhed, og herunder om den vil være uden virkning som følge af en afgørelse fra Forsyningstilsynet.

Der er ikke fastsat generelle regler om myndighedernes sagsbehandlingstid i forvaltningsloven eller anden lovgivning. Det følger imidlertid af god forvaltningsskik, at sager i den offentlige forvaltning skal behandles inden for rimelig tid og ikke må trække unødigt ud. Det forventes i overensstemmelse hermed og under hensyn til det overordnede formål med indsættelsen af en ny § 22 b i lov om varmemforsyning, at Forsyningstilsynet vil tilrettelægge sin sagsbehandling således, at Forsyningstilsynet behandler og træffer afgørelser inden for rimelig tid efter udløbet af perioden, navnlig med henblik på at sikre ejendommejerens mulighed for snarest muligt at ophøre med leveringsforholdet, hvis det ønskes.

Det er forventningen, at ministeren vil udnytte den eksisterende hjemmel i § 26 a, nr. 1, i lov om varmemforsyning til at fastsætte, at de afgørelser, som Forsyningstilsynet vil træffe efter § 22 b, stk. 7 og 8, ikke vil skulle kunne påklages til Energiklagenævnet. Det vil ikke være forbundet med umiddelbare betænkeligheder, at afgørelsen træffes endeligt i 1. instansen. Det skyldes, at Forsyningstilsynets afgørelser vil være baseret på objektive kriterier, der let kan konstateres og dokumenteres på baggrund af varmemforsyningsvirksomhedens løbende anmeldelser af egne data, den årlige udmelding af prisloftet, og Forsyningstilsynets årlige offentliggørelse af oversigten over varmemforsyningsvirksomheder, der har en beregnet forbrugerpris over prisloftet. Der har således forud for den endelige konstatering været en både lang tidsmæssig horisont og proces, hvor varmemforsyningsvirksomhederne også har haft både ret og pligt til at orientere Forsyningstilsynet om eventuelle fejl i beregningsgrundlaget. En udmøntning af

bestemmelsen i § 26 a, nr. 1, i lov om varmforsyning, vil indebære, at Forsyningstilsynets afgørelser vil være endelige. Muligheden for at få sagen afprøvet vil derfor være at indbringe den for domstolene.

Det foreslås i § 22 b, stk. 7, 2. pkt., at Forsyningstilsynet på afgørelsestidspunktet orienterer kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, som har pålagt tilslutningspligt til varmforsyningsvirksomheden.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse er, at der i forhold til kommunalbestyrelsens opgavevaretagelse vil være behov for oplysninger fra Forsyningstilsynet. Bestemmelsen vil således have til formål at sikre, at Forsyningstilsynet foretager samtidig orientering af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, som har pålagt tilslutningspligt til den varmforsyningsvirksomhed, som Forsyningstilsynets afgørelse vedrører, med henblik på kommunalbestyrelsens videre foranstaltning overfor berørte ejendomsjere.

Den foreslåede bestemmelse vil alene medføre en pligt for Forsyningstilsynet til at orientere den kommunalbestyrelse, der har pålagt tilslutningspligt. Det vil være op til Forsyningstilsynet at beslutte, hvordan og hvornår i sagsprocessen Forsyningstilsynet bedst sikrer sig oplysninger herom.

Forsyningstilsynet vil også skulle orientere kommunalbestyrelsen i tilfælde af en genoptagelsesansøgning og resultatet af genoptagelsessagen. Der henvises til den foreslåede genoptagelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 8.

Det foreslås i § 22 b, stk. 8, 1. pkt., at en varmforsyningsvirksomhed kan anmode Forsyningstilsynet om at genoptage en sag efter stk. 7 inden 3 måneder efter, at afgørelsen i sagen er truffet.

Den foreslåede bestemmelse vil indføre en begrænset genoptagelsesadgang.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en varmforsyningsvirksomhed inden for en frist på 3 måneder og under visse betingelser vil kunne anmode Forsyningstilsynet om at genoptage en afgørelse, som Forsyningstilsynet har truffet over for den pågældende varmforsyningsvirksomhed efter § 22 b, stk. 7.

Det foreslås i § 22 b, stk. 8, 2. pkt., at Forsyningstilsynet kun kan genoptage sagen, hvis varmforsyningsvirksomheden kan dokumentere, at beregningen af den beregnede forbrugerpris er foretaget på et fejlagtigt grundlag, som varmforsyningsvirksomheden på grund af helt særlige omstændigheder ikke har kunnet konstatere ved Forsyningstilsynets årlige udmelding efter stk. 2, og at varmforsyningsvirksomheden derfor ikke er omfattet af stk. 7.

Forslaget vil medføre, at en genoptagelse alene vil kunne finde sted, hvis varmforsyningsvirksomheden kan godtgøre, at Forsyningstilsynets beregning er foretaget på et konstaterbart fejlagtigt grundlag. Det vil være afgørende for Forsyningstilsynets genoptagelse, at der er tale om en beregning, der er foretaget på baggrund af fejlagtige oplysninger, og at dette ultimativt har ført til en ikke korrekt afgørelse efter § 22 b, stk. 7. Forsyningstilsynets konkrete beregning vil ikke kunne gøres til genstand for en genoptagelse.

Det er ikke hensigten at fastsætte krav til den dokumentation, som en varmforsyningsvirksomhed konkret vil skulle forelægge Forsyningstilsynet i forbindelse med en genoptagelsesansøgning. Det vil således være op til varmforsyningsvirksomheden at dokumentere, at beregningen er foretaget på et fejlagtigt grundlag.

Det vil også være en forudsætning for en genoptagelse af en afgørelsessag, at der foreligger helt særlige omstændigheder for, at varmforsyningsvirksomheden ikke har kunnet konstatere det fejlagtige grundlag på tidspunktet for Forsyningstilsynets årlige udmeldning af den beregnede forbrugerpris efter den foreslåede § 22 b, stk. 2. Det vil ikke være hverken hensigten eller muligt at fastlægge nærmere, hvornår sådanne helt særlige omstændigheder vil kunne foreligge. Det vil derfor være op til Forsyningstilsynet konkret

at vurdere i den enkelte genoptagelsesansøgningssag, idet det dog forventes, at Forsyningstilsynet vil anlægge en restriktiv fortolkning af de helt særlige tilfælde, der vil kunne begrunde en genoptagelse.

Endelig vil det være en betingelse for genoptagelse, at varmemforsyningsvirksomheden skal kunne dokumentere, at varmemforsyningsvirksomheden ikke vil være omfattet af § 22 b, stk. 7. Varmeforsyningsvirksomheden vil således skulle kunne dokumentere, at Forsyningstilsynets gennemsnitsberegning for det eller de år, hvor der har været konstateret fejl i anmeldte data, vil have den konsekvens, at varmemforsyningsvirksomhedens gennemsnitlige beregnede forbrugerpris for den treårige periode, ikke overstiger den gennemsnitlige beregnede omkostning for samme periode.

Forsyningstilsynets oprindelige afgørelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 7, vil være en afgørelse, der er baseret på en gennemsnitsberegning over de seneste tre års beregnede og offentliggjorte beregnede forbrugerpriser for den pågældende varmemforsyningsvirksomhed i forhold til den gennemsnitlige omkostning til en individuel varmemforsyning, som Forsyningstilsynet har beregnet og udmeldt for samme periode, jf. § 22 b, stk. 1 og 2. Afgørelsen efter stk. 7 vil således være baseret på de årlige beregninger og udmeldning af beregnede forbrugerpriser, som varmemforsyningsvirksomhederne efter den foreslåede § 22 b, stk. 2, vil have pligt til at reagere på, såfremt beregningen er baseret på et forkert grundlag.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 8, 2. pkt., vil derfor alene tjene som en ekstra sikring af korrektheden af afgørelsens grundlag (data) for både varmemforsyningsvirksomhederne, Forsyningstilsynet og i sidste ende kommunalbestyrelsen, da Forsyningstilsynets afgørelse efter § 22 b, stk. 7, vil kunne medføre, at en evt. kommunalt pålagt tilslutningspligt vil være uden virkning. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 14 c, stk. 1, i lov om varmemforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og planlovens § 15, stk. 17, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil. Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 8, 2. pkt., vil også skulle ses i sammenhæng med den forventede afskæring af klageadgang for afgørelser truffet i medfør af § 22 b, stk. 7 eller 8, efter den gældende bestemmelse i § 26 a, nr. 1.

Om adgangen til for en varmemforsyningsvirksomhed at få genåbnet og eventuelt korrigeret en tidligere foretaget anmeldelse henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 2, 4. pkt., ovenfor.

Det er derfor også forventningen, at bestemmelsen i § 22 b, stk. 8, 2. pkt., alene vil blive anvendt i et meget begrænset omfang.

Det foreslås i § 22 b, stk. 8, 3. *pkt.*, at Forsyningstilsynet straks orienterer kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, som har pålagt tilslutningspligt til varmemforsyningsvirksomheden, om anmodningen om genoptagelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en orienteringspligt for Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet vil således skulle orientere den eller de relevante kommunalbestyrelser, hvis Forsyningstilsynet har modtaget en anmodning fra en varmemforsyningsvirksomhed om at genoptage en afgørelse i en sag, som Forsyningstilsynet har truffet i medfør af § 22 b, stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle ses i sammenhæng med den foreslåede § 14 c, stk. 1, i lov om varmemforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og planlovens § 15, stk. 17, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil, hvor det foreslås, at tilslutningspligt er uden virkning. Det forhold, at tilslutningspligt er uden virkning, vil kunne opfattes som værende af en vis indgribende karakter for en varmemforsyningsvirksomhed, og det medfører en handlepligt for kommunalbestyrelsen i form af underretningsforpligtelse og registrering på Plandata.dk. Det vil derfor være væsentligt, at det så vidt muligt sikres, at Forsyningstilsynets afgørelser er endelige. Kommunalbestyrelsens handlepligt er

nærmere beskrevet til den foreslåede bestemmelse i § 14 c, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, hvortil der henvises.

Ved at indføre en orienteringspligt for Forsyningstilsynet i tilfælde af en modtaget anmodning sikres det, at kommunerne ikke foretager handlinger, førend Forsyningstilsynet har vurderet, om der er grundlag for en genoptagelse af en sag efter § 22 b, stk. 8.

Det foreslås i § 22 b, stk. 8, 4. pkt., at Forsyningstilsynet straks orienterer kommunalbestyrelsen om Forsyningstilsynets afgørelse i genoptagelsessagen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en orienteringspligt for Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet vil således skulle orientere den eller de relevante kommunalbestyrelser om Forsyningstilsynets afgørelse i genoptagelsessagen med henblik på kommunalbestyrelsens efterfølgende handlepligt.

En afgørelse i genoptagelsessagen vil kunne være dels en ny afgørelse som erstatning for en afgørelse truffet efter § 22 b, stk. 7, dels afslag på genoptagelse af afgørelsen efter § 22 b, stk. 8. Et afslag på genoptagelse er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Ved et afslag på genoptagelse vil den oprindelige afgørelse efter § 22 b, stk. 7, fortsat stå ved magt, men virkningstidspunktet for tilslutningspligtens ophør efter den foreslåede § 14 c, stk. 1, i lov om varmforsyning og planlovens § 15, stk. 17, vil skulle vurderes i medfør af dette senere afgørelsestidspunkt.

Det er forventningen, at ministeren vil udnytte den eksisterende hjemmel i § 26 a, nr. 1, i lov om varmforsyning til at fastsætte, at de afgørelser, som Forsyningstilsynet vil træffe efter regler fastsat i medfør af § 22 b, stk. 8, ikke vil skulle kunne påklages til Energiklagenævnet. Det vil medføre, at hverken afgørelse om genoptagelse eller ny afgørelse som følge af genoptagelse vil kunne påklages. Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 2.1.

Det foreslås i § 22 b, stk. 9, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 1-8.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 9, vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om forhold, der er omfattet af § 22 b, stk. 1-8.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, til at fastsætte regler om den individuelle varmforsyning, herunder beregning og frister for udmelding af omkostningen til denne efter § 22 b, stk. 1.

Det er forventningen, at klima-, energi- og forsyningsministeren i første omgang vil anvende sin bemyndigelse til at fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne og udmelde omkostningen ved at købe, installere og anvende en luft-til-vand varmepumpe til opvarmning af et standardhus, jf. § 22 b, stk. 1. En luft-til-vand varmepumpe vurderes på nuværende tidspunkt at være den foretrukne alternative løsning baseret på vedvarende energi.

Ved omkostninger til køb, installation og anvendelse af individuel varmforsyning forstås omkostninger til køb og installation af varmepumpen, der som udgangspunkt vil være baseret på data fra Energistyrelsens Teknologikatalog eller Varmepumpepuljen, omkostninger til drift og vedligehold og elomkostninger forbundet med brug af varmepumpen.

Det er i første omgang forventningen, at elprisen fastsættes som den gennemsnitlige forwardpris for de 12 måneder, som den respektive omkostning til individuel varmforsyning gælder for. Elomkostningerne repræsenterer elprisen (spotpris), afgifter og tariffer. Det er endvidere i første omgang forventningen, at

der ved fastsættelsen af elprisen tages højde for, at forbrugernes omkostninger ved køb af el afviger fra elhandelselskabets omkostninger ved køb af el i form af en korrektion herfor.

Energistyrelsen vil kunne anvende andre data til beregning af omkostningerne efter § 22 b, stk. 1, for 2023-2025. Det vil fx kunne være realiserede data i det omfang, at data er tilgængelige på tidspunktet for beregningen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende sin bemyndigelse til på et senere tidspunkt at fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet vil skulle foretage beregninger af omkostninger på baggrund af andre data, herunder omkostninger på en anden individuel varmforsyning, hvis denne for eksempel i takt med den teknologiske udvikling bliver den foretrukne individuelle varmforsyning.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om det standardhus, som omkostningerne til køb, installation og anvendelse af en luft-til-vand varmepumpe vil skulle beregnes ud fra, i fastsættelsen af prisloftet.

Det er i første omgang forventningen, at der vil blive fastsat regler om, at standardhus indgår med den definition, der i dag blandt andet angives af varmforsyningsvirksomhederne ved anmeldelse til Forsyningstilsynet ved prisansøgningen, og som anvendes til Forsyningstilsynets årlige prisstatistik. Det såkaldte enfamiliehus (standardhus) antages at have en størrelse på 130 m² og et forbrug af opvarmet vand på 18,1 MWh pr. år.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende bemyndigelsen til på et senere tidspunkt at fastsætte anden kvadratmeterstørrelse og forventet forbrug til brug for prisloftet.

Det er forventningen, at omkostningen til køb, installation og anvendelse af individuel varmforsyning baseret på vedvarende energi vil skulle fastsættes i hele antal kroner pr. GJ. Det er forventningen, at omkostningen vil have virkning i det efterfølgende kalenderår med henblik på at sikre sammenlignelighed med den foreslåede beregnede forbrugerpris, som Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne i medfør af den foreslåede § 22 b, stk. 2.

Det vil ligge inden for bemyndigelsen for ministeren at kunne fastsætte regler om et forsigtighedshensyn, der vil kunne tillægges omkostningen efter den foreslåede § 22 b, stk. 1. Der vil kunne være en vis usikkerhed forbundet med beregningen af omkostningen til køb, installation og anvendelse af den individuelle varmforsyning, herunder forudsætningerne vedrørende repræsentativt varmeforbrug. Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at tage højde for sådanne usikkerheder. Det er i første omgang forventningen, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte et midlertidigt forsigtighedshensyn for prislofterne for årene 2023-2025.

Den foreslåede bemyndigelse vil ikke kunne anvendes til at fastsætte et individuelt forsigtighedshensyn for den enkelte varmforsyningsvirksomhed.

Den foreslåede bemyndigelse vil også kunne anvendes til at fastsætte frister for Forsyningstilsynets beregning af blandt andet gennemsnittet for de seneste tre år over den individuelle omkostning, jf. § 22 b, stk. 1. Det er forventningen, at fristen vil blive fastsat efter forudgående inddragelse af Forsyningstilsynet.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, til at fastsætte regler om den beregnede forbrugerpris, herunder frister for udmelding af denne, jf. § 22 b, stk. 2.

Det er forventningen, at klima-, energi- og forsyningsministeren i første omgang vil anvende sin bemyndigelse til at fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne og udmelde den beregnede

forbrugerpris for den enkelte varmforsyningsvirksomhed på baggrund af de på prisetervisningen realiserede indtægter fra forbrugsafregningen divideret med varmesalget fra varmforsyningsvirksomhedens senest afsluttede varmeregnskab. Det er forventningen, at Forsyningstilsynet til brug for beregningen i første omgang vil skulle anvende de prisetvisninger, som varmforsyningsvirksomhederne i forvejen anmelder til Forsyningstilsynet efter regler fastsat af Forsyningstilsynet, jf. § 21, stk. 1, i lov om varmforsyning. Det er forventningen, at Forsyningstilsynet vil skulle anvende de på beregningstidspunktet senest anmeldte prisetvisninger.

Prisreguleringen i lov om varmforsyning fastlægger, at en varmforsyningsvirksomheds indtægter via prisen på varme i et år skal dække årets nødvendige omkostninger. Varmeprisen er som følge af anmeldelsesreglerne i lov om varmforsyning, jf. § 21, stk. 1, fastsat på baggrund af budgetterede priser. Reglerne giver varmforsyningsvirksomhederne en vis fleksibilitet i prisfastsættelsen. Varmeforsyningsvirksomhedernes budget skal balancere. Varmeforsyningsvirksomhederne vil for eksempel kunne fastsætte priserne lavere end det, der er nødvendigt af hensyn til at få dækket de omkostninger, der er forbundet med levering af opvarmet vand. Det vil kunne ske ved, at varmforsyningsvirksomheden budgetterer med lavere forventede omkostninger eller en underdækning. Der vil derfor isoleret set være en risiko for, at varmforsyningsvirksomhederne vil kunne fastsætte deres varmepris på en sådan måde, at varmforsyningsvirksomhederne årligt ikke ville blive omfattet blandt andet af den foreslåede bestemmelse, hvis Forsyningstilsynets beregning ville skulle foretages på baggrund af varmforsyningsvirksomhedernes budgetdata. Det er derfor forventningen, at der i første omgang vil blive fastsat regler om, at Forsyningstilsynets beregning af den beregnede forbrugerpris vil skulle foretages på baggrund af varmforsyningsvirksomhedernes prisetvisningsdata, hvor de realiserede udgifter og indtægter for varmforsyningsvirksomhedens varmeregnskabsår opgøres. Forsyningstilsynets beregning af den beregnede forbrugerpris forventes derfor at angå de realiserede indtægter fra forbrugernes varmepriser for året, som har været fastsat på baggrund af de forventede budgetterede omkostninger for samme kalenderår.

Det er forventningen, at den beregnede forbrugerpris vil skulle fastsættes i hele antal kroner pr. GJ med henblik på at sikre sammenlignelighed med den omkostning til individuel VE-varmforsyning, som Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne og udmelde efter den foreslåede § 22 b, stk. 1.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende sin foreslåede bemyndigelse i § 22 b, stk. 9, til på et senere tidspunkt at fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne og udmelde en beregnet forbrugerpris for den enkelte varmforsyningsvirksomhed på baggrund af andre data fra virksomhederne. Det vil for eksempel kunne være, hvis andre data, herunder i takt med øget datatilgang, vurderes mere egnet til formålet.

Den foreslåede bemyndigelse vil også kunne anvendes til at fastsætte frister for Forsyningstilsynets beregning, herunder for beregning af blandt andet gennemsnittet for de seneste tre år over den beregnede varmepris, jf. § 22 b, stk. 3.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, til at fastsætte regler om formkrav til og offentliggørelse af oversigten, herunder offentliggørelse af og grundlaget for den enkelte varmforsyningsvirksomheds beregnede forbrugerpris, jf. § 22 b, stk. 4.

Ministeren vil kunne fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet vil skulle overholde eventuelle fastlagte formkrav og krav til indholdet af oversigten. En udmøntning af bestemmelsen, hvor oversigten vil skulle foreligge i en bestemt ydre form, vil navnlig ske med henblik på at sikre den fornødne gennemsigtighed for forbrugerne om priser hos den varmforsyningsvirksomhed, som de modtager opvarmet vand fra.

Det vil i første omgang ikke være hensigten at fastsætte nærmere regler for Forsyningstilsynets udar-

bejdelse af oversigten. Det vil således som udgangspunkt være op til Forsyningstilsynet at fastsætte omfanget og formatet for udarbejdelsen af oversigten, idet det dog forventes, at oversigten som minimum indeholder en overskuelig og informativ angivelse af de omfattede varmforsyningsvirksomheder og deres beregnede forbrugerpris.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, til at fastsætte regler om Forsyningstilsynets offentliggørelse af oversigten efter § 22 b, stk. 4.

Det er forventningen, at ministeren vil udnytte sin bemyndigelse til at fastsætte regler om, at Forsyningstilsynets offentliggørelse af oversigten vil skulle ske før et årsskifte.

Det er forventningen, at Forsyningstilsynet vil offentliggøre oversigten på sin hjemmeside. Det forventes således i første omgang ikke, at ministeren vil udnytte den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte nærmere offentliggørelseskrav. Det forventes ikke, at de oplysninger og data, der vil skulle indgå på oversigten, vil have karakter af at være fortrolige eller følsomme.

Det ligger inden for bemyndigelsen for ministeren at kunne fastsætte regler om, hvor og på hvilken måde Forsyningstilsynet vil skulle udmelde den enkelte varmforsyningsvirksomheds beregnede forbrugerpris og grundlaget herfor. Det er forventningen, at Forsyningstilsynet vil udmelde den enkelte varmforsyningsvirksomheds beregnede forbrugerpris på sin hjemmeside. Det er endvidere forventningen, at Forsyningstilsynet som minimum vil udmelde grundlaget for beregningen, og at dette også vil ske på hjemmesiden.

Det forventes derfor i første omgang ikke, at ministeren vil udnytte sin hjemmel til at fastsætte nærmere regler om udmeldelse. Det er væsentligt, at oplysninger så vidt muligt og under hensyntagen til fortrolighed m.v., stilles til rådighed for andre, som kan bruge dem. Det drejer sig blandt andet om varmekorbrugerne, som derigennem vil kunne opnå en større indsigt i priserne i den varmforsyningsvirksomhed, som forbrugeren er tilsluttet.

Ministeren vil kunne udnytte sin bemyndigelse til på et senere tidspunkt at fastsætte nærmere regler herfor, herunder eksempelvis hvis det viser sig, at der er efterspørgsel efter bestemte data, der danner grundlaget for beregningen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, til at fastsætte regler om varmforsyningsvirksomhedernes orientering af varmekorbrugere, jf. § 22 b, stk. 5.

Ministeren vil kunne udnytte sin bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for virksomhedernes orienteringsforpligtelse. Ministeren vil blandt andet kunne anvende sin bemyndigelse, hvis det vurderes, at forbrugerne ikke orienteres tilstrækkeligt og efter hensigten. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 22 b, stk. 5.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, til at fastsætte regler om formkrav til og offentliggørelse samt forelæggelse af planen for Forsyningstilsynet, herunder frister for offentliggørelse samt forelæggelse, jf. § 22 b, stk. 6.

Det foreslås i § 22 b, stk. 6, i lov om varmforsyning, at varmforsyningsvirksomheder, der jf. stk. 3, 1. pkt., har en gennemsnitlig beregnet forbrugerpris over omkostningen efter stk. 1 over en periode på tre år, vil skulle udarbejde og offentliggøre en plan, som beskriver varmforsyningsvirksomhedens forventede tiltag for nedbringelse af varmeprisen. Planen forelægges Forsyningstilsynet med dokumentation for, at planen er offentliggjort.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om formkrav, herunder regler om planens konkrete indhold.

Det forventes foreløbigt, at ministeren vil udnytte bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at planen vil skulle beskrive varmemforsyningsvirksomhedens forventede tiltag for nedbringelse af varmeprisen for det følgende år samt forventede aktiviteter de to efterfølgende år. Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om, at varmemforsyningsvirksomheden sammenlagt vil have omtrent tre år, hvoraf de første tre måneder vil være til at udarbejde planen inden dens forelæggelse for Forsyningstilsynet.

Det forventes ikke, at klima-, energi- og forsyningsministeren i første omgang vil fastsætte detaljerede bestemmelser om planens konkrete indhold. Ministeren vil på et senere tidspunkt kunne fastsætte eksempelvis regler om, hvilke typer af oplysninger, der vil skulle fremgå af varmemforsyningsvirksomhedens plan, hvis det vurderes nødvendigt og hensigtsmæssigt. Det vil således som udgangspunkt være op til den enkelte varmemforsyningsvirksomhed at udarbejde en plan, der på tiltrækkelig vis beskriver, hvordan varmemforsyningsvirksomhedens omkostninger og dermed priser forventes nedbragt ved udløbet af den fastsatte periode. Eventuelle nærmere regler om indhold i planen vil ikke blive udstedt uden forudgående politisk drøftelse.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen kunne fastsætte regler om, hvornår varmemforsyningsvirksomheden vil skulle forelægge sin plan for Forsyningstilsynet. Fristen for forelæggelse vil kunne have betydning for, hvor lang tid varmemforsyningsvirksomheden efterfølgende vil have til at nedbringe sin varmepris, inden for den samlede treårige periode.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere kunne fastsætte regler om virksomhedens offentliggørelse af planen, herunder tidsfrister for offentliggørelse.

Det forventes, at ministeren ved en udmøntning af bemyndigelsen i første omgang vil fastsætte regler om, at varmemforsyningsvirksomheder som minimum vil skulle gøre planen tilgængelig på varmemforsyningsvirksomhedernes hjemmeside eller tilsvarende online platform. En offentliggørelse af oplysninger på varmemforsyningsvirksomhedernes hjemmeside vil rette sig mod virksomheder, som allerede har en hjemmeside. Det er således ikke hensigten, at bestemmelsen i sig selv vil medføre et krav om, at virksomhederne etablerer en hjemmeside på internettet.

Ud over orientering af varmemforbrugerne, som vil være sigtet med den foreslåede bestemmelse, vil øvrige interessenter, herunder også branchen, tilsvarende kunne orientere sig ved opslag på varmemforsyningsvirksomhedens hjemmeside.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende sin bemyndigelse til på et senere tidspunkt at fastsætte regler om, at varmemforsyningsvirksomhederne vil skulle orientere sine varmemforbrugere mere direkte. Det vil eksempelvis kunne ske ved elektronisk post eller på varmemforsyningsvirksomhedens årlige generalforsamling, hvis det vurderes nødvendigt eller mere hensigtsmæssigt under hensyntagen til varmemforbrugerne.

Det er forventningen, at ministeren ved en udmøntning af bemyndigelsen vil fastsætte en kort frist for, hvornår varmemforsyningsvirksomheden vil skulle offentliggøre planen på virksomhedens hjemmeside. Det vil for eksempel kunne være et krav om, at varmemforsyningsvirksomheden vil skulle offentliggøre planen på hjemmesiden i nær tidsmæssig sammenhæng med forelæggelsen af planen for Forsyningstilsynet.

De oplysninger, der vil skulle offentliggøres i medfør af den foreslåede § 22 b, stk. 6, forventes ikke

at have karakter af personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningen. Oplysningerne forventes heller ikke at have karakter af private, herunder økonomiske, forhold eller drifts- eller forretningsforhold el.lign., efter bekendtgørelse af lov om offentlighed i forvaltningen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil endelig kunne fastsætte regler om forelæggelse af planen for Forsyningstilsynet, herunder tidsfrister for forelæggelsen.

Det er forventningen, at ministeren ved en udmøntning af bemyndigelsen vil fastsætte regler om, at varmemforsyningsvirksomheden vil skulle forelægge planen for Forsyningstilsynet senest 3 måneder efter, at varmemforsyningsvirksomheden er blevet offentliggjort på den i § 22 b, stk. 4, nævnte oversigt. Ministeren vil kunne fastsætte en anden frist, hvis det for eksempel måtte vise sig at være forbundet med vanskeligheder for de berørte varmemforsyningsvirksomheder at udarbejde planen inden for den fastsatte frist.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, til at fastsætte regler om Forsyningstilsynets orientering af kommunalbestyrelsen om de afgørelser, der træffes af Forsyningstilsynet.

Bemyndigelsen vil omfatte Forsyningstilsynets orientering om afgørelser, enten særskilt eller sammen med en afgørelse. Oplysningerne vil have relevans for kommunernes opgaver, jf. de foreslåede bestemmelser i § 14 c, stk. 1, i lov om varmemforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og planlovens § 15, stk. 17, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

Det forventes, at Forsyningstilsynet i overensstemmelse med forvaltningsretlige principper vil tilrettelægge sin sagsbehandling således, at Forsyningstilsynet behandler og træffer afgørelser inden for rimelig tid, navnlig med henblik på at sikre ejendommejerens mulighed for snarest muligt at ophøre med leveringsforholdet, der sammen med den foreslåede § 14 c, stk. 1, i lov om varmemforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og planlovens § 15, stk. 17, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, samt bemærkningerne hertil, er hensigten med § 22 b. Ministeren vil imidlertid kunne fastsætte nærmere regler om frister for Forsyningstilsynets afgørelsesvirksomhed, såfremt det vurderes nødvendigt.

Til nr. 13

Det følger af § 33 i lov om varmemforsyning, at såfremt nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, 4 eller 5, § 21 a, stk. 3, eller § 22, stk. 2, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Der er udpantningsret for de i stk. 1 nævnte bøder, jf. stk. 2.

Bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd ved vedtagelsen af lov nr. 503 af 17. juni 2008 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmemforsyning og lov om Energinet.dk. Det følger blandt andet af bemærkningerne jf. Folketingstidende 2007-2008 (2. samling), tillæg A, L 108 som fremsat, at tvangsbøder først kan pålægges efter påbud, og at det forudsættes, at virksomheden klart har fået formuleret, hvilke handlinger virksomheden skal foretage. Administrative tvangsbøder bør alene anvendes i tilfælde, hvor overtrædelsen er let konstaterbar. Såfremt det i et konkret tilfælde måtte vise sig vanskeligt at afgøre, om en virksomhed på tilstrækkelig vis har efterkommet et påbud meddelt af Forsyningstilsynet, forudsættes det således, at Forsyningstilsynet ikke anvender tvangsbøder i et sådant tilfælde.

Ved lov nr. 217 af 7. marts 2023 om ændring af lov om varmemforsyning blev Forsyningstilsynets mulighed for som tvangsmiddel at kunne pålægge daglige eller ugentlige bøder udvidet til også at omfatte manglende rettidig efterlevelse af påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21 a, stk. 3.

Det følger af den foreslåede ændring af § 33, stk. 1, at der efter § 21 a, stk. 3, indsættes § 21 b, stk. 4.

Den foreslåede ændring i § 33, stk. 1, skal ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 21 b i lov om varmforsyning om, at aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal ske på markedsmæssige vilkår. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkninger hertil.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet som tvangsmiddel vil kunne pålægge daglige eller ugentlige bøder, hvis varmforsyningsvirksomheden rettidigt undlader at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af den foreslåede § 21 b, stk. 4.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give Forsyningstilsynet mulighed for at kunne anvende tvangsbøder, hvor varmforsyningsvirksomhederne ikke efterkommer et påbud fra Forsyningstilsynet om at afvikle beløb, der overstiger den markedsmæssige pris efter det foreslåede i § 21 b, stk. 3. Den foreslåede bestemmelse vil således sikre, at Forsyningstilsynet vil kunne håndhæve reguleringen over for disse varmforsyningsvirksomheder, indtil forholdet bringes til ophør. Afviklingen af beløb, der overstiger den markedsmæssige pris, vil være afgørende for, at varmemeforbrugerne ikke betaler en højere pris, end den markedsmæssige pris kan begrunde.

Forsyningstilsynets afgørelse om udstedelse af tvangsbøder vil skulle anvendes med forsigtighed. Udstedelse af tvangsbøder vil, som det allerede følger af gældende ret, først kunne pålægges efter påbud med angivelse af en frist. Administrative tvangsbøder bør alene anvendes i tilfælde, hvor overtrædelsen er let konstaterbar. Såfremt det i et konkret tilfælde måtte vise sig vanskeligt at afgøre, om anlægget på tilstrækkelig vis har efterkommet et påbud meddelt af Forsyningstilsynet, forudsættes det således, at Forsyningstilsynet ikke anvender tvangsbøder i et sådant tilfælde.

Forsyningstilsynets udstedelse af tvangsbøder vil være underlagt de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder proportionalitetsprincippet. Forsyningstilsynets afgørelser om tvangsbøder vil kunne påklages til Energiklagenævnet i medfør af § 26 i lov om varmforsyning.

Det er Forsyningstilsynet, der efter reglerne i lov om varmforsyning har kompetencen til at vurdere, om en pålagt bøde vil kunne indregnes i varmeprisen som en nødvendig omkostning efter § 20, stk. 1, jf. § 21, stk. 4.

Til nr. 14

Efter den gældende strafbestemmelse i § 34, stk. 1, i lov om varmforsyning straffes med bøde den, der overtræder de i stk. 1, nr. 1-7, nævnte bestemmelser i loven, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Det følger af stk. 2, at der i forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Endelig følger det af stk. 3, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af § 34, stk. 1, nr. 6, i lov om varmforsyning, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der anvender midler i strid med § 23 m, stk. 3, eller.

Det foreslås, at ”eller” udgår i § 34, nr. 6.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt nummer i § 34, stk. 1, hvorefter det er nødvendigt at fjerne ”eller” fra den gældende nr. 6 og i stedet indsætte ordet i den nye nr. 7. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 15

Efter den gældende strafbestemmelse i § 34, stk. 1, i lov om varmforsyning straffes med bøde, den der overtræder de i stk. 1, nr. 1-7, nævnte bestemmelser i loven, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Det følger af stk. 2, at der i forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Endelig følger det af stk. 3, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Både fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af lov om varmforsyning. Strafansvaret for de juridiske personer er udtrykkeligt fastsat i § 34, stk. 3, i lov om varmforsyning.

Da der er tale om en bestemmelse om straf, er det anklagemyndigheden, der beslutter at rejse tiltale for domstolene, og domstolene, der afgør, om og i givet fald hvor stor, en bøde, der skal idømmes den pågældende varmforsyningsvirksomhed.

Det foreslås i § 34, stk. 1, at der som *nr. 7* indsættes, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 21 b, stk. 1 eller 2.

Den foreslåede udvidelse af strafbestemmelsen vil på samme måde som de gældende strafbestemmelser have til formål at sikre overholdelse af den regulering, som lov om varmforsyning med tilhørende bekendtgørelser foreskriver.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en varmforsyningsvirksomhed, der indgår aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber, som ikke er på markedsmæssige vilkår, vil kunne blive pålagt en bøde. Det samme gælder varmforsyningsvirksomheder, der ikke tilvejebringer og opbevarer dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat i aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber.

Det vil være anklagemyndigheden, der beslutter at rejse tiltale for domstolene, og domstolene, der afgør, om og i givet fald hvor stor, en bøde, der skal idømmes den pågældende varmforsyningsvirksomhed. Det forventes, at størrelsen på bøden vil stå i rimeligt forhold til overtrædelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

Det følger endvidere af den foreslåede ændring, at nr. 7 herefter bliver nr. 8.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af en nr. 7 i § 34, stk. 1. Der tilsigtes med ændringen ikke foretaget materielle ændringer.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af planlovens § 15, stk. 2 – det såkaldte lokalplankatalog – at der i en lokalplan kan optages bestemmelser om en række forskellige emner. Opremsningen i § 15, stk. 2, af emner, der kan lokalplanlægges for, er udtømmende.

Efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 14, kan der i en lokalplan optages bestemmelser om tilvejebringelse af fællesanlæg, herunder grønne arealer og parkeringspladser eventuelt med tilhørende infrastruktur for alternative drivmidler til transport, i det af planen omfattede område eller tilslutning til fællesanlæg i eller uden for området som betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse. Endvidere kan der efter lovens § 15, stk. 2, nr. 20, optages bestemmelser i en lokalplan om oprettelse af grundejerforeninger for nye haveboligområder, erhvervsområder, områder for fritidsbebyggelse eller byomdannelsesområder, herunder om medlemspligt og om foreningens ret og pligt til at forestå etablering, drift og vedligeholdelse af fællesarealer og fællesanlæg.

Fællesanlæg som nævnt i planlovens § 15, stk. 2, nr. 14 og 20, har tidligere kunnet omfatte kollektive

varmeforsyningsanlæg, herunder til opvarmning med naturgas eller fjernvarme. Det har herunder været muligt at fastsætte lokalplanbestemmelser om tilslutning til et kollektivt varmeforsyningsanlæg som betingelse for ibrugtagen af ny bebyggelse uden angivelse af, om opvarmningsformen er naturgas eller fjernvarme, idet dette blev fastlagt efterfølgende i varmeplanlægningen.

Muligheden for at fastsætte lokalbestemmelser om tilslutningspligt til kollektive varmeforsyningsanlæg blev afskaffet med lov nr. 1712 af 27. december 2018 om ændring af lov om varmeforsyning og lov om planlægning, der trådte i kraft den 1. januar 2019. Af planlovens § 15, stk. 12, fremgår således blandt andet, at fællesanlæg som nævnt i stk. 2, nr. 14 og 20, ikke omfatter anlæg til kollektiv varmeforsyning.

I tilknytning hertil fremgår det af planlovens § 15, stk. 14, at bestemmelser i lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmeforsyningsanlæg til fremføring af naturgas, er uden virkning. Det samme gælder bestemmelser, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmeforsyningsanlæg til fremføring af naturgas, i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede. Bestemmelsen i § 15, stk. 14, blev indført med lov nr. 573 af 10. maj 2022 om ændring af lov om varmeforsyning og lov om planlægning, der trådte i kraft den 1. juli 2022.

Bestemmelser i gældende lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmeforsyningsanlæg til fjernvarme, skal overholdes, medmindre kommunalbestyrelsen i det enkelte tilfælde meddeler dispensation fra lokalplanen, jf. planlovens § 19.

Efter planlovens § 54 b, stk. 1, opretter ministeren for byer og landdistrikter et landsdækkende digitalt register, der skal indeholde oplysninger om planer, der er tilvejebragt efter planloven. Registeret kan indeholde beslutninger, afgørelser og strategier for kommuneplanlægningen m.v., der er tilvejebragt efter planloven, og planer m.v., der er opretholdt efter planlovens § 68. Registeret kan endvidere indeholde oplysninger, der efter anden lovgivning skal registreres i systemet, og oplysninger tilvejebragt til brug for vurderingsmyndigheden. Af § 54 b, stk. 2, fremgår, at registeret er offentligt tilgængeligt.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 2.2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af den foreslåede § 15, stk. 17, at bestemmelser i lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmeforsyningsanlæg til fjernvarme, er uden virkning efter en periode på fire måneder fra tidspunktet for en afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, i lov om varmeforsyning. Det samme gælder bestemmelser, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmeforsyningsanlæg til fjernvarme, i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede. Kommunalbestyrelsen giver straks efter udløbet af de fire måneder, der er nævnt i 1. pkt., skriftlig underretning om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. til ejerne af de ejendomme, der er omfattet af lokalplanen eller servitutten. Kommunalbestyrelsen foretager offentlig bekendtgørelse om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af § 54 b.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en lokalplanbestemmelse, der medfører tilslutningspligt til et kollektivt varmeforsyningsanlæg til fjernvarme, vil være uden virkning efter udløbet af perioden på fire måneder fra tidspunktet for en afgørelse truffet af Forsyningstilsynet efter varmeforsyningslovens § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 8 og 12. Det samme vil gælde for en servitutbestemmelse med tilsvarende indhold, hvis kommunalbestyrelsen ifølge servitutten er eneste påtaleberettigede.

Tilslutningspligt til et kollektivt varmeforsyningsanlæg til fjernvarme, der ikke følger af en lokalplanbestemmelse eller en servitutbestemmelse med kommunalbestyrelsen som eneste påtaleberettigede, vil ikke være omfattet af forslaget.

Hvis en bestemmelse om tilslutningspligt regulerer andre forhold end tilslutningspligt til et kollektivt varmemforsyningsanlæg til fjernvarme, vil alene de dele af bestemmelsen, der vedrører fjernvarmeforsyning, blive berørt af forslaget.

Indtil udløbet af perioden på fire måneder fra tidspunktet for Forsyningstilsynets afgørelse efter varmemforsyningslovens § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, vil den nuværende regulering af tilslutningspligt til kollektive varmemforsyningsanlæg til fjernvarme gælde uændret. Der vil som nu kunne søges om dispensation fra lokalplanbestemmelser om tilslutningspligt og om tilladelse til at fravige servitutbestemmelser om tilslutningspligt efter gældende regler.

Efter udløbet af perioden på fire måneder fra tidspunktet for Forsyningstilsynets afgørelse efter varmemforsyningslovens § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, vil ejere, lejere og brugere af de berørte ejendomme ikke længere være bundet af de omfattede lokalplan- og servitutbestemmelser. Den enkelte ejer, lejer eller bruger vil dog frivilligt kunne fortsætte tilslutningen til det kollektive varmemforsyningsanlæg til fjernvarme.

De omfattede lokalplan- og servitutbestemmelser vil være uden virkning efter udløbet af perioden på fire måneder fra tidspunktet for Forsyningstilsynets afgørelse efter varmemforsyningslovens § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, selvom bestemmelserne fortsat fremgår af gældende lokalplaner og tingbog.

Den foreslåede bestemmelse vil også medføre, at kommunalbestyrelsen straks efter udløbet af perioden på fire måneder fra tidspunktet for Forsyningstilsynets afgørelse efter varmemforsyningslovens § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, vil skulle give skriftlig underretning om retsvirkninger efter § 15, stk. 17, 1. og 2. pkt. – dvs. at tilslutningspligt til et kollektivt varmemforsyningsanlæg til fjernvarme, der følger af en lokalplanbestemmelse eller en servitutbestemmelse med kommunalbestyrelsen som eneste påtaleberettede, er uden virkning efter udløbet af perioden på fire måneder – til ejerne af de ejendomme, der er omfattet af lokalplanen eller servitutten, og at kommunalbestyrelsen desuden vil skulle foretage offentlig bekendtgørelse om sådanne retsvirkninger i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af planlovens § 54 b.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Det foreslås i *stk. 2*, at for virksomheder, der inden den 1. januar 2025 har varetaget eller deltaget i virksomhed med anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, har § 1, nr. 2, 5 og 6, virkning fra den 1. januar 2035.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en overgangsperiode på 10 år for virksomheder, der inden lovens ikrafttræden har varetaget virksomhed med drift af anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper efter den foreslåede § 2, stk. 5, i lov om varmemforsyning.

Den foreslåede bestemmelse vil således skulle ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af det nye stk. 5 i § 2 i lov om varmemforsyning, hvorefter kollektive varmemforsyningsanlæg efter § 2, stk. 1, ikke vil omfatte anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper. Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse, uanset om den i § 2, stk. 5, nævnte virksomhed er ejet af en kommune eller er privat- eller forbrugerejet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der inden lovens ikrafttræden har varetaget virksomhed nævnt i § 2, stk. 5, vil have en længere periode til at kunne nå at indrette sig, herunder have tid til for eksempel at nedbringe gæld eller afhænde virksomheden til anden side. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

For kommuner vil bestemmelsen medføre en længere periode, inden virksomhed nævnt i § 2, stk. 5, vil skulle varetages på samme vilkår som tilknyttet virksomhed efter den foreslåede § 2 f, stk. 7, i lov om varmforsyning, hvis kommunen ikke afhænder virksomheden. Det foreslås i § 2 f, stk. 1 og 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 6, og bemærkningerne hertil, at en kommune vil kunne varetage eller deltage i virksomhed med anlæg omfattet af § 2, stk. 5, i det omfang varmepumperne i anlægget er væske-til-vand-varmepumper, som er forbundet til fælles jordslangeanlæg, på samme vilkår som tilknyttet virksomhed. Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 2, vil således navnlig tilgodese de tilfælde, hvor virksomhed omfattet af § 2 f, stk. 7, vil skulle udøves på kommercielle vilkår i selskaber med begrænset ansvar, jf. § 2 f, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed nævnt i § 2, stk. 5, kan opretholdes til den 1. januar 2035, når kommunen har stillet garanti, og virksomheden har optaget lån, inden den 1. juli 2024.

Lov om varmforsyning indeholder i § 2 d, stk. 1, en hjemmel for en kommune til, med visse undtagelser og i overensstemmelse med EU's statsstøtteregele, at stille garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed, der driver kollektive varmforsyningsanlæg.

Der har i lov om varmforsyning været uklarhed om, hvorvidt virksomheder, der driver anlæg, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger, skulle betragtes som kollektive varmforsyningsanlæg efter § 2, stk. 1, og dermed har været omfattet af kommuners mulighed for garantistillelse efter § 2 d, stk. 1. Uklarheden kan have medført, at enkelte kommuner i perioden frem til den politiske aftale 2024, som blev offentliggjort den 1. juli 2024, kan have stillet denne type garanti.

Med lovforslaget slås det fast, at virksomhed, der driver anlæg, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger, ikke er omfattet som kollektive varmforsyningsanlæg, jf. den foreslåede § 2, stk. 5.

Det foreslås i § 3, stk. 3, at indføre en hjemmel til opretholdelse af en garanti, som en kommune har stillet for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed, der driver anlæg, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger efter den foreslåede § 2, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at garantier for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed nævnt i § 2, stk. 5, der er stillet af en kommune på et tidspunkt, hvor det for kommuner og virksomheder kan have været forbundet med tvivl, hvorvidt anlægget var omfattet af lov om varmforsyning, vil kunne opretholdes i en periode frem til den 1. januar 2035. Den foreslåede bestemmelse vil således i en periode tage hensyn til de virksomheder, hvor kommunen allerede har stillet garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter.

Det vil være en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at garantien er stillet, og lånet er optaget, inden den 1. juli 2024. Betingelserne vil skulle være opfyldt forud for lovens forventede ikrafttræden den 1. januar 2025 efter den foreslåede § 3, stk. 1. En kommunal garantistillelse vil efter forslaget kunne opretholdes frem til 1. januar 2035.

Baggrunden for, at overgangsperioden foreslås begrænset til garanti stillet og lån optaget før den 1. juli 2024, er, at det fra det tidspunkt har været klart for kommunerne, at der ikke kunne stilles garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed omfattet af § 2, stk. 5.

Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse vil være af begunstigende karakter for de berørte virksomheder, idet de berørte virksomheder, der har optaget lån ud fra en stillet garanti, vil kunne opretholde garantien, hvorved lån optaget i navnligt KommuneKredit ikke vil skulle indfries, som følge af afklaringen af den tidligere usikkerhed.

Afgrænsningen af den foreslåede bestemmelse vil desuden have til hensigt at sikre, at der ikke stilles nye kommunale garantier og optages nye lån til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed omfattet af § 2, stk. 5, før den forlængede overgangsperiodes start og imod den politiske hensigt med reguleringen, der følger af den opfølgende aftale af 28. juni 2024 som offentliggjort den 1. juli 2024. Det er således forventningen, at en eventuel kommunal garanti vil være stillet før dette tidspunkt. Den foreslåede bestemmelse vil dermed medvirke til at sikre, at det kun er eksisterende lån med kommunale garantier, der vil kunne opretholdes i overgangsperioden.

Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 3, vil finde anvendelse, uanset om virksomheden er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 5, er ejet af en kommune eller er privat- eller forbrugerejet.

For lån optaget i KommuneKredit vil bestemmelsen i § 3, stk. 3, medføre, at eksisterende lån optaget før den 1. juli 2024 forventes at kunne videreføres på de eksisterende vilkår frem til den 1. januar 2035.

En kommunal garantistillelse skal leve op til de til enhver tid gældende regler for kommunal garantistillelse. Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke herpå.

Der vil ikke kunne stilles ny kommunal garanti til virksomhed omfattet af § 2, stk. 5, jf. § 2 d, jf. § 2, stk. 1, og eller til virksomhed omfattet af § 2, stk. 7, jf. § 2 f, stk. 4. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, 5 og 6, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 1, nr. 7, finder anvendelse fra varmemforsyningsvirksomhedens førstkommande valg til det øverste ledelsesorgan efter den 1. januar 2025.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kravet om uafhængighed vil skulle opfyldes ved varmemforsyningsvirksomhedens førstkommande ordinære generalforsamling efter lovens ikrafttræden. Posten som uafhængigt medlem af det øverste ledelsesorgan vil skulle besættes ved valg gennem stemmeafgivning på førstkommande ordinære generalforsamling efter den 1. januar 2025. Kravet vil kunne opfyldes i takt med den løbende udskiftning af medlemmer og i overensstemmelse med virksomhedens vedtægter herom.

Det foreslås i *stk. 5*, at regler udstedt i medfør af § 2, stk. 5, i lov om varmemforsyning, jf. lovebekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 2, stk. 6, i lov om varmemforsyning, jf. denne lovs § 1, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den såkaldte undtagelsesbekendtgørelse fortsat vil være gældende.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet lov om varmemforsyning og lov om planlægning ikke gælder for Færøerne og Grønland, og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, jf. § 36 i lov om varmemforsyning og § 70 i lov om planlægning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 2« til: »jf. dog stk. 2, 4 og 5«.

2. I § 2 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Kollektive varmemforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 omfatter ikke anlæg, hvor energi i omgivelser udnyttes til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i tilknytning til de enkelte bygninger.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

3. I § 2 c, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.

4. I § 2 d, stk. 5, 1. pkt., ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.

5. I § 2 f, stk. 1, indsættes efter »tilknytning hertil«: », eller virksomhed omfattet af stk. 7«.

6. I § 2 f indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Stk. 2-4 og 6 finder tilsvarende anvendelse, når kommuner varetager eller deltager i virksomhed med anlæg omfattet af § 2, stk. 5, når varmepumperne i anlægget er væske-til-vand-varmepumper, som er forbundet til fælles jordslangeanlæg.«

§ 2. Ved kollektive varmemforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver følgende anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, jf. dog stk. 2:

- 1) ---
- 2) ---
- 3) ---
- 4) ---

Stk. 2.-4. ---

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmemforsyningsanlæg helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven.

§ 2 c. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En kommune kan ikke varetage virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b. En kommune kan dog varetage virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4, som er undtaget fra §§ 20 og 20 b.

§ 2 d. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Kommunal garantistillelse er betinget af, at den virksomhed, der stilles garanti for, ikke efter regler i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b. Garantistillelse for en kommunal virksomheds lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4, som er undtaget fra prisbestemmelserne, er dog tilladt, hvis kommunen varetager denne virksomhed, jf. § 2 c, stk. 3.

Stk. 6. ---

§ 2 f. En kommune, der varetager eller deltager i virksomhed nævnt i § 2 b, kan varetage eller deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning hertil.

Stk. 2-6. ---

§ 20. Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital, herunder ved et statsfinansieret lån, og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-19 og §§ 20 b, 20 c og 20 e. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraft-varme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning. 1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder, der leverer overskudsvarme, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en kapacitet på under 0,25 MW.

Stk. 2-19. ---

§ 20 d. ---

Stk. 1-2. ---

7. Efter § 2 j indsættes i *kapitel 1 a*:

»§ 2 k. Det øverste ledelsesorgan i en virksomhed omfattet af § 2 b, stk. 1, nr. 1, der drives i et selskab med helt eller delvist begrænset ansvar, og som er ejet af en eller flere kommuner i forening, skal bestå af mindst 2 uafhængige medlemmer.

Stk. 2. Det øverste ledelsesorgan skal i indkaldelsen til generalforsamlingen og i ledelsesberetningen oplyse, hvilke kandidater og medlemmer der anses for uafhængige.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om medlemskab af det øverste ledelsesorgan.«

8. Efter § 14 b indsættes:

»§ 14 c. Ejendommens tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, som er bestemt af kommunalbestyrelsen, er uden virkning efter en periode på fire måneder fra tidspunktet for en afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8. Straks efter udløbet af de fire måneder giver kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om retsvirkninger til ejerne af de ejendomme, hvor tilslutningspligten er uden virkning. Kommunalbestyrelsen foretager offentlig bekendtgørelse om retsvirkningerne efter 1. og 2. pkt. i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af § 54 b i lov om planlægning.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes tilslutningspligt, som er uden virkning, skal meddeles eller offentliggøres.«

9. I § 20, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§§ 20 b, 20 c og 20 e« til: »§§ 20 b, 20 c, 20 e og 21 b«.

10. I § 20 d indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om varmedistributionsvirksomheders beregning

og opkrævning af godtgørelse ved udtræden af leveringsforholdet.«

11. Efter § 21 a indsættes:

»§ 21 b. Aftaler, som en varmemforsyningsvirksomhed omfattet af § 20, stk. 1, indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår.

Stk. 2. Aftaler omfattet af stk. 1 skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Varmeforsyningsvirksomheden skal tilvejebringe og opbevare dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat, som skal forelægges Forsyningstilsynet efter anmodning.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris når Forsyningstilsynet finder, at en aftale omfattet af stk. 1 ikke er indgået på markedsmæssige vilkår. Forsyningstilsynet lægger den fastsatte markedsmæssige pris til grund for afgørelser om, hvilket beløb varmemforsyningsvirksomheden kan indregne i priserne efter § 20, stk. 1.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan påbyde en varmemforsyningsvirksomhed at afvikle beløb, der overstiger prisen fastsat efter stk. 3, ved indregning i tarifferne.

Stk. 5. Forsyningstilsynet fører tilsyn med følgende:

- 1) Overholdelse af reglerne i stk. 1 og 2.
- 2) Efterkommelse af afgørelser efter stk. 3 og påbud efter stk. 4.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Vurdering af markedsmæssige vilkår og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris.
- 2) Definitionen af koncern- og interesseforbundne selskaber omfattet af stk. 1.
- 3) Dokumentationspligtens indhold og rækkevidde efter stk. 2.
- 4) Indsendelse og offentliggørelse af oplysninger.«

12. Efter § 22 a indsættes i *kapitel 4*:

»§ 22 b. Forsyningstilsynet beregner og udmelder årligt omkostninger til køb, installation og anvendelse, herunder drift og vedligeholdelse, af individuel varmemforsyning baseret på vedvarende energi. Forsyningstilsynet udmelder grundlaget for den beregnede omkostning. Energistyrelsen beregner og udmelder dog omkostninger efter 1. pkt. i 2025 for 2023-2025.

Stk. 2. Forsyningstilsynet beregner og udmelder årligt en beregnet forbrugerpris for varmemforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, stk. 1, til en slutkunde. Forsyningstilsynet beregner og udmelder desuden en beregnet forbrugerpris i 2026 for 2023 og 2024. Forsyningstilsynet udmelder grundlaget for den beregnede forbrugerpris efter 1. og 2. pkt. En varmemforsyningsvirksomhed giver uden ugrundet ophold Forsyningstilsynet meddelelse, hvis varmemforsyningsvirksomheden i forbindelse med Forsyningstilsynets udmelding efter 3. pkt. konstaterer, at Forsyningstilsynets beregning for den pågældende varmemforsyningsvirksomhed er foretaget på et fejlagtigt grundlag.

Stk. 3. Forsyningstilsynet beregner årligt et gennemsnit over de forudgående tre års omkostninger efter stk. 1 og de forudgående tre års forbrugerpriser efter stk. 2.

Stk. 4. Forsyningstilsynet offentliggør årligt en oversigt over de varmemforsyningsvirksomheder, der har en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning efter stk. 3.

Stk. 5. Varmeforsyningsvirksomheder omfattet af oversigten efter stk. 4 skal orientere varmemforbrugerne om, at varmemforsyningsvirksomheden fremgår af oversigten.

Stk. 6. Varmeforsyningsvirksomheder omfattet af oversigten efter stk. 4 skal udarbejde og offentliggøre en plan, som beskriver varmemforsyningsvirksomhedens forventede tiltag for nedbringelse af forbrugerprisen de næste tre år. Planen forelægges Forsyningstilsynet med dokumentation for, at planen er offentliggjort. En varmemforsyningsvirksomhed vil ikke skulle udarbejde en ny plan før udløbet af den treårige periode, der er nævnt i 1. pkt.

Stk. 7. Forsyningstilsynet træffer afgørelse over for varmemforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 6, når den gennemsnitlige beregnede forbrugerpris overstiger den gennemsnitlige omkostning i en treårige periode. Forsyningstilsynet orienterer på afgørelsestidspunktet kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, som har pålagt tilslutningspligt til varmemforsyningsvirksomheden.

Stk. 8. En varmemforsyningsvirksomhed kan anmode Forsyningstilsynet om at genoptage en sag efter stk. 7 inden 3 måneder efter, at afgørelsen i sagen er truffet. Forsyningstilsynet kan kun genoptage sagen, hvis varmemforsyningsvirksomheden kan dokumentere, at beregningen af den beregnede forbrugerpris er foretaget på et fejlagtigt grundlag, som varmemforsyningsvirksomheden på grund af helt særlige omstændigheder ikke har kunnet konstatere ved Forsyningstilsynets årlige udmelding efter stk. 2, og at varmemforsyningsvirksomheden derfor ikke er omfattet af stk. 7. Forsyningstilsynet orienterer straks kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, som har pålagt tilslutningspligt til varmemforsyningsvirksomheden, om anmodningen om genoptagelse. Forsyningstilsynet orienterer straks kommunalbestyrelsen om Forsyningstilsynets afgørelse i genoptagelsessagen.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 1-8.«

§ 33. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, 4 eller 5, § 21 a, stk. 3 eller § 22, stk. 2, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 2. ---

§ 34. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) ---
- 2) ---
- 3) ---
- 4) ---

13. I § 33, *stk. 1*, indsættes efter »§ 21 a, stk. 3,«: »§ 21 b, stk. 4,«.

5) ---

6) anvender midler i strid med § 23 m, stk. 3, eller

7) meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren, Forsyningstilsynet, Energiklagenævnet eller kommunalbestyrelsen urigtige eller vildledende oplysninger eller efter anmodning undlader at afgive eller tilvejebringe oplysninger.

Stk. 2-3. ---

§ 15. ---

Stk. 2-16. ---

14. I § 34, *stk. 1, nr. 6*, udgår »eller«.

15. I § 34, *stk. 1*, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:

»7) overtræder § 21 b, stk. 1 eller 2, eller«.

Nr. 7 bliver herefter nr. 8.

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 29. maj 2024, som ændret ved § 18 i lov nr. 614 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 15 indsættes som *stk. 17*:

»*Stk. 17.* Bestemmelser i lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, er uden virkning efter en periode på fire måneder fra tidspunktet for en afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, i lov om varmforsyning. Det samme gælder bestemmelser, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede. Kommunalbestyrelsen giver straks efter udløbet af de fire måneder, der er nævnt i 1. pkt., skriftlig underretning om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. til ejerne af de ejendomme, der er omfattet af lokalplanen eller servitutten. Kommunalbestyrelsen foretager offentlig bekendtgørelse om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af § 54 b.«